

1910

2010

EERSTE UDENSCH E MEUBELHANDEL

VAN DONZEL

100 JAAR

UDEN, JUNI 2010, TER ERE VAN HET 100-JARIG JUBILEUM

DRIE GENERATIES

VAN DONZEL 1910 - 2010

We hadden ervoor kunnen kiezen om in vogelvlucht 100 jaar het familiebedrijf Van Donzel te beschrijven. Dat zou, naar onze mening, echter te veel van de leesverrassing wegnemen. We hebben in plaats daarvan ervoor gekozen om u de opzet van dit boek te verduidelijken. We splitsten de eeuw op in duidelijke generatietijdvakken, waarin in korte schetsen wordt aangegeven hoe Nederland en Uden er in die tijdvakken voor stond. Het reilen en zeilen van ons bedrijf neemt in die periodes een centrale plaats in.

Een bewogen geschiedenis met voorspoed en tegenslag, maar bovenal gekenmerkt door een groot saamhorigheidsgevoel en respect van de familie ten opzichte van elkaar en allen die met ons gewerkt hebben. Het past ons dan ook, dank te zeggen aan al die medewerkers en medewerksters. Zij hebben Van Donzel gemaakt tot wat het geworden is en voor een loyale klantenkring gezorgd.

Dank ook aan de Heemkundekring die ons zeer behulpzaam is geweest bij onze naspeuringen in het verleden.

Sinds mei 2007 gaan we in een andere vorm door. Als broers en zussen gingen we zakelijk uit elkaar. Te zijner tijd zal de vierde generatie het stokje overnemen. Het is onze diepste wens dat ook zij Van Donzel een plaats in Uden en de regio zullen geven die het verdient.

Antoon, Ties, Anne-Marie, Doret en René van Donzel.

MEUBELS DRAGEN, BEWAREN,
BESCHERMEN EN VERSIEREN

Een eeuw Van Donzel in Uden

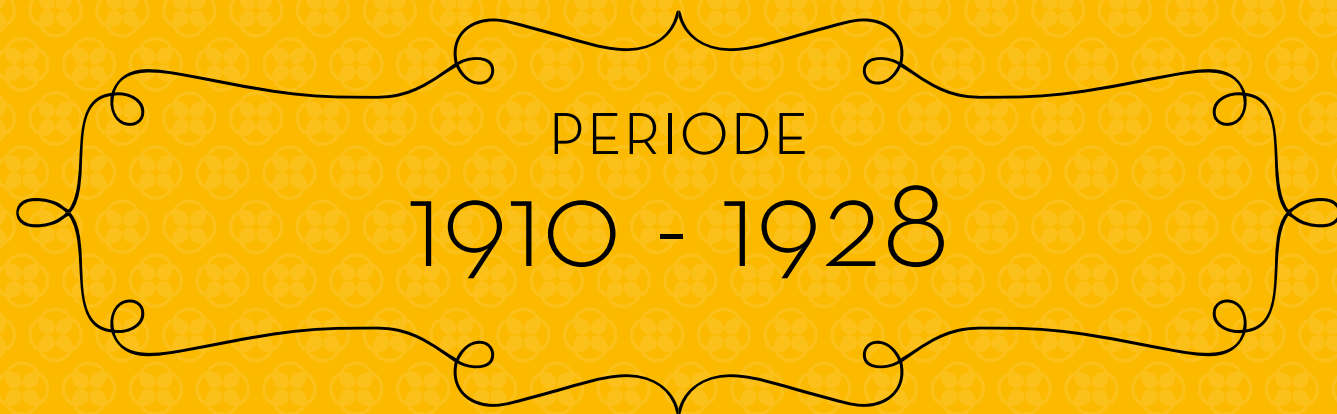
*meubilair wordt door de jaren heen
een trouwe en dienstbare huisgenoot
zij zijn de organen die het ritme bepalen
binnen een lichaam van muren*

*in huis staan tafels vergezeld door
stoelen en banken die ons dragen
met armen waarop wij kunnen leunen*

*vensters zijn bekleed met gordijnen
vloeren bedekt met kleden
het bed ontvangt tijdens donkere uren
woning van slaap en dromen*

*de inhoud van een kast schetst
een portret van de eigenaar
het interieur weerspiegelt
het karakter van de persoon
die al deze meubels bijeen bracht*

Maarten van den Elzen
Stadsdichter 20 juni 2010

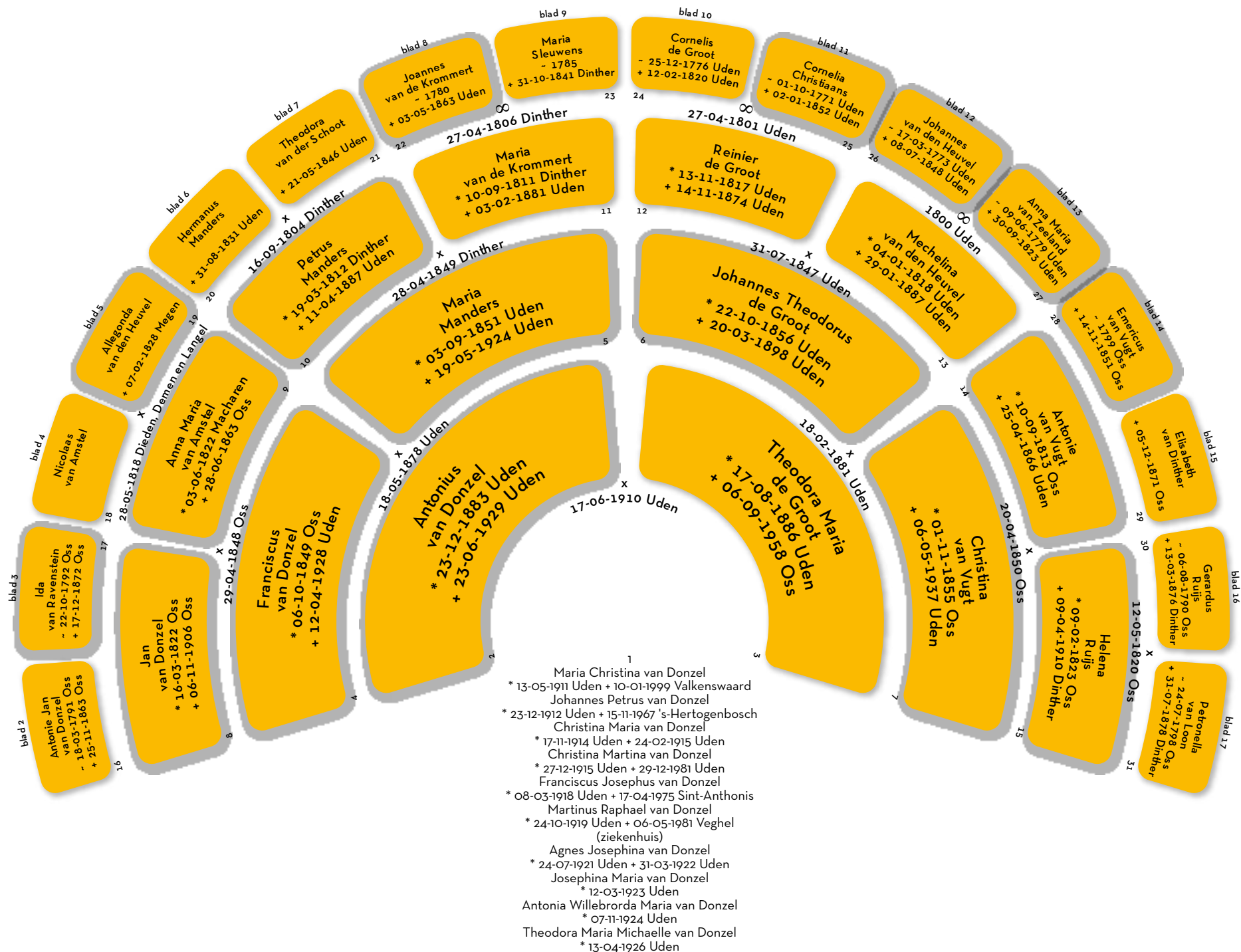

PERIODE

1910 - 1928

DE VOOROUDERS

NEDERLAND

Sinds 1909 kent Nederland één tijd, de Amsterdamse Tijd. Voorheen was er binnen Nederland een tijdverschil. Zo was het in Utrecht een kwartier later dan in Amsterdam. Er vindt in de jaren 1910 een herbebossing plaats in Nederland. Men wil hout produceren voor de mijnbouw in Zuid-Limburg. Het land krijgt wetten zoals de woningwet, de Militiewet (dienstplicht), de leerplichtwet en de kindervetenen. Nederland krabbelt langzaam op na de Eerste Wereldoorlog (1914-1918). Er worden voor het eerst op grote schaal kwalitatief goede arbeiderswoningen gebouwd. Tuindorpen aan de stadsranden en gezinswoningen in een groene omgeving. Een uitgangspunt is, dat de keukens klein moeten zijn zodat dat niet het dagverblijf zal zijn van de huisvrouw. De ontkenkelijking neemt in Nederland toe. De Zuiderzeewerken nemen een aanvang. Vanaf 1927 werken vijfduizend mannen aan de Afsluitdijk.

HOE UNNE VAN DONZEL IN UJE KWAM...

De vader van Antoon van Donzel, die de zaak in 1910 startte, kwam via een Brabantse omweg in Uden terecht. Frans van Donzel kwam eigenlijk uit Oss en reisde van die stad naar Uden, van Uden naar Zijtaart, terug naar Uden, dan naar Ooijen en uiteindelijk weer naar Uden.

Daar kwam hij Maria Manders tegen. Zij woonde met haar ouders Petrus Manders en Maria van de Krommert in 1859 op 't Veld. Hij trouwde op 18 mei 1878 met Maria Manders. Samen kochten ze een perceel, bestaande uit een stuk bouwland, huis en schuur met erf. In 1905 wordt er een timmerwerkplaats bijgebouwd, waar Frans zijn beroep als timmerman uitoefende.

Zij kregen twee kinderen: Martina en Antoon. Martina is zuster geworden in het Limburgse klooster Treebeek. Antoon werd meubelmaker. In 1916 vererfde Petrus Manders aan Maria Manders en Franciscus van Donzel tweederde deel van de totale bezittingen. Antoon van Donzel, meubelmaker, krijgt 1/6 deel en Martina ontvangt ook 1/6 deel. Vader Frans heeft tot zijn dood bij zijn zoon Antoon en zijn vrouw Theodora gewoond. De kleinkinderen brachten opa wel eens koffie of een sigareet.

Later is het gebouw op 't Veld overgegaan naar Antoon Kremers, die ook timmerman was. Hij woonde in de Prof. Pulsarstraat 28.

PASPOORT ANTOON VAN DONZEL

Geboren: 23 december 1883

Gestorven: 23 juni 1929

Getrouwd met Theodora de Groot

Zij kregen tien kinderen. Twee dochters stierven in het eerste levensjaar.

Grondlegger van het bedrijf, een harde werker.

PASPOORT THEODORA VAN DONZEL-DE GROOT

Geboren: 17 augustus 1886

Gestorven: 6 september 1958

Getrouwd met Antoon van Donzel

Werd weduwe in 1929, had toen acht kinderen.

Zij was de spil van het bedrijf. Na de dood van haar man stond de echte zakenvrouw op.

BURGEMEESTER M.C. THIJSSEN

Bij Koninklijk Besluit van 27 maart 1909

is M.C. Thijssen (geboren 24-5-1863

Overasselt) benoemd tot burgemeester

van Uden. Hij trad aan in een cruciale

periode vol veranderingen. Op 1 november

1928 moest hij wegens enorme weerstand

tegen hem ontslag nemen en hij vertrok

verbitterd naar Soest. In 1954 overleed hij.

In Uden werd hij opgevolgd door burge-

meester Buskens.

ZUIVELFABRIEK

In 1912 werd de Udense zuivelfabriek St. Henricus opgericht. Een stoomzuivelfabriek, waar de aangevoerde melk niet meer met handkracht verwerkt werd tot onder andere boter, maar met een stoommachine.

FAMILIE DE GROOT

Johannes Theodorus de Groot en Christina van Vugt kregen acht kinderen. De derde dochter was Theodora (Door) de Groot (links langs moeder). Zij trouwde later met Antoon van Donzel. Familie de Groot was een echte Udense familie. Ze waren wagenmakers. En konden daarmee goed rond komen. De twee oudste zonen gingen het bedrijf in.

VAN GROOT NAAR KLEIN

Door en Antoon kregen tien kinderen.

Twee dochters stierven in hun eerste levensjaar.

ELEKTRICITEIT

In 1916 besloot de gemeenteraad met algemene stemmen in Uden een gemeentelijk elektriciteitsbedrijf op te richten. Spoedig daarna werd de aanleg van de plaatselijke netten aanbesteed. In Volkel werd begonnen.

NA de hooggewaardeerde voorlichting en hulpvaardigheid van den heer Professor Ir. G. J. VAN SWAALJ, Directeur van de N.V. Provinciale Noord-brabantsche Electriciteits-Maatschappij, Lid van de Eerste Kamer der Staten Generaal, enz., en de voortreffelijke medewerking van den heer Ir. W. TH. H. STIBBE, Electrotechnisch Ingenieur der P. N. E. M., besloot op 8 Juni 1916 de Raad met algemeene stemmen tot het OPRICHTEN VAN EEN GEMEENTELIJK ELECTRICITEITSBEDRIJF, waarvan de officiële en feestelijke opening op heden plaats vond te VOLKEL. Terwijl rondom de oorlog woedde, bracht de Raad werken des vredes tot stand tot heil der ingezetenen en van hun nakomelingschap.

UDEN, 12 November 1917.

Het Gemeentebestuur van Uden,

[Handwritten signature]
Burgemeester.
[Handwritten signature]

VLUCHTOORD UDEN

In 1914 brak de Eerste Wereldoorlog uit. Naar schatting ongeveer 1 miljoen Belgische vluchtelingen vonden hun toevlucht in het neutrale Nederland. Huisvesting, voeding en verzorging moest er geregeld worden. In Uden werden enkele duizenden vluchtelingen opgevangen op de hei achter de Hoeve. Vluchtoord Uden was een feit. De Nederlandse regering probeerde de gevluchte Belgen te concentreren. Zo werden er tijdelijke vluchtkampen opgezet, maar later kregen ze vorm in Vluchtoorden. Zo ook in Uden. Half februari 1915 werden de eerste bewoners opgenomen. Men spreekt in Uden meer van een nederzetting dan van een kamp. De vluchtelingen voelden zich meer burgers in een dorp. Een Belgisch dorpje op het Brabantse platteland. Het Vluchtoord had zelfs eigen geld, een bonnensysteem. Eén van de weinige dingen dat nu nog herinnert aan dit kamp voor Belgische vluchtelingen is de naam van het industrieterrein Vluchtoord.

1. **Marie Christina** (13-5-1911 – 10-01-1999),
Echtgenoot: Wilhelmus van Deijl.

Begon samen met haar man een bloemenzaak in Valkenswaard. Kreeg binnen 1 jaar 3 kinderen. Fien, Anny en Dora moesten haar gaan helpen.

2. **Johannes Petrus** (23-12-1912 – 15-11-1967).

Echtgenoot: Johanna van Teeffelen
Hij was een goede vakman maar kon ook geld in het laatje brengen, aldus Door. Hij kreeg werk in Hilversum en kon toen trouwen. Het was 1943.

3. **Christien Martina** (27-12-1914 – 24-2-1915)

4. **Christien Martina** (27-12-1915 – 29-12-1981)

Echtgenoot: Jan Bernards
Christien was voor haar trouwen in Haarlem als dienstmeid geweest. Ze trouwde met een kantooremployee. Hij zat in Oss bij Unilever en had een goede betrekking. Hij overleed helaas op jonge leeftijd.

5. **Franciscus Josephus** (8-3-1918 – 17-04-1975).

Echtgenoot: Reggie Franssen
Zorgde voor en tijdens de oorlog goed voor zijn moeder. Hij was een moederskindje, kon koken en werkte mee in de huishouding. 'Het had een meisje moeten zijn,' zei Door, 'want hij kon pudding koken.'

6. Martinus Raphaël (24-10-1919 – 06-05-1981).

Echtgenoot: Corry Sommers

Tiny was een hele goede vakman, wat zijn ogen zagen maakte zijn handen. Hij zat al vroeg in het aannemersvak en had altijd werk. Het lot was met hem want hij trok het kortste strooike dus kreeg hij de aannemerszaak. Corry is vanaf 2008 woonachtig in het Zorghotel te Veghel.

7. Agnes Josephina (24-7-1921 – 31-03-1922).

8. Josefina Maria (12-3-1923)

Echtgenoot: Piet van Oijen

Fien hielp als eerste mee in Valkenswaard. In 1938 loste Anny haar af. Zelf mocht ze naar de naaistersopleiding in Oss (2,5 jaar) op de fiets). Daarna trouwde ze met Piet die ondergedoken zat bij Piet 'piemel' Hoogaards.

9. Antonia Willebrorda Maria (7-11-1924)

Echtgenoot: Joep van Woerkens

Anny moest al met haar 13 jaar naar Valkenswaard om er mee te helpen. Toen ze 30 jaar was en de verkering met de slager uit was, ging ze terug naar Uden. Daar leerde ze Joep kennen en trouwde.

10. Theodora Maria Michaëlle (13-4-1926)

Echtgenoot: Lode Franssen

Dora moest ook gaan helpen in Valkenswaard. Daar leerde ze Lode kennen die chemicus was. Ze zijn de hele wereld over getrokken, van Antwerpen naar Fulda (Duitsland) en later ook naar Indonesië.

RETRAITEHUIS

In 1912 arriveerden de zusters van Steijl in Uden. Ze werden voorlopig ondergebracht in de school van het missiehuis St. Willebrord. De zusters moesten echter in de zomer van 1913 vertrekken omdat het aantal studenten enorm was gegroeid. De missiezusters gingen in het nog in aanbouw zijnde klooster wonen. De plechtige inwijding vond plaats op 1 december 1913. Het Retraitehuis in Uden was een feit. Een plek van bezinning en gebed. Naast de opleiding en vorming van jonge vrouwen, wijdden de zusters zich aan het retraitswerk.

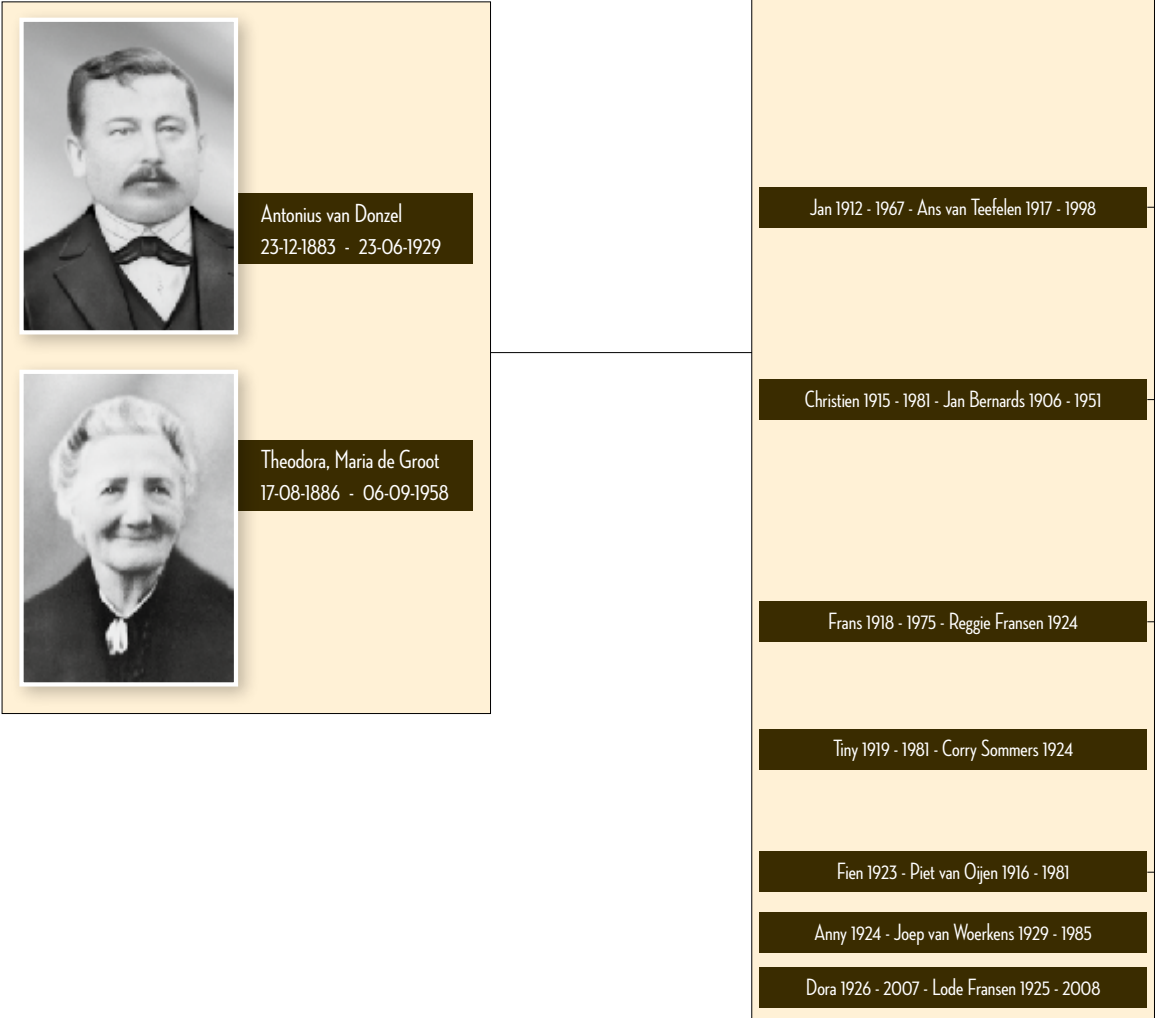

KOEKFABRIEK

Albert Aldenhuijssen en Jan van Oers richtten op 21 januari 1921 een koekfabriek op. Deze fabriek krijgt de naam 'De Slingerhoning'. Aldenhuijssen had in de Schafstraat al een broodbakkerij. Na een cursus koekbakken, vroeg hij aan zijn zwager, de boekhouder Jan van Oers, de koekfabriek te beginnen. Een goede zet, want de zaken liepen goed. In 1924 werd de eerste kneedmachine gekocht. In 1925 werd de naam officieel gewijzigd in Koekfabriek De Slinger. Kwaliteit, waaronder de goudgele koekkleur, was het kenmerk van de slingerkoek. Het werd een bekende lekkernij in Brabant.

Stamboom familie van Donzel

Ton 1937 - 1959	Anneke 1971
Theo 1937 - Wil v. d. Heijde 1937	Wilco 1965
Wim 1937 - Cobi Daverveld 1941	Charles 1962 - Yvonne de Blok 1963 Ralf 1963 - Frans 1965 - Mariël 1970
Mieke 1939 - Frans Smets 1932	Roel 1969 - Maartje 1972
Rianne 1944	Marion 1970 - Tom 1973
Hans 1945 - Josephine Baudoin 1947	Jochem 1974 - Willem 1977 - Janneke 1979
Wilhelmien 1948	
Anje 1944	Jeanette 1978
Jacques 1946 - 1975	
Theo 1947 - Koosje van de Kam 1947	Jorn 1979 - Barg 1981
Han 1951 - Vera van Bergen 1949	Peter 1980 - Jaap 1982
Ineke 1938 - 2007 - Henk van Ewijk 1939	Hendrik-Jan 1964 - Marie-Christien 1968 - Jan-Willem 1970
Margreet 1944 - 1992 - Gerard Sas 1942	Marie-Jeanne 1969 - Ina 1972
Antoon 1950 - Ria van der Sangen 1950	Jeroen 1972 - Matthijs 1976
Tine 1953 - Gerdy Hendriks 1955	Loes 1981 - Pim 1983
Anne-Marie 1956 - Peter van den Heuvel 1951	Elis 1987 - Vera 1990
Doret 1960 - Arnold van Lanen 1950	Jop 1996
René 1962 - Margot van Rens 1964	Sam 1996 - Floor 1999
Maria 1948 - Cor van Bakel 1949	Koen 1975 - Tijs 1977
Dorine 1953 - Jack Schrijen 1945	Elke 1975 - Stijn 1977
Marie-José 1957 - Frans Habraken 1955	Mart 1985 - Dries 1986 - Gijs 1989

BUSVERBINDING

Uden wordt in 1927 bereikt met de bus. De Algemeene Transport Onderneming (ATO) zorgt voor de buslijn Nijmegen - Grave - Uden - Eindhoven. Een zeer rendabele lijn. De busonderneming houdt echter geen woord: ze moest naast de goede buslijnen ook de minder rendabele verbindingen in stand houden. Hieraan werd geen gehoor gegeven, zodat de vergunning voor deze busverbinding werd ingetrokken. In 1931 werd de busdienst overgenomen door Van de Rijdt.

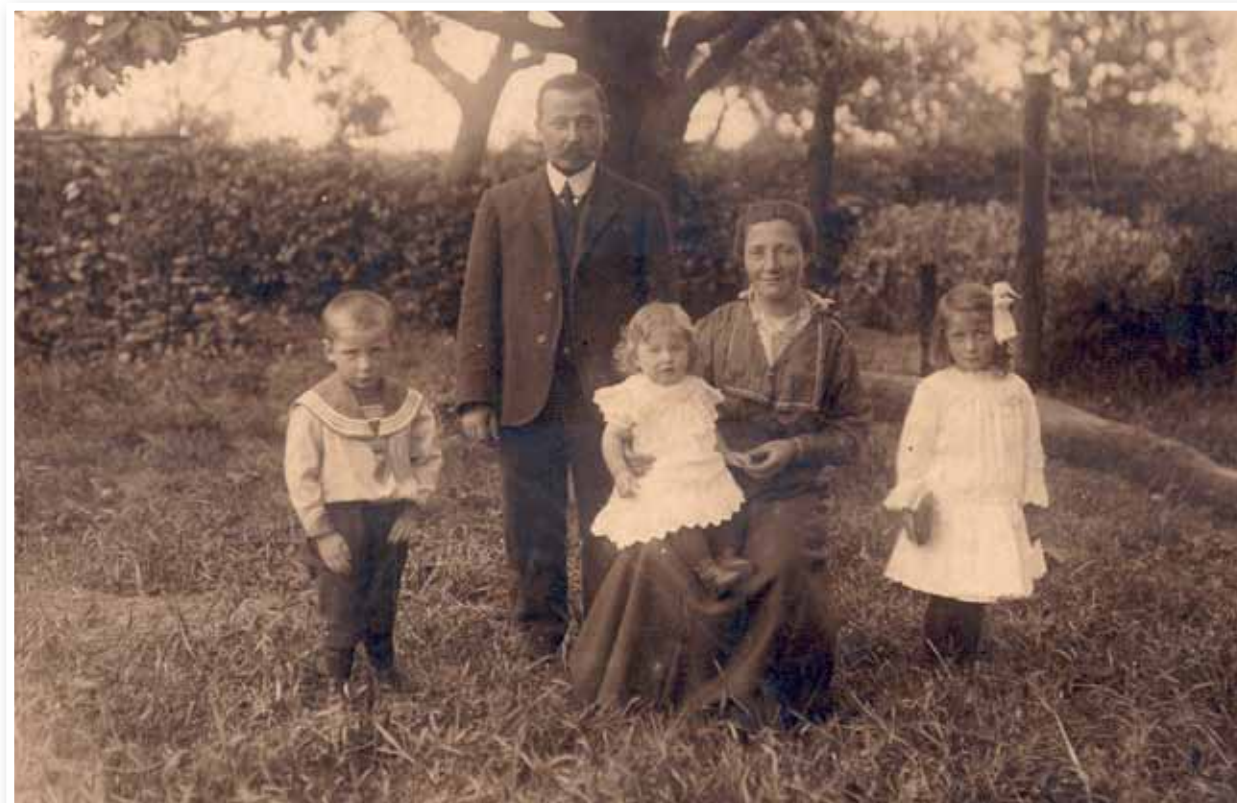

DICO

In 1917 werd een nieuwe onderneming opgericht, die later uitgroeide tot het welbekende DICO. Diks, van den Heuvel en Coenen stonden aan het roer van het bedrijf. Zij startten met een strohulzen-machinefabriek en gingen later stalen bedden produceren.

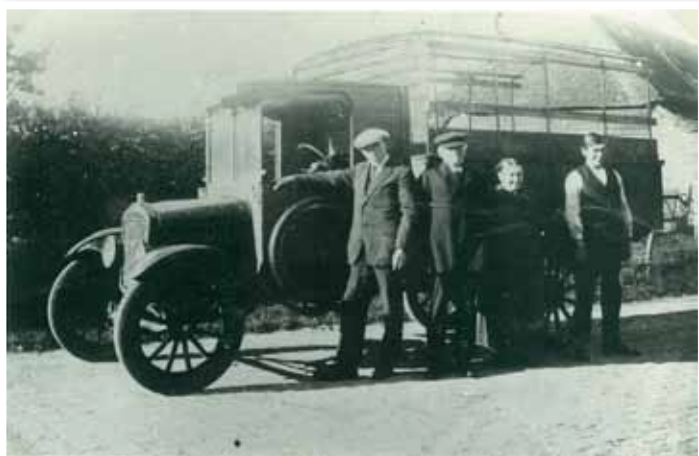
HOE ANTOON BEGON...

In 1910 werd het bedrijf door Door en Antoon gestart. In de werkplaats achter de woning was Antoon in zijn nopjes. Daar maakte hij op bestelling kerk- en schoolbanken. Hij bleek een goede timmerman te zijn. In 1917 stond hij ingeschreven als Timmerman Ant. Van Donzel aan de Schafstraat (Markt) op de lijst van 'Nijverheid, fabrieken, ambachten, winkels.' Toen ze besloten zich te specialiseren in meubels, was de eerste meubelhandel in Uden een feit. Vader werkte in de werkplaats en leverde de meubels af, moeder runde het huishouden en stond in de winkel. "Moeder was ontzettend handig. Ze was altijd in de weer met stof. Zo bekleedde ze wiegjes en kinderledikantjes", vertelt dochter Fien. De zaak floreerde. Antoon en Door waren gelukkig en hadden het goed samen. Het waren harde werkers.

WAAR HIJ BEGON...

Frans van Donzel kocht in 1910 drie huisjes in de Schafstraat. Hij kocht ze van de familie Van Sleeuwen, die sinds 1896 eigenaar was van de huisjes. Frans heeft grote plannen: er komt een nieuw huis te staan. Een werkplaats, een winkel en een woonhuis worden gerealiseerd. In 1918 verkoopt hij het pand aan Antoon, zijn zoon.

EERSTE UDENSE VRACHTWAGEN

Meubels die gemaakt werden door Antoon werden vaak met zijn bakfiets of handkar naar de klanten gebracht. Als hij de meubels verder weg moest brengen of wanneer de vracht te groot was, deed hij een beroep op de vrachtwagen van zijn buurman Albert van Sleeuwen. Van Sleeuwen had namelijk als één van de weinigen in Uden een vrachtwagen in deze tijd.

TERRAVEEN

Al rond 1907 vroeg de Udense gemeenteraad zich af of de grote oppervlakten woeste peellgrond niet ontgonnen zouden kunnen worden. Het plan lag stil: de gemeente Zeeland wilde niet meewerken aan het idee en ook tijdens de Eerste Wereldoorlog kon men niks.

In 1920 werd de plannen omgezet in daden. De eerste 140 hectaren werden ontgonnen. Hier zou men veertien boerderijen op bouwen. In 1922 konden de eerste gezinnen zich vestigen op de ontginningsgronden. Burgemeester Thijssen was de drijvende kracht achter deze ontginning en hij bedacht ook een naam voor het toekomstige dorp: Terraveen. Maar dat dorp kennen we nu niet. Men koos namelijk uiteindelijk voor Odiliapeel.

'VERVLOEKTE DANSVERGUNNING'

In het begin van de vorige eeuw werd dansen met name door de katholieke geestelijkheid gezien als een zondig vermaak. Daarom werd er dan ook een zachte drang op de burgemeester uitgeoefend om de vergunningen, die werden gevraagd om met de kermis te dansen, af te wijzen.

De burgemeester was echter van mening dat juist het verbieden leidde tot een ongunstige situatie, omdat de jongeren zich bij gebrek aan toegestane ontspanning zouden gaan afzonderen met alle gevolgen van dien.

In 1923 kwam het tot een uitbarsting toen de burgemeester zeer tegen de wil van de Udense pastoor het dansen op de kermis toestond. Een vechtpartij tussen burgemeester en pastoor tot gevolg. Maar burgemeester Thijssen hield voet bij stuk: elk jaar gaf hij de door de pastoor vervloekte dansvergunning af.

Handelsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te 's-Hertogenbosch

Jaarletter } A No. 554
Opgaafnummer }
Dossiernummer } *554*

Datumstempel: 15 JUN 1921 's-Hertogenbosch

Talonnnummer *1*
Akteletter *A*

Het is noodzakelijk, alvorens tot de invulling over te gaan, onderstaande toelichting te raadplegen.

De opz...

GEMEENTE UDEN.

Nr. 117.

ONDERWERP: *Winkelruimte.*

Bericht op verzoeken van *Beijlagen* 3.

UDEN, den 5-Maart 1913 191

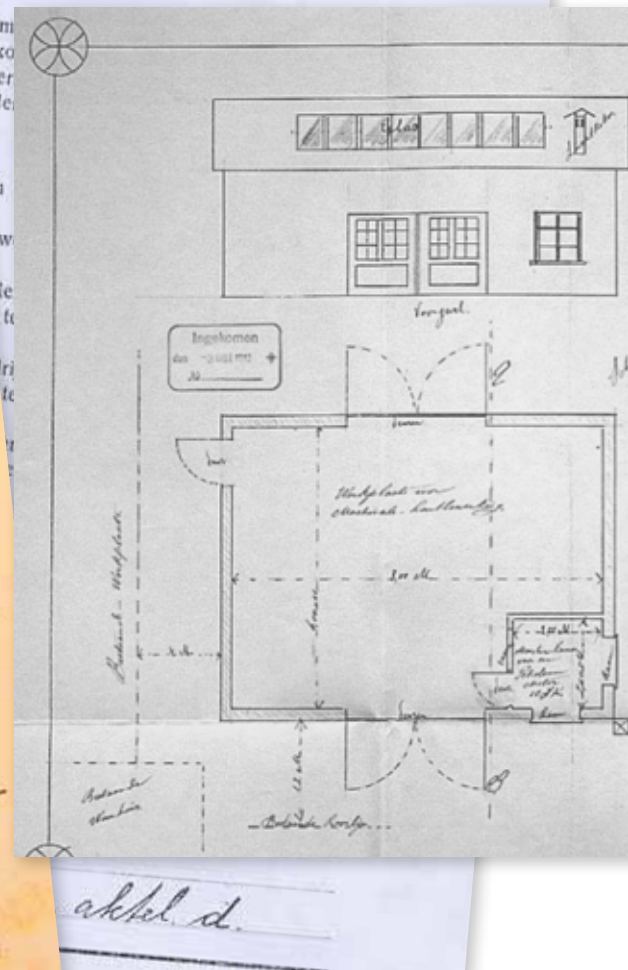
In Ditt. oet. 1913
Pag. 2
1913

No. 154/117/1201

*De vergunning aan art. 6 bis
der Wetgeving, hebben wij de in werkelijk
gehoorde hierbij toe te vinden en vergunning
als bedoeld in het laatste lid van art. 6 bis
in de zin van de wetgeving, de vergunning
art. 6 bis, sub 1 en 2 bedoeld. Het is te bevestigen
hetten op het verzoek van art. 6 bis van Dergel
meestelmer, althut een vergunning tot het
oprichten van een fabriek en machine-
bouw.*

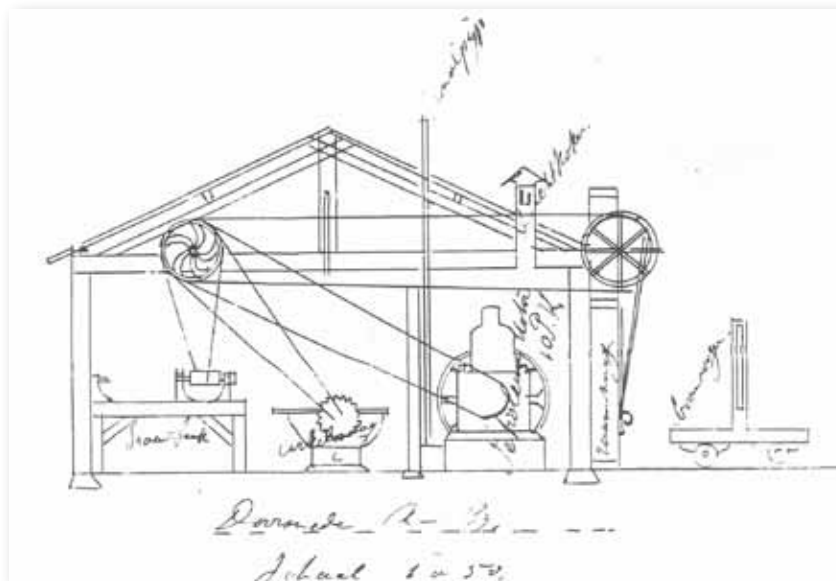
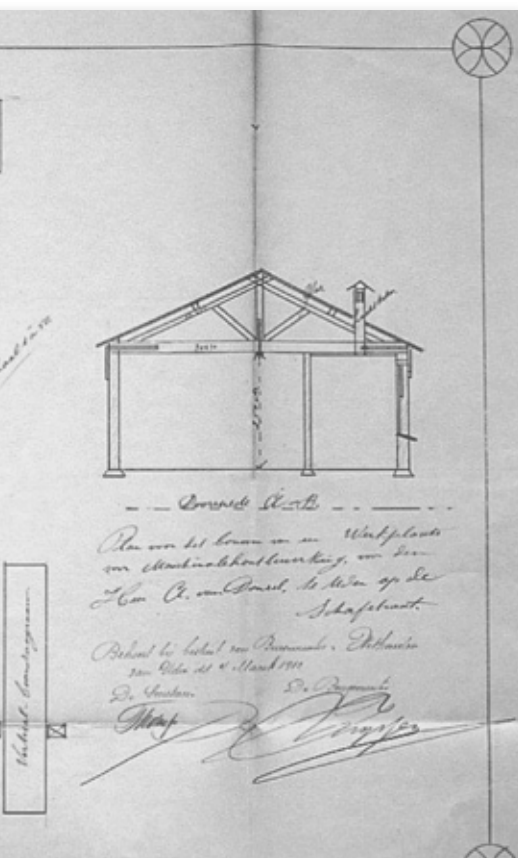
*Burgemeester in toelichting van dit
de Burgemeester.*

Thijssen
De Secretaris
Thijssen

INNOVATIEF

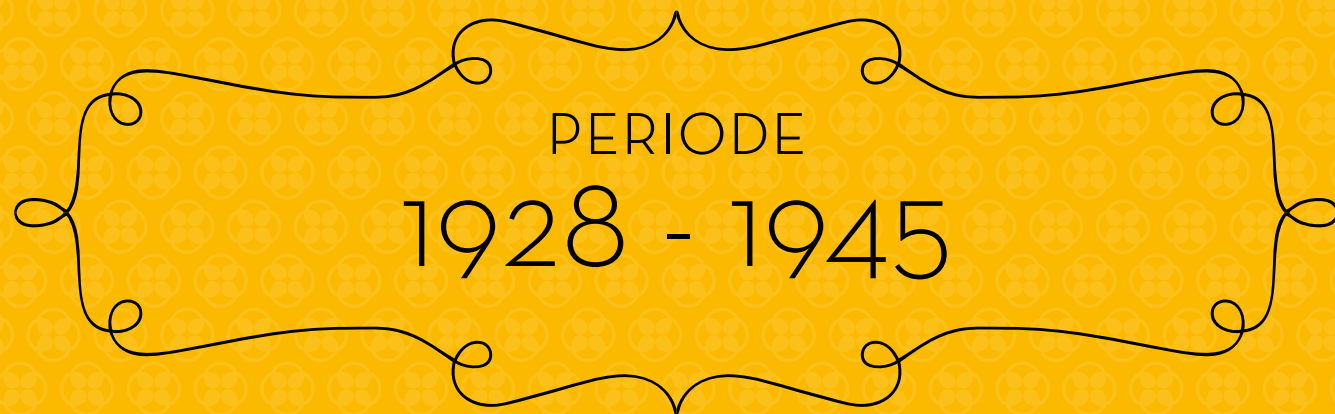
In januari 1913 vroeg Antoon van Donzel om vergunning tot 'het oprichten van eener fabriek voor machinale houtbewerking met een zuiggasmotor van 12 pk'. Hieruit blijkt al dat Antoon heel innovatief bezig was voor zijn tijd. Hij had namelijk een machine ontwikkeld om machinaal meubels te produceren. Hij wilde echter een zuiggasmotor gebruiken in plaats van een petroleummotor. De reden hiervoor waren waarschijnlijk de dure aanschaffkosten. Daarom diende Antoon een nieuwe aanvraag in. In deze aanvraag beschreef hij ook de verandering van de werkplaats. De arbeidsinspectie had geen bezwaren, maar op welke datum het gemeentebestuur hem de vergunning verleend heeft is niet bekend.

KRANKZINNIGENGESTICHT

Direct na de Eerste Wereldoorlog zag het er naar uit dat in Uden een groot complex - een zo genaamd koloniaat - gebouwd zou worden voor de verpleging van mannelijke krankzinnigen. Gedacht werd aan een complex van ongeveer driehonderd hectaren achter het huidige complex van Naat Piek. Men begon reeds met de bouw en het geheel werd gezien als belangrijk voor de toekomst van Uden. Echter, in 1922 werd het geheel afgeblazen door de vereniging die met de exploitatie belast was.

PERIODE

1928 - 1945

NEDERLAND

In de jaren dertig maakte Nederland kennis met de radio en de gesproken film. In de theaters staan de grote revues. In Nederland beleefde de Nationaal-Socialistische Beweging (NSB) haar hoogtepunt in 1935, daarna daalde de aanhang van deze politieke partij tot het begin van de oorlog. Nederland zit in een crisis. De werkloosheid is groot. Vandaar dat veel werklozen ingezet worden bij de realisatie van Nederlandse natuurgebieden zoals het Amsterdamse Bos en het Kratingse Bos. De Afsluitdijk, het Twentekanaal, het Gelderse Vallekanaal en de Noordoostpolder komen in de jaren dertig tot stand.

In Europa zijn de dictaturen in opkomst. De nationaalsocialistische beweging van Adolf Hitler in Duitsland en het fascisme van Benito Mussolini zijn 'succesvolle' voorbeelden.

Eind 1939 breekt de Tweede Wereldoorlog uit. Van 1942 tot 1945 vindt de Holocaust plaats. Ruim zes miljoen joden uit Duitsland en de bezette landen worden afgevoerd naar vernietigingskampen waar ze om het leven worden gebracht. Nederland wordt bezet en uiteindelijk bevrijd.

TRAGISCH

In juni 1929 overleed vader Antoon na een lang ziektebed. Hij had een aandoening aan zijn nieren. Zijn vrouw Door zette de zaak voort. "Vader had niet anders gewild waren de worden van opoe", laat dochter Fien weten. "En moeder ging door. De zaak was haar passie."

Eerste Udensche Meubelhandel
7 MEI 1932 biedt U tijdens de winkelweek
alle soorten Meubelen:
 zooals: **BEDDEN, LEDIKANTEN, MATRASSSEN, KAS-
 TEN, TAFELS, MATTEN, enz.**
KINDERWAGENS aan extra verlaagde prijzen
KOMT ZIEN EN OVERTUIGT U
 Aanbevelend, **Wed. A. VAN DONZEL, Markt 80-81**

**Voor STOELN, TAFELS,
 KASTEN enz. moet ge zijn
 in het Meubelmagazijn van
 Wed. A. v. Donzel
 MARKT**

CRISISTIJD

De jaren dertig waren niet de makkelijkste jaren. Ook voor de familie Van Donzel niet. Met acht kinderen en een zaak moest weduwe Door verder. Hoewel in deze crisisjaren de verkoop van meubels terug liep, kwamen de inkomsten binnen door de verkoop van babyartikelen.

Door stoffeerde heel veel wiegjes en ledikantjes. “Moeder was zo handig”, weet haar dochter Fien.

“Ze kon alles maken. Dat heeft ons gered in de moeilijke crisisjaren. De meubelhandel viel als het ware stil.

Moeder deed veel verstelwerk en dat zorgde voor brood op de plank.”

Na het overlijden van Antoon was er geen tijd om te berusten. Waarschijnlijk had Door twee knechten in dienst die de meubels maakten in de werkplaats. De oudste dochter Marie was inmiddels al het huis uit.

Om haar na de geboorte van een tweeling te helpen, trokken de jongere zussen bij haar in. “Dat betekende dat moeder minder monden te voeden had. Twee vliegen in één klap.” De zonen hielpen moeder in de zaak.

Dat blijkt al uit de advertenties van die tijd.

NIEUW RAADHUIS

In 1938 werd toch het (derde) nieuwe raadhuis gebouwd en het oude afgebroken. Kosten 38.000 gulden. C. Roffelsen was de nieuwe architect. Het werd een gebouw met karakter: met prachtige gevels en een toren. Er hoorde een hoge toren bij, maar wegens geldgebrek werd die niet gebouwd. De gemeente richtte nog een Torenfonds op, om dit grote plan te helpen realiseren. De toren is er nooit gekomen...

SCHAARSTE

Al voor de oorlog waren producten schaars verkrijgbaar en werd de distributie voor bepaalde producten beperkt. Eind 1940 was bijna alles – zowel levensmiddelen, brandstoffen als textiel – op de bon. Uden had een heuse Distributiedienst, de zogenaamde Voedsel- Voorziening in Oorlogstijd (VVO). De winters van 1940-1941 en 1941-1942 waren ook nog eens streng. Niet vreemd dat men de distributiedienst ging ontduiken: illegaal werden er dieren geslacht, kaas gemaakt en granen gemalen.

DECEMBERAANBIEDINGEN

In de cadeaumaand – december – werden er bij Van Donzel extra artikelen verkocht. Door van Donzel adverteerde met de verkoop van houten speelgoed.

De Wed. A. v. Donzel, Meubelhandel en Meubelmakerij
OP DE SCHAFSTRAAT.

zal voor het eerst dit jaar en bij gelegenheid der tweede Uden-
 sche winkelweek uitkomen met een aardige collectie van

KINDERSPEELGOED

zeer geschikt voor een degelijk SINTERKLAAS-CADEAU
 Alleen echter, die van hout gemaakt worden, als: Poppenwagentjes
 Autopedes — Stoeltjes — Tafeltjes — Wiegjes. — Maak Uwe
 KEUZE uit onze uitgebreide Sinterklaas-sortering. — Gij
 zult er over tevreden zijn.

‘ZE KON MEER MET EEN DUBBELTJE DAN EEN KWARTJE’

Als weduwe en moeder van acht kinderen wist ze het gezin en de zaak draaiende te houden. “Het was een doorzetter”, vertelt dochter Anny. “Ze kon veel meer met een dubbeltje dan wij met een kwartje”, vult haar zus Fien haar aan. Door ging er gewoon voor, wetende dat haar man Antoon niet anders had gewild. “Ze werkte altijd en wist daardoor de eindjes aan elkaar te knopen.”

OORLOG

Er kwamen betere tijden. Eind jaren dertig leek het beter te gaan. En hoewel de WOII begin jaren veertig uitbrak, leek de Udense meubelzaak daar niet zo'n last van te hebben. "Die oorlog bracht naar Uden ook veel ander volk", weet Fien. "Er kwamen hier bijvoorbeeld Belgen (Vluchtoord Uden) en die hadden toch op zijn tijd meubels nodig."

"En ook de kinderen moesten helpen. Wie thuis woonde, moest." Anny en Fien waren echter niet thuis: zij waren bij hun zus Marie in Valkenswaard. Zij hielpen daar in de huishouding en met de opvoeding van Maries kinderen.

VLEGVELD VOLKEL

In 1940 werd door de Duitsers besloten om in Volkel een vliegveld aan te leggen. Zij wilden van hieruit de operaties van de vliegvelden Gilze-Rijen en Eindhoven ondersteunen. Het plan was om een Nachtländepflanz te realiseren: een vliegveld met drie onverharde banen. Later is Vliegbasis Volkel uitgegroeid tot een Fliiegerhorst met twee verharde banen. Voor het vliegveld moesten een kleine dertig boerderijen en woningen gesloopt worden. De mensen moesten hun huizen verlaten. De realisatie van de vliegbasis betekende vooral werkverschaffing. Niet alleen voor Uden maar voor de hele regio.

BEVRIJDING

Operatie Market Garden begon op 17 september 1944. De Geallieerden bereikten daags daarna Uden. Veel vliegverkeer markeerde deze dag, zo valt er te lezen in de kranten van die tijd. De eerste Amerikanen van de Airborne Divisie kwamen 18 september Uden binnen. Enkele Duitsers werden gevangen genomen en naar Veghel afgevoerd.

De bevrijding was op 19 september een feit. Dat werd ook echt gevierd. In de kapel van de Kruisheren galmde na het Lof het Wilhelmus op het orgel door de gewelven. De Udense bevolking danste in de straten. De dagen daarna was het nog wel eens onrustig. Sterker nog, granaatvuur was nog flink te horen. Op 24 september namen de geallieerden het beheer in Uden over en begonnen samen met waarnemend burgemeester Hoefs zaken te regelen.

SCHAFSTRAAT / MARKT / PRIOR VAN MILSTRAAT

Uit de verhalen en de advertenties van die tijd blijkt dat de straatnaamgeving bij Van Donzel nog wel eens veranderde. Zo is er een periode geweest dat werd gezegd dat Van Donzel gevestigd was aan de Markt. Later is dat de Schafstraat geworden. In Uden werden in die tijd veel veemarkten gehouden. Het waren er acht tot tien per jaar. De handel was in paarden, koeien, varkens maar ook in schapen. De handel vond plaats op het huidige Marktplaats, maar ook in de straten daar naar toe. Ook Duitse kooplieden bezochten deze markten. Zo ontstond de van het Duits afgeleide naam Schaefstraat, later verbasterd tot Schafstraat.

De naam is later gewijzigd in Prior van Milstraat, als eerbewijs aan de Udense kruisheer Antonius Gerardus van Mil, die aan deze straat geboren werd in 1866.

GEBOREN

De bekende politicus Gerrit Braks (CDA) werd in 1933 geboren in de gemeente. Eind 1944 telde Uden een kleine 10.000 inwoners.

CRISIS

Uden verkeerde begin jaren dertig in een crisisperiode. Uden had toen ruim 8500 inwoners, daarvan waren er zo'n 2800 steuntrekkers of werkzaam in de werkverschaffing. De steun was 23 cent per dag, met bonnen voor goedkope boter en vlees in blik. Grote gezinnen hadden het moeilijk.

VERBOUWING

Hoewel het crisisjaren waren heeft Door van Donzel toch de zaak grondig aangepakt. Ze wist dat ze door moest gaan met de zaak. Ze heeft aangeklopt bij Mijntje van de Krommert, een vrijgezelle tante. Zij wilde haar het geld lenen voor een grote verbouwing. De bouwplannen waren groots te noemen: er kwam een verdieping op het pand te staan. Fien herinnert zich nog dat ze als 9-jarig meisje op het platte dak stond. Elke maand werd er rente afgelost bij Mijntje. De lening werd na het overlijden van Door overgenomen door haar zonen Tiny en Frans. Ook zij hebben rente betaald. Toen Mijntje overleed is de lening naar alle waarschijnlijkheid kwijtgescholden.

Aan
Burgemeester en Wethouders
de Gemeente Uden

5 der Woningwet, wordt de onder-
eene schriftelijke vergunning tot het

11.12.1937. *Signifie van het besluit om de afbouw van de woning te laten voortgaan als bedoeld in Hoofdstuk VI*
g volgt, als bedoeld in Hoofdstuk VI

belast de gemeente zelf

RUUVING.

op het perceel Kadastraal bekend
No. 1907 en gelegen

overs blansen de ontrekkaren zonder bijbouw of
M.

draagt
en plaats gelegen bij woning bedraagt

gevel uit den kant van den weg komt te staan,
M.

den aangewezen, behoeft deze afstand niet te

de gebouwen bedraagt M.

der benedenwoningvertrekken is gelegen M.
baren weg tegenover op te richten M.

vloers bedraagt M.

bedraagt M.

en op de 1^e verdieping bedraagt M.

en op de 2^e verdieping bedraagt M.

staan de afstand van den vloer tot den onderkant
M.

van af het peil tot den vloer bedraagt
ken in de woning bedraagt:

oren vertrekken bedraagt:

lengte M.	breedte M.	hoogte M.	oppervlakte M ² .

afgevoerd door een schoorsteenkanal,
M. en aan de binnenzijden bezet

loeren blijft 0.10 M. van den binnen-
het dak.

schotten of zolderingen overal door
van verwijderd?
gevoerd door
aar

buizen binnenwerks

n gemeen? (hierbij tevens te
namen zijn, als ook de grootte

p met de buitenlucht?

and, terwijl hierbij tevens

daartoe noodige vergun-
end.

e teekeningen, als ook
daartoe bevoegde per-

ving opgenomen,

1937.

AANVRAGER,
Van der

1937.

hoort bij besluit van Burgemeester
Wethouders van UDEN van
13 juli 1937 No. 263
Mij bekend,

De Secretaris,
H. H. H.

Uden 15 juli 1937

14/1937

Uden.

Uden 14 juli 1937
opgenomen op de leges

Plaats

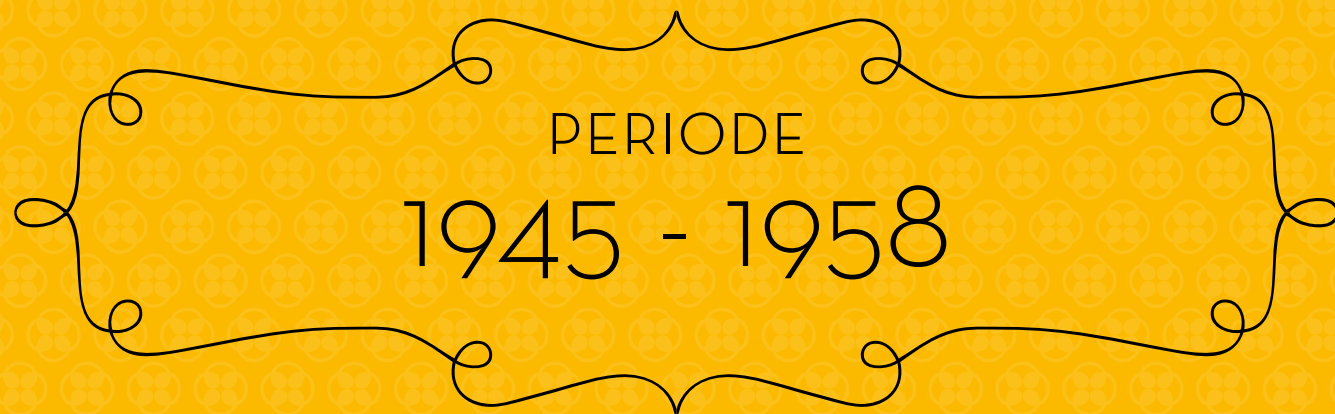
Uden

DE GOEDE MOORDENAAR

Reeds voor het begin van de twintigste eeuw lag Uden aan de tramverbinding tussen Oss en Veghel. In tegenstelling tot de trein, waren er vaak moeilijkheden met de veiligheid bij de tram. De rails van de tram lag gewoon naast de 'gewone' wegen. Met regelmaat gebeurde er ongelukken. In de volksmond werd de tram dan ook 'de goede moordenaar' genoemd.

In de dertiger jaren kwam alternatief vervoer krachtig op. Zowel de auto, alsook de bus waren geduchte concurrenten. Daarom werd dan ook besloten om de tram op te heffen en op 14 november 1939 vond de laatste rit plaats. De rails werd opgeruimd.

PERIODE
1945 - 1958

NEDERLAND

Nederland is bevrijd maar alles moet opnieuw worden opgebouwd. Het lukt onder meer met hulp uit de Verenigde Staten in de vorm van het Marshallplan, een omvangrijk materieel hulpplan. De hulp bestond tussen 1948 en 1952 concreet uit geld, goederen, grondstoffen en levensmiddelen, vanuit de Verenigde Staten. Op 1 februari 1953 vond de grote watersnoodramp in Zeeland en de Zuid-Hollandse eilanden plaats. Springtij en een noordwesterstorm stuwden het Noordzeewater tot een recordhoogte. In totaal verloren 100.000 mensen hun huizen en overleefden meer dan 1800 mensen de ramp niet. In de jaren vijftig was Nederland arm. Het land telde 12 miljoen mensen. Het rijk subsidieerde daarom ook mensen die wilden emigreren naar Canada, Nieuw-Zeeland, Australië of Zuid-Afrika. De Nederlanders die bleven deden eigenlijk maar twee dingen: hard werken en zuinig zijn. Nederland werd ook lid van de EGKS, zoals de Europese Unie toen heette. Die instelling van hard werken had resultaat, want eind jaren vijftig was Nederland een rijk land en behoorde de armoede tot het verleden.

OPOE DOET EEN STAPJE TERUG....

Na de WOII staat de zaak een beetje stil. Door krijgt dan ook een aanbod om de zaak te verkopen. De twijfel is groot. Bij navraag, bij onder meer de burens, is het Door helder: "Dit had Antoon niet gewild." Drie zonen telde het gezin. De oudste is Jan. Hij vond werk in Hilversum en vertrok uit Uden. Frans en Tiny bleven over en besloten hun moeder te helpen. Uit de oprichtingsakte blijkt dat Opoe (Door) op 6 december 1945 uitgeschreven wordt. Frans gaat verder met de Eerste Udensche Woninginrichting, zoals de meubelhandel vanaf die tijd officieel gaat heten. Tiny gaat het aannemersbedrijf MR van Donzel runnen.

Tiny was altijd al handig en het timmerwerk lag hem wel. Voor Frans was alles nieuw. Uit de verhalen blijkt wel dat Frans tot eind jaren veertig samen met zijn moeder in de winkel stond. Zij leerde hem alles. Opoe wilde een stapje terug doen, maar uit de stukken blijkt dat het alleen op papier was.

Het adres voer complete
WONINGINRICHTING
IS DE 15 sept. 1947
„Eerste Udensche
Meubelhandel”
F. J. van DONZEL
MARKT, UDEN A 80

aug. 1945 **EERSTE
UDENSCHME MEUBELHANDEL**
Het oudste en vertrouwdsde adres
voor COMPLETE MEUBILERING

WED. A. VAN DONZEL EN ZN.
UDEN - MARKT A 81
Meubelen en Kinderwagens zijn nog op vergunning
Wij nemen weer REPARATIES aan.

SEPT. 1947
**Gratis loten en kans
op 15 pCt. korting**
BIJ DE
Eerste Udense Meubelhandel
van 8 tot 18 October a.s.
F. J. VAN DONZEL
MARKT - UDEN

EERSTE UDENSCHME MEUBELHANDEL
Wij leveren uit voorraad:
bekleede wiegen en kinder-
ledikantjes — Huiskamer
garnituren en keukenstoelen
enz.
1946
v.h. Wed. A.v. Donzel
MARKT — UDEN

NOV. 1952
Voor nuttige
met dubbel aantal
zegelt, naar de
*St. Nicolaas
Cadeau!*
**Eerste Udense
Meubelhandel**

Moole collectie Kleinmeubelen
Ligstoelen f 26.— Ligstoelkussen f 16.—
Half verend f 29.30.
Boekenmolens, Rooktafels, Borstel Garni-
turen, Naalboxen, Courantenhangars (dubbel)
ruim gesorteerd in tafelkleden vanaf f 17.75
Eerste Udense Meubelhandel Fa. J. VAN DONZEL

SPIERKE TREKKEN

Hoe de verdeling van de onderneming is verlopen is eigenlijk wel uniek: de broers hebben spierke moeten trekken bij moeder. Wie het langste spierke trok mocht kiezen uit de twee bedrijven: het aannemersbedrijf of de meubelzaak. Frans trok het langste spierke en koos voor de meubelzaak.

FRISSE WIND: VERBOUWEN

Tiny en Frans hielden niet van stilzitten en gingen direct aan de slag. Zo werd de zaak opgeknapt en weer up-to-date gemaakt. In 1946 werd er een betonnen vloer gemaakt in de zaak. Zus Fien vierde haar bruiloft in de nieuwe zaak. De vloer was toen net klaar en de zaak was nog leeg. De zaak kreeg een ander aanzicht. De gevel werd onder meer opgeknapt. Vanaf 1947 stond ook FJ van Donzel op de voorgevel, en zo werd er geadverteerd.

INDUSTRIE

Ook Uden moet opkrabbelen na de oorlog. Begin 1950 werden vier hallen opgeleverd. Kunststoffenfabriek Nieuwenhuis was de eerste onderneming die zich vestigde op het industrieterrein. Ook vestigden andere bedrijven zich in Uden, al dan niet op het industrieterrein. Iduna Corset Industrie NV, Jansen de Wit's Kousenfabrieken NV en NV Confectiefabriek Otten horen in dit rijtje. In 1950 wordt het gemeentelijk Industriepark feestelijk geopend door Commissaris van de Koningin prof. Dr. J. de Quay. Dit alles onder de bezielende leiding van Burgemeester G.I.M. van Kemenade. Hij had haarscherp in de gaten dat de grote boerengezinnen niet in hun eigen onderhoud konden voorzien en dat Uden werkgelegenheid van elders moest aantrekken.

MARKTSTRAAT

In de jaren veertig was de naam Marktstraat ook functioneel. In deze Udense straat werd de huishoudelijke weekmarkt gehouden en op het Marktveld werd het vee verhandeld. In 1949 werd het Marktveld verhard. Dat betekende ook een verplaatsing van de weekmarkt. Af en toe zijn de kramen van de weekmarkt nog te vinden in de Marktstraat: als er op de Markt andere evenementen plaatsvinden.

MOEDERSKINDJE FRANS

'Onze Frans had beter een meisje kunnen zijn. Die kan tenminste pudding maken.' Het was een uitspraak van zijn moeder. Frans was altijd bij zijn moeder te vinden. Niet vreemd dat die twee nog jaren met elkaar hebben gewerkt en gewoond. Want Door bleef bij de meubelzaak wonen, ook toen Frans trouwde met Reggie Franssen.

PASPOORT FRANS VAN DONZEL

Geboren: 8 maart 1918

Gestorven: 17 april 1975

Getrouwd op 22 november 1949 met Reggie Franssen. Zij kregen vijf kinderen. Frans was niet echt een zakenman. Het was een sociale man die hard wilde werken.

PASPOORT TINY VAN DONZEL

Geboren: 24 oktober 1919

Gestorven: 6 mei 1981

Getrouwd met Corrie Sommers. Zij kregen geen kinderen. Tiny heeft zich altijd thuis gevoeld in de aannemerij. Wat er niet was, maakt hij... net zoals zijn vader deed.

'LIEFDE OP HET EERSTE GEZICHT'

Frans ging graag met zijn vriend en neef Johan de Groot op stap. Omdat De Groot in Vierlingsbeek een meisje had, ging Frans wel eens mee. Zo ontmoette hij de nicht van het meisje van De Groot, Reggie. "Het was écht liefde op het eerste gezicht", weet Reggie zich nog te herinneren. "Op een fiets met harde banden reed hij met regelmaat naar Vierlingsbeek."

In 1949 werd hun liefde bezegeld met een bruiloft. Reggie ging mee naar Uden. "Werken in de meubelhandel. Dat wist ik wel." De twee gingen bij opoe wonen. "Het huis was gesplitst in tweeën. We hadden niet veel: een tafel, vier stoelen, een dressoir en een bed. Dat was het." Negen maanden en tien dagen later werd het eerste kind geboren: Antoon.

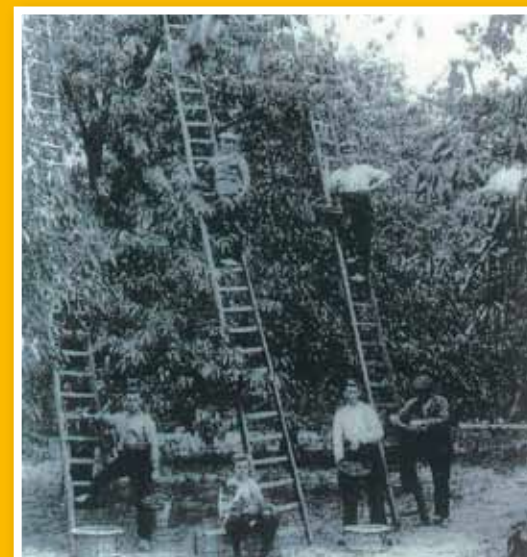
DE BLEKKE CLUB

Frans ging vaak met zijn neven op pad. Corrie Philipse, Lambert van de Berg, Johan de Groot, Tiny en hijzelf vormden de zogenaamde De Blekke Club. Waarom deze naam? Omdat ze maar weinig te verteren hadden, zo wordt verteld.

KERSENFEESTEN

Uden en kersen horen bij elkaar. Immers, in Uden is het goed kersen eten. De kersenboomgaarden in en rond Uden waren productieboomgaarden. De Udense Zwarte en de Udense Spaanse zijn bekend. De kersenteelt van Brabant was voor een groot gedeelte afkomstig uit Uden. Na de WOII werden voor het eerste de Udense Kersenfeesten gehouden. Een festival om kersen te eten en te promoten. De Harmonie nam het voortouw. Ook werd er een wandeltocht uitgezet en wie die tocht had voltooid kreeg 'unne toet kerse'. De Kersenfeesten werden eind jaren veertig een officieel feest: Uden werd gepresenteerd als kersendorp. Men moest Uden promoten en iets moois laten zien. De feesten groeiden uit tot heuse festivals.

PEERKE VERSCHIED

De Udense Kersenfeesten kregen ook een heuse mascotte: Peerke Verschiet. Een metershoge vogelverschrikker, die hoog boven de mensenmassa – want tienduizenden bezoekers kwamen naar de Kersenfeesten – uittorende.

In 1960 kwam er een einde aan de Kersenfeesten. Het succes van de feesten werd ook de ondergang. De organisatie kon niet meer voor de veiligheid van de vele bezoekers in staan. Wie Peerke Verschiet wil zien, kan nog altijd kijken op de flat aan de Wilhelminastraat, waarop Peerke Verschiet geschilderd staat.

REGGIE VAN DONZEL-FRANSSEN**VRIJ SPEL IN UDEN**

De Vierlingsbeekse werkte voor de oorlog bij het gemeentehuis in haar dorp. Samen met haar broer en zus groeide ze op in het Brabantse dorp. Een katholieke opvoeding. Na de oorlog leerde ze via de vriend van haar nicht Frans van Donzel kennen. Een ondernemer uit Uden.

Hij kwam haar met grote regelmaat opzoeken in Vierlingsbeek. "Hij kwam op de fiets. Een enkele keer ging ik naar Uden. Ik leerde opoe kennen en wist dat hij een zaak had", vertelt ze. Ook haar zus Nelly kan zich de uitstapjes naar Uden nog herinneren. "Dat deden we graag. Dan hadden we 'vrij spel'. Vader zei altijd 'als er geen weg was naar Uden dan hadden jullie er eentje gemaakt'.

ZAKENVROUW REGGIE

Reggie trouwde in 1949 met Frans. Haar taak was direct duidelijk: zij moest in de zaak gaan helpen. “Daar was geen twijfel over mogelijk. Ik vond het ook prima”, vertelt ze daarover. “Ik heb van opoe heel wat geleerd. Het verstelwerk, maar ook het kokosboren. Alles moest met de hand gedaan worden. Heel wat uren heb ik ’s avonds – als de kinderen in bed lagen – samen met opoe kokos geboord of gordijnen gemaakt. Hard werken was er vanaf minuut één bij.” Maar of het bij Reggie in haar bloed zat – en dat kon wel eens waar zijn want thuis in Vierlingsbeek had vader ook een onderneming – ontplooidde ze zich als een ware zakenvrouw. “Een zakenvrouw die op de centen was”, weten velen zich te herinneren. Haar kinderen weten hier ook alles van.

UJESE PRAOT

“En ze werd ook een Ujese”, weet haar zus Nelly te vertellen. “Vader zei dan tegen haar praat toch eens ‘Beeks’ maar het werd bij ons Reggie echt Ujes. En vader zei ook altijd dat hij wel kon horen dat ze op de Markt woonde, want ze praatte als een marktvrouw.”

FLINKE MEISJES EN MANNEN

Philips’ Gloeilampenfabriek vestigt zich in de jaren vijftig in Uden. Een onderneming waar veel mensen kunnen werken. In advertenties waarin men vraagt om ‘flinke meisjes’ en ‘flinke mannen’ wil men mensen aantrekken om voor Philips in Uden te komen werken.

GEMENGD ZWEMMEN

Op 1 juni 1957 wordt in het sportpark van Uden het Gemeentelijk Openluchtzwembad geopend. Uniek aan dit historische feit was dat men hier gemengd kon zwemmen. Dat was in die tijd eigenlijk ondenkbaar. Het succes van dit zwembad was ongekend: van heinde en verre kwamen de badgasten. Alles was er ook: ruime fietsenstalling, kleedcabines, garderobes, wc's, douches en zonneweiden. Naast twee instructiebaden en een royaal kleuterbad was er een diep bad met een springplank. In 1988 werd het zwembad gesloopt. Straatnamen verwijzen nu nog naar de tijd van het Gemeentelijk Openluchtzwembad.

TAAKVERDELING

De taakverdeling in de zaak was duidelijk. Frans bemoeide zich niet met de verkoop. Hij leverde de meubels af bij de mensen thuis. Ook bracht hij de wiegjes naar de kersverse ouders. Hij legde het jabo of het kokos en hing de gordijnen op bij de mensen. Reggie had de leiding over de verkoop en zorgde ervoor – waarschijnlijk samen met opoe – dat de gordijnen, het kokosboren, het verstelwerk en de bekleedde wiegjes op tijd klaar waren. In de avonden kwam opoe vaak werken bij Reggie en Frans. Zo leerde Reggie het betere verstelwerk. Reggie zorgde er ook voor dat iedereen op tijd zijn rekeningen kreeg en betaalde. Tenminste als Frans aan haar doorgaf waar hij had gewerkt en wat de gebruikte materialen waren.

ASSORTIMENT

De meubelzaak van FJ van Donzel had eigenlijk nog altijd dezelfde soort producten. Zo waren er de eiken meubelen. Degelijk en sterk materiaal. Het assortiment omvatte nog altijd de baby-artikelen. De kinderwagens van Van Delft, Koelstra en Mutsaers waren dé merken van die tijd.

OPOE OVERLIJDT

Door van Donzel heeft altijd in haar huis bij de meubelzaak gewoond. Toen Frans en Reggie trouwden werd het huis aan de Schafstraat opgesplitst. Bij Door woonde toen nog zoon Tiny. Ook is bekend dat haar jongste dochter Dora enige tijd bij haar heeft gewoond.

Maar Dora verbleef vooral in Valkenswaard bij haar oudere zus Marie, om haar te helpen in de huishouding. Ook zus Anny woonde daar. Fien was inmiddels getrouwd.

Opoe had suikerziekte. "Vandaar dat onze slaapkamer grensde aan die van haar", weet Reggie zich te herinneren. "Als er dan iets met haar was, dan konden wij het horen en kon Frans zijn moeder gaan helpen."

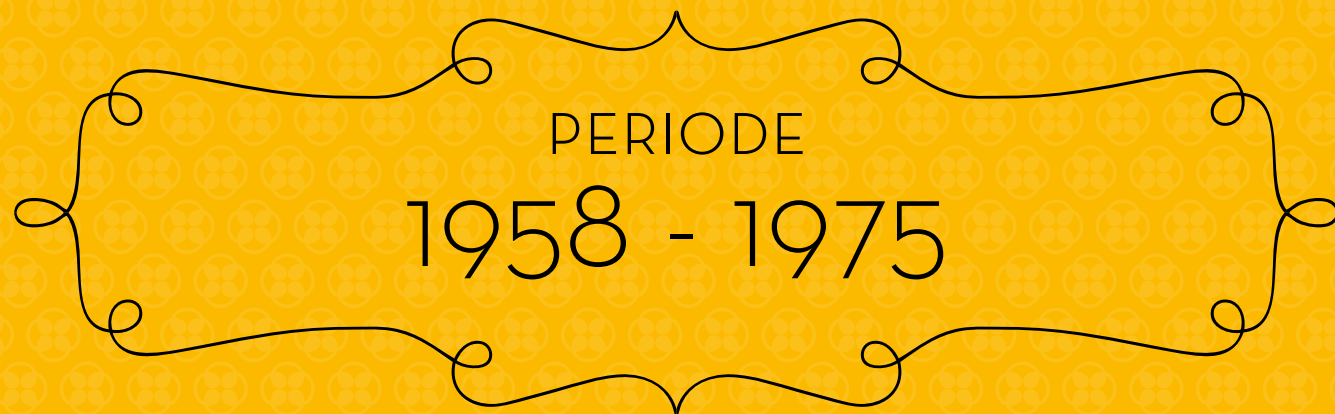
Haar zichtveld was door de suikerziekte sterk verminderd. Zo wilde ze in 1958 even naar de winkel, maar bij het oversteken wordt ze aangereden door een fietser. Een week heeft ze in het Osse ziekenhuis gelegen, waar ze stierf.

BRANDWEERKAZERNE

Het ging goed met Uden en ook de brandweer kreeg een nieuw onderkomen. In 1958 kregen de brandweerlieden aan de Markt een nieuw onderkomen. Ze verhuisden van het kleine gebouwtje in de Kapelstraat naar een echte kazerne. In totaal zou de brandweer hier 25 jaar huizen.

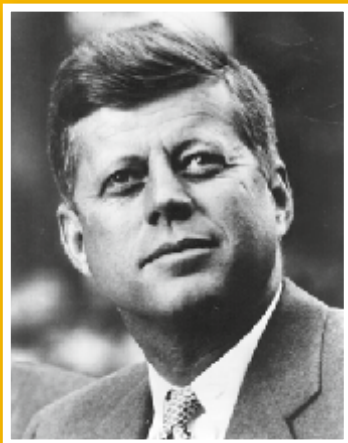

PERIODE

1958 - 1975

NEDERLAND

Eind jaren vijftig betekent het einde van de wederopbouw. Nederland is een rijk land, al is de woningnood hoog. Nederland leeft. Dat blijkt wel uit de flowerpower, de studentenrevolutie en de bezetting van het Maagdenhuis. Vrouwen dragen korte rokjes, mannen laten hun haren lang groeien. Nederland is geschokt door de moord op John F. Kennedy in 1963. De eerste kleurentelevisie, de koelkast, de wasmachine en telefoon komen in huis. Op straat verschijnen er met regelmaat auto's. Ook wordt de anticonceptiepil geïntroduceerd en wordt in Kaapstad voor het eerste een harttransplantatie uitgevoerd.

DOORGAAN

Opoe stierf. Tijd voor rouwen was er niet. De winkel was open. Het werk ging door. Ook het huishouden nam een plek in. Reggie redde het niet meer alleen. Er moest hulp komen, vond Frans. De huishoudsters vonden dan ook een plek in het gezin.

DOORGAAN = VERBOUWEN

Verbouwen, dat betekende in dit geval doorgaan. Tiny eiste zijn erfdeel op en ging in het huis van opoe wonen. Samen met zijn broer Frans tekende hij voor de verbouwing van de zaak. Reggie en Frans gingen tijdelijk in een soort houten keet wonen, die gestald stond in de nabijheid van het werkhuis. Anne-Marie sliep bij hen, Antoon, Ties en 'Ons Riek' sliepen een halfjaar bij de overbuurman, Grard den Boer (Wijdeven). De bouw hield een verhuizing in. Frans en Reggie gingen met het gezin boven de zaak wonen. Later in 1962 - 1963 volgde er nog een verbouwing. "Een grote verbouwing", weet ook Reggie zich te herinneren. "Er kwam een verdieping bij. Beneden kwamen de babyartikelen, de vloerbedekking en de gordijnen. Boven de grote meubelen." Voor het eerst pronkt er FJ van Donzel op de gevel. "In die tijd liep de stoffering, de vloerbedekking en de gordijnen, het beste. Daar zijn we groot mee geworden. Kilometers gordijnen heb ik gemaakt." De zaak werd in 1963 geopend door de kinderen. Ook oud-werknemer Ad van den Elzen weet zich deze verbouwing nog te herinneren. "We moesten ook meehelpen met de bouw. De voorpui werd opnieuw opgemetseld en er kwamen nieuwe ramen in. Het werd steeds meer een grote meubelzaak."

DKW

“Frans begon pas te leven toen ze de DKW hadden”, vertelt oud-huishoudster Riek. Oud-werknemer Ad van den Elzen kan nog wel verhalen vertellen. “Die wagen deed veel stof opwaaien. Hij had hem volgens Reggie te duur gekocht”, lacht hij. “Frans had zijn zinnen eerst op een andere auto in Den Bosch gezet. Hij ging met 3.000 gulden op stap maar kwam zonder auto én met dat geld terug.

Hij vond niet dat hij het ‘handelswaardig’ kon opmaken.” De blauwgrijze DKW heeft een belangrijke rol gespeeld in het gezin. Niet alleen werden daar de verkochte goederen mee afgeleverd. Reggie en Frans gingen ook met de DKW op vakantie. Samen met de zus van Reggie, Nelly en haar man Wim, naar Luxemburg. “De kinderen bleven thuis”, vertelt Nelly. “En de zaak was gewoon open.” Uit de verhalen blijkt dat met de vakanties, Anny van Donzel (de jongere zus van Frans’ maar ook Ons Riek Ode winkel overnamen. “De kinderen gingen pas mee als ze ouder waren”, vertelt Nelly.

KERNGEMEENTE

In de krant van 1959 stond het genoteerd: Uden was in rep en roer. De Provinciale Staten hadden Uden uitgeroepen tot kerngemeente. Net als Oss, Cuijk, Bladel en Etten-Leur. Dat hield in dat de gemeente steun kreeg van het rijk om te groeien. Industrie kon zich in deze gemeenten gaan vestigen en kregen daar een premie voor. Het was een stimulans om industrie naar Uden te krijgen.

Er was echter niet alleen een stimulans voor de industrie, Uden werd door de Provincie en het Rijk ook gesteund op het gebied van de culturele ontwikkeling. Men dacht aan een ontspanningsgebouw, wijkgebouwen én zelfs uitbreiding van het onderwijs. Uden was verheugd met het feit dat ze was uitgeroepen tot kerngemeente. Harmonie de Eendracht trok door de straten en overal hingen vlaggen uit. De kinderen op school kregen zelfs vrij.

VOOR UW 1968

**COMPLETE
WONINGINRICHTING**

naar F. VAN DONZEL

**EERSTE UDENSE
WONINGINRICHTING**

Prior van Milstraat 6 - UDEN
Telefoon 04132-2539

GEEN ZEIKKLANTEN

Frans stond met zijn grijze stofjas niet vaak in de winkel. Dat lag hem niet. De taken waren goed verdeeld. Frans ging op pad, Reggie deed de winkel en de administratie. Samen werd er in de avonduren kokos geboord.

GEEN KORTING

Wie naar korting vroeg bij Frans, kreeg nul op zijn rekwest. "Ons vader zei dan altijd: 'Wij verkopen geen korting, wij verkopen meubels'. Men moest weten dat ze kwaliteit kochten, dat hier mensen voor hadden gewerkt, korting was er niet bij." Frans gaf wel eens een extra presentje bij de meubels, zo weet oud-werknemer Ad van den Elzen zich nog te herinneren. "De zogenaamde 'schijtmik'. Geen korting maar een presentje van De Koekfabriek: koekrestjes."

'JE DEED HIER ALLES'

Bart, Ad, Antoon en Bert

De verhalen van de oud-werknemers van Van Donzel. Het ging goed met de zaak van Frans van Donzel. Vloerbedekking leggen en gordijnen waren de kerntaken. De verkoop van meubels en babyartikelen groeide gestaag. Het kon niet uitblijven of Frans had knechten nodig. Bart Poulussen, Ad van den Elzen, Antoon Fransen en Bert Rovers en Frans van de Wijst vertellen over hun tijd bij Van Donzel. Hun functie was helder: 'Je deed hier alles'.

BART POULUSSEN

Medewerker van ongeveer 1958 tot 1960

Functie: alle voorkomende werkzaamheden

ZEURKLANTEN

Bart was eigenlijk altijd in de buurt. "Als er werk was, dan was ik er ook. Dat betekende niet altijd op pad met Frans. Dat kon ook even meehelpen in de winkel bijvoorbeeld. Frans moest wel eens in de winkel staan, als bijvoorbeeld Reggie in het kraambed lag. Dat vond hij niet fijn. Als er van die zeurklanten waren dan mocht ik ze gaan helpen. Hij kon daar niet tegen."

**Profiteer van onze
spec. aanbieding in onze
afdeling vloerbedekking**

12 SEPT. 1968

Tijdelijk een zeer goede kwaliteit VINYL op vilt voor slechts f **6.75** per M² ongelegd.

Te gebruiken voor keukens, slaapkamers, hallen en trappen en nog zoveel andere vloeren.

Als 2e speciale aanbieding zeer goed NYLON tapijt voor slechts f **9.25** per M² ongelegd.

Iedereen weet het, iedereen zegt het: NYLON-naaldenvilt tapijt is zonder meer goed.

Voor uw huiskamer adviseren wij:

Leg een goed wol tapijt,
Dat is nooit te duur,
De tijd wijst het uit....

Voor een goed advies naar:

STR. 6 **Woninginrichting F.J. van Donzel**
van Milstraat 6 Uden Telef. 2539

'Z'N BEST WERKEN'

Bart Poulussen werd in 1958 gevraagd door Frans. "Ik werkte op de vliegbasis en had veel vrije uren. Vervelen hoefde ik me niet. Bij Van Donzel was er altijd werk. Ik fietste dan ook gewoon naar Uden toe en ik wist dat ik nuttig kon zijn", lacht de 79-jarige Volkelaar. "Frans was een schat van een vent. Heel prettig om mee te werken. Met Reggie kon ik het ook goed vinden. Ik heb er heel plezierig gewerkt." Nuttig zijn bij Van Donzel betekende in die tijd vooral kokosboren en jabo leggen. "Die jabo moest men toen nog op maat aan elkaar naaien. Heel wat kilometers hebben we aan elkaar gemaakt. Dat was echt handwerk." Soms bestonden de werkzaamheden ook uit taken die niets met de meubelzaak te maken hadden. "Frans maakte alles zelf. De verbouwingen aan de zaak werden dus ook zelf opgeknapt. Ik heb er van alles geleerd."

BERT ROVERS

Gewerkt rond 1966 tot 1967

Functie: 'van alles'

ALLES LEREN

Bert Rovers doet als 17-jarige rond 1966 zijn intrede bij Van Donzel. "Mijn taak? Alle voorkomende werkzaamheden. Kokos boren, jabo en marmoleum leggen, trappen bekleden en natuurlijk spullen afleveren en ophangen. Ik leerde er alles."

'Dat kunnen we niet' was geen onderwerp. Alles deden ze zelf. Tot zelfs het opknappen van de caravan toe, inclusief het polyester. "Ik heb veel van Frans geleerd in het anderhalve jaar dat ik er gewerkt heb. En hij heeft er nog voor gezorgd, dat ik bij Goossens aan de slag kon."

ACTIEWEKEN

Bart herinnert zich ook nog een mooie reclamestunt van Frans. "In de zaak stond een tafel met vier stoelen volgens Frans al te lang. Vandaar dat hij de set tijdens de actieweken afprijsde. Na de actie stond de set er nog. Hij prijsde de set honderd gulden hoger en hij was weg."

'VELOURS GORDIJNEN'

Het leukste voorval dat Volkelaar Bert zich herinnert is dat een klant velours gordijnen besteld had en die als te kort beoordeelde. "Vrouw, we hadden toch vloerse gordijnen besteld, maar deze komen niet tot op de grond", was zijn reactie.

6 oct. 1966

Nieuwe start met Udens weekblad
Wij starten met een gloednieuwe kollektie in onze complete baby afdeling.

Voor complete baby-uitzetting het adres in Uden. 10 % korting.

ALS TIJDELIJKE NAJAARSRECLAME:

Bij aankoop van: een kinderwagen, een wieg, een commode, een kinderstoel, een ledikantje, een kinderbox of een wandelwagen, een aardige verrassing cadeau.

Keuze uit: een baby-gym, een luiertas, een kindertuigje, een kinderwagenklamboe of een schootkussen.

HET ADRES VOOR ALLE CADEAUTJES VOOR DE BABY

Babyhuis van Donzel

Prior van Milstraat 6, Uden.

STEEDS MEER MOEDERS PREFEREREN VOOR HUN BABY 'N VAN DELFT'S KINDERWAGEN.

De kollektie 1966 is geweldig. Komt U vrijblijvend eens kijken!

APRIL 1966 Ruime keus in kinderledikantjes

Boxen ♦ Bordelken ● Kinderstoelen ♦ Eten wiegen

HUISKAMERS
in div. uitvoeringen
GOTHISCH-EIKEN
een slijen ledikamer
bestaande uit 6 stoelen met vellen beddijng, tafel 80 x 100, 1 draaibare
279,90

Vloer bedekking
Haarvloer - tapijten
grote maat 2 x 3 met
prachtige patronen
90x15 122x40 132x75
JABO-art.
Lopers 50 br. 70 br.
Karpotten leverbaar in
drie kleuren in de maten
2x3 met. f 49,75
140 x 200 f 23,90
met lippenstels maten
410,—

Onze COCOS kollektie is geweldig

Cocos tapijten in diverse kleuren en maten. Cocos lopers in 117, 100, 70, 50cm
GORDIJNSTOFFEN — TAFELKLEDEN — PERZISCHE KLEDEN
Slapkamer kleedje 1 groot, 2 kleinen f 38,85

Bij de

EERSTE UDENSE MEUBELHANDEL

F. J. van DONZEL, Prior v. Milstraat 6, Telefoon 101, U D E N.

OPENING WINKELGALERIJ

Het Udense centrum was in deze tijd gelegen in de buurt van de parochiekerk in de Kerkstraat. De grootste ondernemersfamilie uit die tijd was Zomers. Zij hadden tal van soorten zaken in Uden. De ongecultiveerde wildernis tussen de noordzijde van de Marktstraat, de Pastoor Spieringsstraat en de Sacramentsweg veranderde in enkele jaren in een heus winkelcentrum. De realisatie van de Passage – een knusse doorgang die de Marktstraat aan de Galerij verbond – was een aanwinst. In 1963 werd de Passage geopend door de toenmalige wethouder P. van Kessel. Pastoor Th. de Louw wijdde de nieuwe winkels in de Passage in.

AD VAN DEN ELZEN

Medewerker van 1963 tot ongeveer 1969, incidenteel in de jaren '70 en '80

Functie: stoffeerder, en al het andere werk

ALLES DOEN

Ook Ad kan zich allerlei andere klusjes herinneren dan het stofferen. “Dat was het werk bij Van Donzel. Je leerde alles en was bij alles betrokken. Ik had er een geweldige baas aan”, lacht hij. “Mijn kennis over bouwen stamt uit deze tijd. Als Frans iets wilde veranderen of er moest iets komen, dan werd het gemaakt.”

NIET JAGEN

Er was altijd werk. Naast het kokosboren – waar Frans inmiddels een machine voor had – legde Ad jabo, hing gordijnen bij de mensen, stoffeerde meubels en legde zeil en balatum. “Frans kon altijd een goede inschatting maken van een klus. De reële tijd werd gewoon gemeld aan de klant. Dat betekende voor mij en Frans dat we niet hoefden te jagen. We konden gewoon doorwerken. Niet op zijn boerenfluitjes maar gewoon lekker werken. Het was een gemoedelijke manier van werken.”

RETRAITEHUIS

Van Donzel had inmiddels ook veel onderhoudscontracten. Zoals bij de Vliegbasis en bij het Retraitehuis. “Daar was altijd werk en daar konden we op rustige momenten altijd naar toe. Het was onze terugvalbasis.” De klanten van die tijd waren ook wel anders dan nu, weet Ad. “Klanten van nu willen van alles en weten ook van alles. Vroeger ging het meer op het vertrouwen. Reggie was de zakenvrouw en had de kennis in huis. Zij legde alles uit aan de klanten. Of het nu over babyartikelen ging of meubels: zij wist het wel te vertellen. Wie bij Van Donzel iets kocht, wist ook dat ze kwaliteit kregen.”

VERSTOPPERTJE SPELEN

Ad was vaak op pad met Frans. In de zaak moesten er ook werkzaamheden worden verricht. “Bijvoorbeeld als er meubels waren verkocht, dan moest de zaak opnieuw worden ingericht. Dan moest er gesjouwd worden.”

Ad heeft ook heel wat kokos geboord in het werkhuis. “Hier speelden de kinderen dan verstoppertje. Zo zie je maar: het ging er gezellig aan toe.”

ANTOON FRANSEN

gewerkt midden in de jaren zestig, ongeveer vijf jaar

Functie: stoffeerder

PERSONEELSADMINISTRATIE

Antoon Fransen is als stoffeerder midden in de jaren zestig bij Van Donzel aan het werk gegaan. Na de knechten Bart Poulussen, Frans van der Wijst en Ad van den Elzen. “Maar wat de exacte periode was, is een beetje lastig.” De zaak beschikte toen niet over een personeelsadministratie en ook de oud-medewerkers weten het niet helemaal terug te halen.

WÖRT OK NIE GEMAKT

Antoon Fransen herinnert zich Frans van Donzel wel. “Ik werkte als timmerman bij Van Oort, in Uden, toen Frans me vroeg. Het was een goudeerlijke man, maar je moest hem wel kennen”, zo oordeelt hij. “Ginne mens vur in de winkel. Hebbe we nie, krijge we nie, wört ok nie gemaakt”, was een veelgehoorde uitspraak.

MEEWERKEN MET ALLES

Ook Antoon werkte met kokos, jabo ‘met de korte spanner en dan spijkere’, en ook hij moest in minder drukke tijden behangen, werken aan de Citroën bestelwagen en andere klusjes doen. Ook aan de realisatie van de bovenverdieping droeg hij zijn steentje bij. “Er was altijd wel werk te vinden. Frans was geen stilzitter.”

SALARISVERHOGING

Toen Antoon door Goossens benaderd werd om daar te gaan werken, wees hij dat af, maar stelde Frans daarvan wel op de hoogte. Voor Antoon was dat tevens aanleiding om loonsverhoging te vragen. “Ieder jaar kreeg ik tien gulden opslag. Daar moest je wel om vragen, dan twee maanden wachten en vervolgens kreeg je het.” “Een keer heb ik stom gedaan”, valt hem in. “We kregen vakantiegeld. Ik zag dat bedrag en zei ‘Frans dat is teveel’. Hij griste zo de helft weer uit mijn handen en stak het in zijn zak. Ja, je wist echt wat je aan hem had.”

BURGEMEESTER SCHAMPERS

In 1964 kreeg Uden een nieuwe burgemeester: Gerard Schampers. Hij geeft Uden in de jaren zestig, zeventig en tachtig een grote economische impuls. Hij was de ondernemer die grote bedrijven als EMI naar Uden wist te halen. Op het gebied van onderwijs heeft hij zijn stempel gedrukt. Hij speelde een belangrijke rol bij de start van het Museum voor Religieuze Kunst in Uden.

In 2006 is Schampers in Uden op 84-jarige leeftijd overleden. In 2005 werd hij benoemd tot ereburger van de gemeente Uden.

KNOERISSEN

In 1964 moest er een echt Udens carnavalsfeest komen, zo dacht Anton van Acquoy. Hij vroeg burgemeester Schampers om medewerking. In 1964 was het een feit: Uden had een Carnavalsstichting De Knoerissen. De naam Knoerissen verwijst naar varkens op z'n Ujes. De dames worden overigens Mienekes genoemd tijdens de carnaval. Dat verwijst naar geitje. Beide namen komen ook voor in het Ujes volkslied.

ONS RIEK, ONS JO EN ONS TOOS

De verhalen van de huishoudsters van Van Donzel. De kinderen van Frans en Reggie zijn eigenlijk opgevoed door huishoudsters. Frans en Reggie hadden het immers druk met de meubelzaak. Ons Mien was waarschijnlijk de eerste huishoudster van het gezin, gevolgd door ons Riek. Ons Riek, ons Jo en ons Toos vertellen over de tijd dat ze bij de familie werkzaam waren.

ONS RIEK

Riek Emons-Manders
Huishoudster van 1956 tot 1960

EEN GEWOON GEZIN

Frans vond dat Reggie hulp moest krijgen in het huis. Immers, ze was nodig in de zaak maar er liepen ook al drie kinderen rond: Antoon, Martien en Anne-Marie. Frans ging op zoek. Via de slager kwam hij bij de familie Manders terecht in Boekel. De 18-jarige Riek werd gevraagd. Voor haar niet het eerste gezin, want ze had al bij een dokter in de huishouding gewerkt en daar had ze de zorg over negen kinderen. "In zijn stofjas kwam hij vragen of ik niet bij hen wilde komen werken. Dat was al heel anders dan bij de dokter. Ik had direct 'den aard'. Dit was een gewoon gezin. Mijn werk werd gewaardeerd."

HARD WERKEN

Als Riek terug kijkt op haar tijd bij Van Donzel weet ze één ding zeker. “Er moest altijd ontzettend hard gewerkt worden. Het leek wel alsof het werk ook nooit af was. Er werd niet op een uur gekeken. Ze lieten me wel heel vrij in de opvoeding van de kinderen. Die moesten ook gewoon luisteren naar mij.”

De werkzaamheden van Riek waren breed te noemen. “De verzorging van de kinderen maar ook zorgen voor de huishouding. Eten koken voor het hele gezin. Maar ik stond later ook mee in de winkel. Je leerde het eigenlijk allemaal.”

Riek was intern. Ze had haar eigen kamertje. In de tijd van de verbouwing, sliep ze met Antoon en Martien bij Grard den Boer (de tegenoverbuurman, Grard Wijdeven). “Daar was plek. In de houten keet waar Frans en Reggie sliepen met Anne-Marie niet.”

FAMILIE

Riek werd al snel ‘ons Riek’. “Je hoorde echt bij het gezin. Zo gingen we ook wel eens mee op een zondagsuitje. Naar Harderwijk bijvoorbeeld. Alles en iedereen ging mee. Zo ook de knecht – Bart - en zijn vrouw. Alles ging in de DKW. Er moest dan wel hard gewerkt worden, maar er was gezelligheid.” Niet vreemd dat Riek met tranen in haar ogen afscheid nam van de familie. “Mijn zus trouwde en verliet het ouderlijk huis. Ik moest naar huis om daar te gaan helpen.” Riek heeft de familie nog meerdere malen geholpen. Als Reggie en Frans op vakantie gingen en bij de geboorte van René (1962).

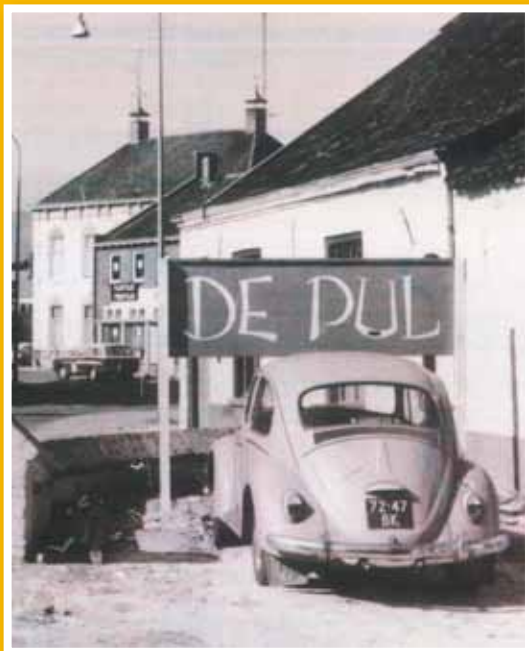
BIGGENMARKT

Wekelijks werd er in Uden op de Markt een Biggenmarkt gehouden. De wekelijkse Biggenmarkt werd eind 1966 verplaatst naar de Markthal.

DE PUL

In 1968 werd poppodium De Pul opgericht. Een soos die uitgroeide tot een cultureel-maatschappelijk centrum. De Pul haalde heel wat bekende namen naar Uden. In het begin was het vooral een ontmoetingsplek voor de jeugd, nu komt jong en oud met veel plezier naar De Pul.

ONS JO

Jo Raaymakers-Jansen
Huishoudster van 1963 tot 1965

JONGE MEID

Jo was nog maar 16 jaar toen ze bij de familie Van Donzel in huis kwam. Ze had de zorg over vijf kinderen, waarvan de oudsten niet veel in leeftijd met haar verschilden. “Dat was eigenlijk niet merkbaar in die tijd. Er moest gewoon geluisterd worden naar mij. Daar waren Reggie en Frans heel duidelijk in. Als ik zei dat ze de afwas moesten doen, dan was dat zo. Anders kregen ze een veeg van Frans.”

WINKEL SCHOONHOUDEN

Hoewel er genoeg werk was, heeft Jo zich altijd met de huishouding en de opvoeding van de kinderen bezig gehouden. “Ik heb me nooit bemoeid met de winkel. Het enige wat ik in de zaak deed was schoonmaken. Dat moest natuurlijk wel gedaan worden.”

STRENG

De jonge Jo was dag en nacht bij de familie. “Maar ik sliep vaak bij mijn tante Drieka in Mariaheide. Ik voelde me ’s avonds vaak te veel. Ik wilde Reggie en Frans niet tot last zijn. Dus ging ik vaak op mijn fiets, na het werk, naar Mariaheide. In de ochtend was ik dan weer op tijd terug voor de kinderen.”

De vrijheid die Jo schetst, had ze niet altijd. Zo weet ze zich de kermis in Uden te herinneren. “Veel vrienden gingen daar naar toe. Ik kreeg geen vrij van Reggie. Ik moest thuisblijven. Ik weet nog dat ik boven uit het raam keek en iedereen naar de kermis zag lopen. Reggie kon wel streng zijn. Frans was anders: handiger.”

RAMEN WASSEN

Ons Jo herinnert zich een klusje. “Dat klusje deed ik met angst. De ramen aan de buitenkant wassen. Je moet daarover op een betonricheltje staan. Dat richeltje was slechts 20 centimeter breed. Ik vond het verschrikkelijk.” Later kan ook Toos zich dit klusje herinneren. “Gelukkig hoefde dat niet iedere week, maar het moest natuurlijk wel op z’n tijd gebeuren.”

ONS TOOS

Toos van Bergen-van den Akker
Huishoudster van eind 1965 tot 1966

HEEL VEEL WERK

Ook in het verhaal van Toos komt duidelijk naar voren dat de huishoudsters niet alleen voor het huishouden en de kinderen zorgde. “Ik heb eigenlijk alles gedaan. Van het stofferen van de meubels tot het maken van gordijnen. Ik heb het allemaal geleerd.”

ZUINIG

Toos kan zich nog de zuinige aard van Reggie herinneren. “Als we boodschappen moesten doen, kregen we altijd contant geld mee. Honderd gulden. Daar moesten we het mee doen. Als je dan niet genoeg had, dan maakte Reggie altijd een opmerking in de trant van ‘is het nu al op’, of ‘heb je zoveel uitgegeven’. We verantwoordden natuurlijk wel waar het geld was gebleven. Gelukkig schoot Frans vaak te hulp: hij gaf me dan 25 gulden extra.”

STRENG EN ZAKELIJK

Hoewel Toos zich op haar plek voelde, had ze ook wel een beetje schrik voor Reggie. “Zij was een zakelijke vrouw. Ik had soms wel wat schrik voor haar. Zij was écht de zakenvrouw, Frans was zachter en veel socialer. Dat was een ‘hendige’ mens in een stofjas.”

STEFAN VAN COLLENBURG

Met de geboorteaangifte van zoon Stefan wist Theodorus van Collenburg in 1972 vast niet dat hij daarmee een historisch feit pleegde. Zijn zoon Stefan ging namelijk de boeken in als 25.000ste inwoner van Uden.

DE DRIEPOOT

Dit voertuig herinneren velen zich nog. Frans ging er overal mee naar toe. Eén verhaal kent bijna de hele familie. Frans ging met zijn driepoot richting Boxmeer. Een wiel brak af, maar de driepoot reed gewoon door. Sterker nog, de driepoot werd ingehaald door het afgebroken wiel.

DE LUIE STOEL

Alle drie herinneren zich ook nog het middag-ritueel. Het eten moest tussen middag op tafel staan. De zaak was dan een uurtje dicht. De kinderen schoven aan, vertelden kort hun verhaal. "En daarna ging Frans altijd even in de luie stoel liggen. Reggie ging vaak ook even liggen, maar sliep niet altijd", weet Riek. "Ik heb ooit met Reggie ontzettend gelachen. Frans lag al in zijn luie stoel en sliep met zijn mond open. Ik heb er toen een suikerklontje ingestopt. We hebben daar ontzettend om gelachen."

DE KINDEREN

De kinderen kunnen zich natuurlijk de huishoudsters herinneren, maar Riek, Jo en Toos hen ook. Toen Riek kwam waren de eerste drie kinderen er al. Later werden ook Doret en René geboren. Jo en Toos hebben ook voor de jongste kinderen gezorgd.

Antoon werd door alle drie getypeerd als een rustige jongen, die toch ook wel eens wat uithaalde. Martien (zoals Ties eigenlijk heet) was een lief 'menneke' maar hield ook ontzettend veel van kattenkwaad. "Hij haalde dingen uit die op het randje waren", weten Jo en Toos zich nog te herinneren. Anne-Marie was de kletskaus van het stel. "Die vertelde altijd alles door aan haar moeder. Het was ook een beetje een katje", aldus Toos. Doret en René waren de kleine kinderen die goed luisterden.

GROEI UDEN

Uden groeit begin jaren zestig als een wervelwind. De gemeente heeft besloten om subsidies te verlenen voor twee kerken, kredieten voor de bouw van twee scholen en een krediet voor de aanleg van een hoofdwedstrijdveld.

Het geld voor de kerken is bedoeld voor de Pius X kerk en de kerk van de Kruisvinding in Odiliapeel. In het sportpark is de wens voor een groot wedstrijdveld uitgesproken. De drie velden die begin jaren zestig in gebruik zijn blijken niet voldoende te zijn voor de sporters uit Uden.

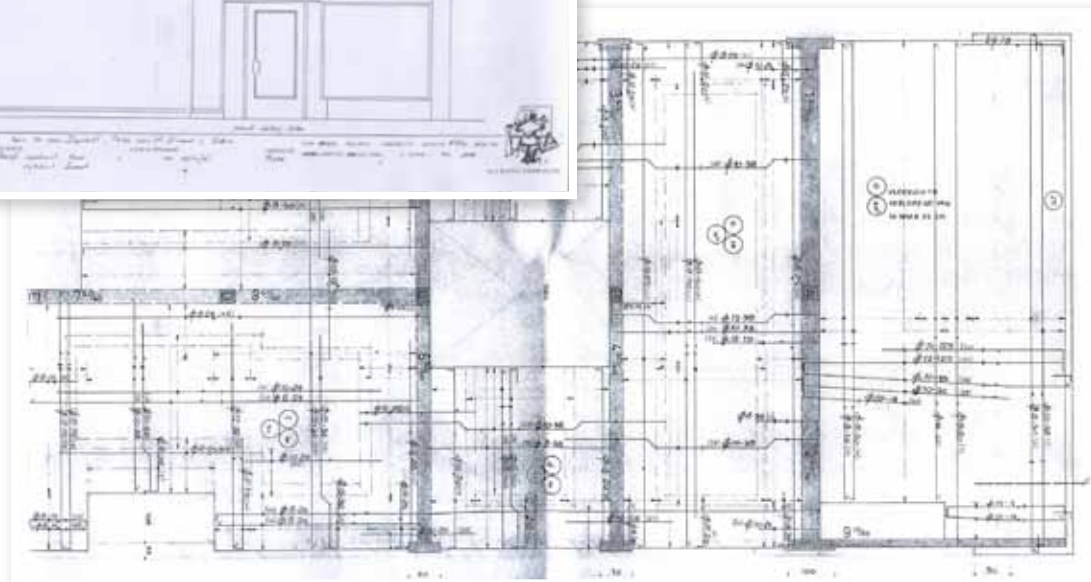
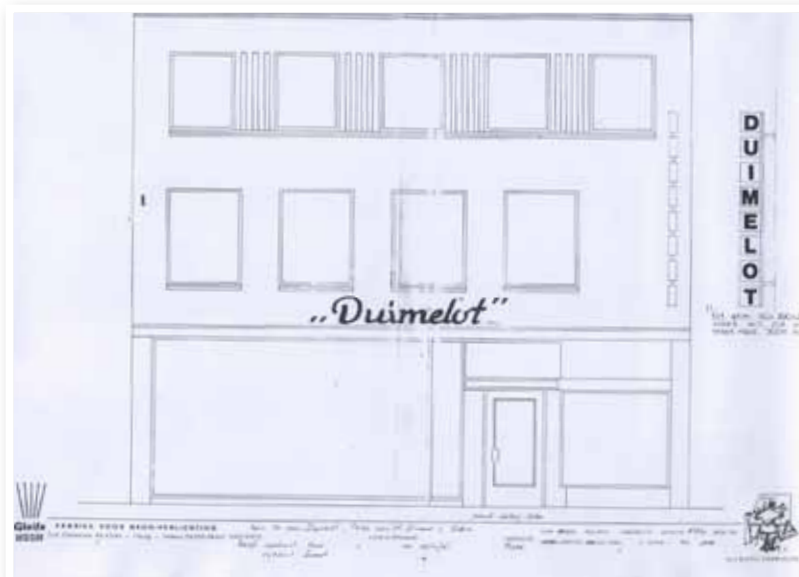

REGGIE'S DROOM

Zakenvrouw Reggie had een idee en besprak het met Frans. Ze wilde het assortiment van de zaak omgooien. De babyartikelen moesten naar een eigen winkel. Misschien was het mogelijk om een pandje ergens te huren, zo luidde haar ondernemersplan.

Frans was, volgens Reggie, meer van de risico's. "Een pandje huren vond hij niks. Er moest grond gekocht worden en er moest gebouwd worden. Dat stond als paal boven water."

Dit had wel gevolgen voor de meubelzaak. Reggie die de winkel altijd bemande ging in Duimelot staan. Frans moest nu wel in de zaak blijven. Gelukkig had hij de steun van zijn medewerkers.

DUIMELOT

Na zestig jaar een zaak met meubels en babyartikelen te hebben gehad, werd in 1970 Duimelot geopend. Een baby-speciaalzaak aan de Galerij, in het centrum van Uden. De grond was van Prinssen geweest, die in de Marktstraat een huis bezat. De grond die Frans van Donzel kocht was de eigenlijke tuin. De droom van Reggie werd Duimelot. Een naam die afkomstig was van een leverancier. De familie Van Donzel verhuist. Weer werd het een bovenhuis: boven Duimelot. Het werd een goedlopende zaak waar men niet alleen babyartikelen verkocht, maar ook tiener-slaapkamers en kleding voor de jeugd.

EINDE KERSENCULTUUR

Uden groeide economisch goed. Dat had directe gevolgen voor de landbouw, en dus ook voor de enorme kersenboomgaarden. De gemeente had grond nodig voor de industrie maar met name voor de woningbouw. In 1964 werden de boomgaarden van Van Mullukom gerooid. Op die grond werden flats gebouwd. De kersencultuur in Uden was hiermee grotendeels ten einde.

JAN JANSSEN

In 1961 werd tijdens de wielerronde van Uden, die in de stromende regen verreden werd, een jonge wielrenner uit Nootdorp onbedreigd de winnaar. Deze winnaar was toen nog helemaal niet bekend. Jaren later werd hij – Jan Jansen – één van Nederlands bekendste renners. Hij won zelfs de Tour de France.

REGGIE VAN DONZEL-FRANSSEN

Zakenvrouw, moeder, oma

‘RECHT DOOR ZEE’

Wie de verhalen over Reggie hoort, weet één ding zeker. Deze vrouw is recht door zee. “En zo hoort het ook”, antwoordt ze nuchter. “Dat was in de zaak altijd zo, maar thuis ook”, zullen velen zeggen. De Vierlingsbeekse kwam door de liefde in de meubelzaak van haar man terecht. “Dat wist ik toen ik trouwde en naar Uden verhuisde.”

ZAKENVROUW

Reggie kan getypeerd worden als een ware zakenvrouw. Ze leerde het vak van haar schoonmoeder maar had het ook in haar genen. Thuis in Vierlingsbeek runde haar vader immers een smederij. Een zakenvrouw die ook op de centen lette. “Dat moest ook wel. Frans vergat nog wel eens werk te noteren. Dan kwam er natuurlijk geen geld binnen.”

MOEDER

Negen maanden en tien dagen na haar bruiloft werd haar zoon Antoon geboren. Later volgde Ties, Anne-Marie, Doret en René. De opvoeding van de kinderen lag in de handen van de huishoudsters. “Er was altijd werk en er moest altijd gewerkt worden”, zegt Reggie daarover. Nu zijn haar kinderen en kleinkinderen haar grootste trots. “Toen ons moeder uit de zaak is gestapt is ze veranderd naar een heel sociaal mens. Tijd maken voor iedereen en alles. Met stip op één blijft haar familie”, zegt Ties daarover.

DUIMELOT

In de meubelzaak ontpopte ze zich als een echte zakenvrouw. Eind jaren zestig sprak ze met Frans over een nieuwe onderneming: een babyspeciaalzaak in Uden. Op 24 november 1970 werd Duimelot aan de Galerij geopend. “Ik wilde ergens een pandje huren”, herinnert ze zich nog. “Maar Frans pakte dat soort zaken anders aan: er moest iets gekocht worden, verbouwd worden en jawel... Duimelot kwam in een gloednieuw pand.”

HARD WERKEN

Het is een tijd geweest van hard werken. “Om vijf uur in de ochtend begon ik met gordijnen naaien. Later ging ik ook kokosboren, want de vloerbedekking zoals we die nu kennen was er nog niet. Die bestond toen uit kokosmatten. Om te voorkomen dat ze rafelden, moesten we er een band omheen doen. Met de hand. Dat heet kokosboren”, legt ze uit. “Kilometers band geboord, maar ook kilometers gordijnen gemaakt. En ook de winkel natuurlijk.”

OP DE CENTEN

Reggie en zakendoen: dat was synoniem aan elkaar. “Wat het geheim is”, lacht ze. “Dat weet ik echt niet. Gewoon op de centen letten.” Dat ze dat kon blijkt uit de vele verhalen. “Reggie was zuinig, soms misschien wel iets té”, zo wordt verteld door de huishoudsters.

FLATS

Ook Uden zoekt in de zestiger jaren naar moderne middelen om de woningnood te lijf te gaan. Het Udens Weekblad meldt: ‘De bouw van vijf flatgebouwen in Uden-West zal voor 240 woningzoekenden een oplossing zijn, als zij in staat zijn een huur van 172,70 gulden per maand op te brengen’. Deze flats hebben natuurlijk veel meer comfort dan een gewone woning. De centrale verwarming is een belangrijk punt. Daarnaast zijn de flats zodanig ingericht, dat deze gemakkelijk bewerkbaar zijn.

RUILVERKAVELING

Evenals in de rest van Brabant werd het boerenbedrijf in Uden gekenmerkt door relatief kleine boerderijen met veel kleine stukjes land. Dit betekende uiteraard een zeer oneconomische manier van werken. 'Veel sjouwen voor weinig geld'.

Na de Tweede Wereldoorlog begon de roep om grotere percelen steeds luider te worden. Ook in Uden werd besloten om een ruilverkaveling uit te voeren.

De Boerenbond nam hierbij het voortouw en het gehele buitengebied van Uden werd verkaveld. In dat kader werden ook veel nieuwe wegen aangelegd en nieuwe boerderijen gezet. In de jaren zeventig was het geheel gereed.

DOORGAAN

Reggie leerde veel van haar schoonmoeder Door. "Daar heb ik ontzettend veel van geleerd", zegt ze zelf. "Het was een fijne doortastende vrouw. Ik had een goede band met haar. Ze werd op jonge leeftijd weduwe, met acht kinderen. Ze heeft het gered."

En alsof de geschiedenis zich herhaalt: in 1975 verongelukt Frans. Reggie blijft met vijf kinderen en twee winkels achter. "Doorgaan was het toen ook het sleutelwoord", weet Ties zich te herinneren. "Moeder wilde ook doorgaan. Ook zij heeft het gered."

WENS

Reggie ging het na haar 40-jarig jubileum wat rustiger aan doen. "De jaren gingen tellen maar ik bleef wel betrokken bij de zaak. Ik voelde me ook betrokken. De kinderen deden het goed. Ik had eigenlijk ook maar één wens: 'Dat alles goed blijft gaan'." En die wens lijkt Reggie nog te hebben. De 86-jarige ondernemer heeft nu wat meer rust in haar leven. De jaren laten hun sporen na, maar ze geniet nog dagelijks van haar omgeving. "Ons moeder lijkt haar sociale leven na haar werk te hebben opgepakt." Haar familie is haar alles. De vele fotoalbums en de foto's aan haar muren zijn daar getuige van. Dat de zaak nu honderd jaar bestaat vindt ze mooi. "Maar de wens blijft bestaan: 'dat alles met iedereen maar goed blijft gaan'."

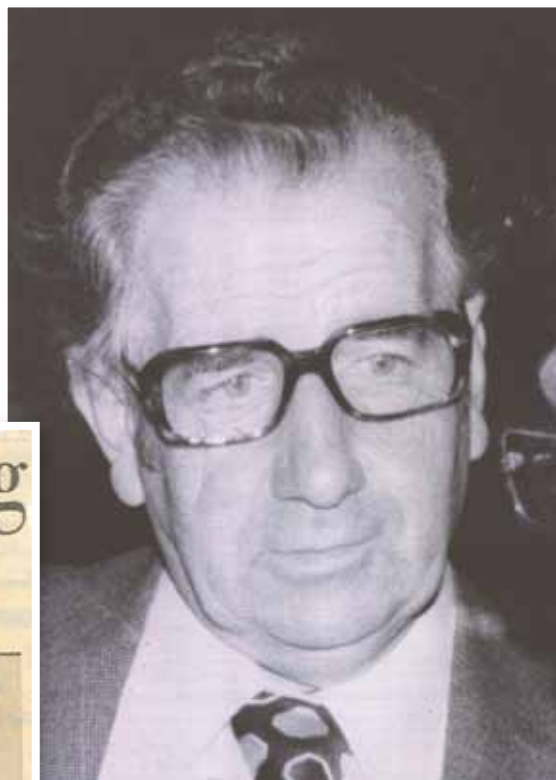
EREMEDAILLE

In 1989 vierde Reggie haar 40-jarig jubileum in de zaak. "Woelige jaren", zegt ze in de krant. "Ik heb de zaak met Uden mee zien groeien." Haar jubileum werd grootst gevierd. Met een heuse receptie. Burgemeester Hehenkamp bracht de grootste verrassing: een eremedaille in zilver, verbonden aan de orde van Oranje Nassau.

NOODLOT

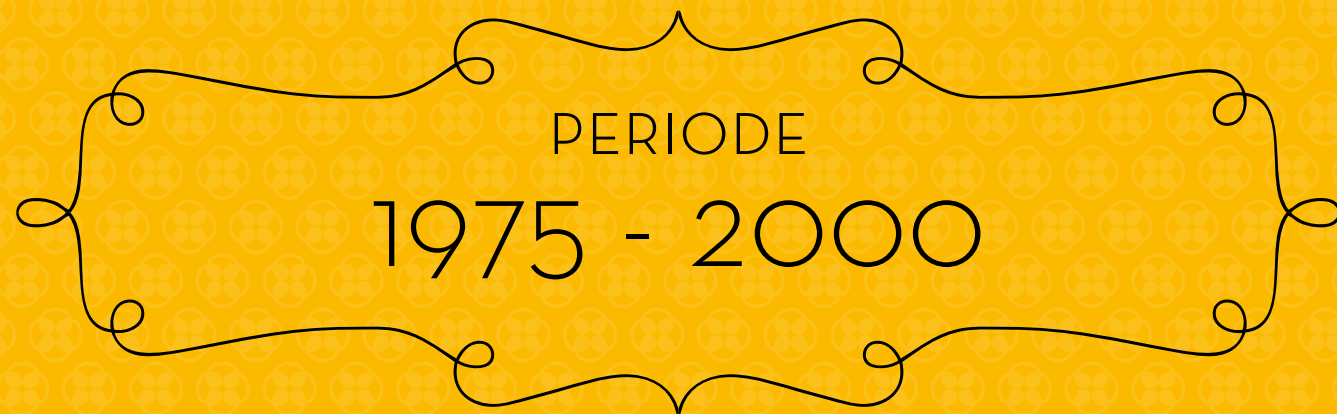
In april 1975 sloeg het noodlot echter toe. In St. Anthonis/Oploo verongelukte Frans. "Hij wilde zijn schoonzus gaan helpen. Op weg daar naar toe is hij geschept door een melkwagen." "Ik stond voor de keuze, of eigenlijk was die keuze er niet: de zaken moesten gewoon doorgaan. Dat zou pa ook hebben gedaan."

Dode bij aanrijding te St. Anthonis

AFSCHEID PASTOOR DE LOUW

In 1967 nam deken/pastoor de Louw afscheid als pastoor van de Petruskerk. Groot was de dankbaarheid van Uden aan deze man. Hij was in de periode van zijn aantreden in 1942 tot zijn afscheid niet alleen de geestelijke herder van velen geweest, maar had samen met burgemeester van Kemenade en gemeentesecretaris Van Hezewijk de grondslag gelegd voor het moderne Uden. Onderwijs was één van de speerpunten in het handelen van De Louw geweest. Zijn stelling was dat alleen sprake kan zijn van een gezonde gemeenschap als het onderwijs goed verzorgd is. Hij verbleef tot aan zijn dood in het bejaardenhuis van Uden, waar hij ook rector was.

PERIODE
1975 - 2000

NEDERLAND

Nederland verkeert in de jaren zeventig in rustig vaarwater: luxe goederen zoals een auto en een televisie zijn er voor iedereen. De politiek is wat onrustiger (mede door de oorlog in Vietnam). Het kabinet Den Uyl (1973 -1977) spreidt macht, inkomen en kennis. In 1976 komt Prins Bernhard in opspraak door de Lockheed-affaire. De Prins zou steekpenningen van de vliegtuigfabriek hebben aangenomen.

In de jaren tachtig gaat het er anders aan toe. Lubbers is minister-president en voert gedurende twee kabinetten een bezuinigingspolitiek uit. In 1980 begint er een recessie waar Nederland in 1985 weer uit lijkt te krabbelen. Oranje wint in 1988 het EK voetbal. In de halve finale wordt Duitsland met 2-1 verslagen en met een 0-2 overwinning in de finale tegen de Sovjet-Unie is de titel een feit. Nederland maakt ook kennis met de magnetron en de cd. In de jaren negentig begint de Golfoorlog. Irak valt Koeweit binnen en geeft geen gehoor aan de opgelegde sancties van de Verenigde Staten. Gevolg: ook Irak wordt gebombardeerd. De jaren negentig zijn vooral de jaren waarin internet en de mobiele telefonie gaan groeien.

FRANS EN REGGIE KREGEN VIJF KINDEREN: ANTOON, MARTIEN (TIES), ANNE-MARIE, DORET EN RENÉ. VANAF HET BEGIN WAREN ZE BETROKKEN BIJ DE ZAAK VAN HUN OUDERS. DAT ZE UITEINDELIJK OOK ALLEMAAL IN DE ZAAK HEBBEN GEWERKT, IS DAN OOK GEEN VERRASSING. AFZONDERLIJK HALEN ZE HERINNERINGEN OP.

ANTOON VAN DONZEL

'Door de week zakenmensen, in het weekend familie'

'Zakenmensen door de week, in het weekend oog voor de familie'. Een treffende karakteristiek van de familie Van Donzel. "Die uitspraak is van Nard Konings," aldus Antoon (1950). "Moeder (Reggie) was daarin de grote bindende factor. Nard was altijd richtinggevend." Doorgaand op het familiegebeuren vertelt Antoon, dat zeker al twintig jaar 'onbesuud' plaatsvindt: het jaarlijks dagje uit. Georganiseerd door één van de kinderen en altijd een verrassing. "Ties en René meer op het sportieve vlak, de rest is meer cultureel georiënteerd."

DE START

Na enkele jaren gymnasium (Antoon: 'Veel te hoog voor mij') en daarna Middelbare Detail Handelsschool, stapt Antoon in de zaak. "Moeder begon met de plannen voor Duimelot en dus was er een extra kracht nodig in de meubelzaak. Meubeltextiel en twee etages meubels. Het begin van het eiken tijdperk en het einde van teak. De onderverdieping was verbouwd en wij woonden boven de zaak," vertelt Antoon.

In die tijd begon, op initiatief van Zomers, de ontwikkeling van de Galerij en de Passage. Voor Duimelot werd grond aangekocht. In 1970 werd de zaak geopend en vader en moeder verhuisden naar dat pand.

In 1971 trouwden Antoon en Ria. De tijd werkte echter niet mee. Het was crisis in de meubelbranche. Vanaf 1975 ging het beter. Open dagen met braderie bij de zaak, exposeren tijdens het jubileum van de Udense Ondernemers Vereniging, de aankoop van de Koekfabriek, de eerste verbouwing aan de Kastanjeweg. "En dat alles zonder hypotheek", grinnikt Antoon. "Wij kennen jullie en jullie betalingsgedrag, zei de directeur van de Rabobank. Moet je nu eens mee aankomen..." Hij is van oordeel dat dit de meest efficiënte tijdsperiode is geweest. "Ties vulde de commercie in en ik zorgde voor structuur en organisatie." De aankoop van de Koekfabriek was één van de hoogtepunten voor Antoon. "We keken altijd tegen die mensen op en nu was het van ons."

TRAP-IN

Uden krijgt een nieuw evenement: Trap-In. Een fietstocht die op Tweede Pinksterdag gehouden wordt voor de missionarissen in het buitenland. De opbrengst is specifiek bestemd voor de Udense en Volkelse missionarissen. Een heus familie-evenement waar jaarlijks vele duizenden mensen aan mee doen. De opbrengst gaat later niet alleen naar de missionarissen maar ook naar projecten in de derde wereld die gedragen worden door inwoners van Uden en Volkel.

MUSEUM VOOR RELIGIEUZE KUNST

In 1973 wordt het Museum voor Religieuze Kunst opgericht. Een bescheiden collectie wordt tentoongesteld in een vleugel van de abdij Maria Refuge van de Zusters Birgittinessen, aan de Vorstenburg in Uden. De collectie is in de loop van de jaren enorm uitgebreid. Ook is er een kruidentuin gerealiseerd.

Het is een van de meest toonaangevende musea in Nederland op het gebied van Religieuze Kunst.

BIJWERKEN

“Weet je dat er van de 100 meubels wel 90 moeten worden bijgewerkt?” Het is een retorische vraag, want het antwoord komt meteen. “Er zit altijd wel een krasje op, of er is kleurverschil. Met kunst en vliegwerk moesten we het herstellen. We hebben zelfs klanten gehad die onder de tafel keken of er iets mankeerde. Ik heb me wat kleuren gemengd om het goed te krijgen.”

Een voorval herinnert Antoon zich als de dag van gisteren. “Door de opslag was een zwarte bank verkleurd. Met textielverf is dat hersteld, maar later kwam de klant terug, met de klacht dat de bank afgaf. Natuurlijk werd dat tot tevredenheid hersteld.”

GOEDE COLLEGIALE VERHOUDINGEN

Van de brand in de Koekfabriek was Antoon weliswaar snel op de hoogte, maar op karwei in Hannover, kon hij uiteraard niets uitrichten.. “Vrijdags van die week zag ik de puinhoop.” Ria vertelt, dat Ferry van Oort – al jarenlang een goede relatie- zich direct meldde en hulp aanbod. “Zeker drie maanden hebben we gebruik van zijn diensten mogen maken. De goede band die we al hadden, bestaat nog steeds.” Minder begrijpelijk vindt ze het onbegrip dat een aantal klanten toonde, omdat orders niet uitgeleverd konden worden.

Een jaar daarna opnieuw brand. “Ik ben ervan overtuigd dat die aangestoken was. Was de eerste brand een kwestie van kortsluiting, deze zeker niet. Hij was ook niet erg groot, maar zelfs een uitgelofde beloning bracht geen licht in de zaak.”

STAP NEMEN

We hebben goed personeel gehad, is Antoons conclusie. “Ook zij brachten ons steeds een stapje verder.” Hij en zijn vrouw zijn uit de zaak. Een tevreden gevoel overheerst. “Enerzijds vond ik het qua leeftijd nog te vroeg, maar zo’n kans doet zich niet meer voor. Die moet je dan ook pakken. Ik kan nu meer dan ooit klaar staan voor de kinderen en kleinkinderen. En ook voor Uden nog wat betekenen.” Zijn vrouw is het roerend met hem eens.

NIEUW GEMEENTEHUIS

In 1981 wordt het nieuwe gemeentehuis van Uden geopend, maar in oktober 1980 nemen de ambtenaren al hun plaats in het nieuwe gemeentehuis aan de Markt. In twee jaar tijd wist men het gebouw te realiseren.

UDEN EN VEGHEL

In de jaren negentig wordt Nederland heringedeeld. Zo zijn er ook enkele gemeentelijke herindelingen geweest in het gebied Noordoost-Brabant. Er wordt in de begin jaren negentig zelfs serieus gekeken naar een samenvoeging van Uden en Veghel.

De samenvoeging ging in 1997 niet door. De samenwerking echter wel. In de loop van 2000 worden Uden en Veghel door de Provincie aangestipt als stedelijke regio.

RIA VAN DONZEL, VROUW VAN ANTOON

In 1971 trouwt Ria met haar Antoon. En wie een Van Donzel trouwt, weet het eigenlijk al: werk in de winkel is eigenlijk onvermijdelijk. “Voor mij gold hetzelfde als mijn schoonmoeder. Ik wist ook gewoon dat ik in het bedrijf moest gaan werken. Vanaf dag één is dat dus ook gebeurd”, vertelt Ria. “Ik hielp in de winkel, maakte gordijnen.” Na het huwelijk werd al snel Jeroen als eerste zoon van Antoon en Ria geboren. “Schoonvader was ontzettend trots op hem. Jeroen is het enige kleinkind dat hij heeft gekend.”

ALTIJD WERK

Na het overlijden van haar schoonvader weet Ria zich één ding te herinneren: “Het werk werd alleen maar meer. We woonden toen boven de meubelzaak. Iedereen was betrokken.” Zo kan ze zich de betrokkenheid wel herinneren toen zoon Mathijs werd geboren. “Iedereen stond te luisteren of hij al geboren werd. We zaten in de zoveelste verandering in de winkel en direct nadat de kraamhulp vertrokken was, hielp ik alweer mee in de winkel. Ties kwam op een gegeven moment naar me toe ‘Ria, er huilt er boven één, die wil eten hebben’.”

NAAR DUIMELLOT

Toen schoonmoeder problemen kreeg met haar gezondheid werd Ria gevraagd om bij te springen bij Duimelot. “Dat deed ik met veel plezier. Toen Duimelot Prénatal werd kwam ik weer terug in de verkoop van de meubelzaak. In het begin was de overgang groot; babyspullen en meubels, maar na een tijdje kreeg ik ook de meubels weer onder de knie.”

DEN BOSCH

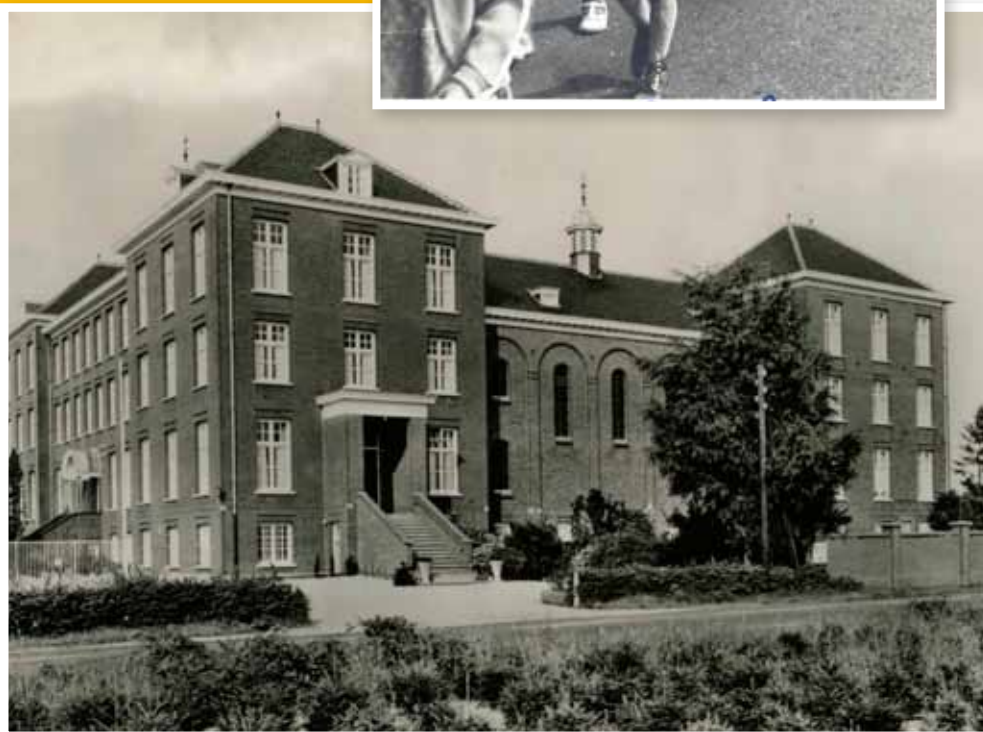
Ria werd ook gevraagd om de zaak in Den Bosch mee te gaan leiden. "Ik heb daar echt aanpassingsproblemen gehad. Vooral met de Bosschenaren. Die wilden heel anders benaderd worden. Die wilden geen advies maar als ze iets gevonden hadden wat ze wilden hebben, dan zeiden ze 'Vrouwke kom es efkes, ge meug di opschrijve'. Maar goed, al met al waren het 36 mooi jaren."

35.000STE

In 1988 wordt de 35.000ste inwoner van Uden geboren: Marleen Zijlemans is haar naam. Burgemeester K. Hehenkamp brengt een bezoek aan de ouders.

MARTIEN (TIES) VAN DONZEL

Geen lieverdje

Ties (1953) is anders dan zijn broer Antoon (1950).

Een uitspraak die niet alleen de huishoudsters doen, maar die hij ruiterlijk toegeeft. “Ik was een belhamel.” Al vanaf de lagere school, een jongensschool. Er waren nog geen gemengde scholen in die tijd. Kattenkwaad was aan de orde van de dag.

“Belletje trekken, pot met aarde op de klink van de naar binnen draaiende deur, appels jatten uit de boomgaarden en opgesloten worden in de koelcel van de boer die je gepakt had, totdat hij mijn ouders had ingelicht, kratjes drank achter de supermarkt weer vóór inleveren, het statiegeld incasseren zodat we in het zwembad weer iets extra's konden kopen, vuurtje stoken... Het leverde altijd een stevige straf op, van een week tot zelfs een maand niet van je kamer af mogen.”

ONEERVOL ONTSLAG

Eén van de streken die niet onvermeld mag blijven is de betaling voor rekenhuiswerk. “In de zesde klas van de lagere school was ik misdienaar op het retraitshuis. Om zes uur 's morgens was daar de eerste mis voor de zusters. Om kwart voor zeven hadden we eetpauze totdat de mis om half acht voor de retraitanten begon. Om half negen kon ik dan weer op school zijn. Ik had een vriendje dat ontzettend goed kon rekenen.

Ik mocht zijn huiswerk overschrijven, maar dat kostte tien hosties, plus een grote. Ik had in de eetpauze tijd genoeg om even het tabernakel in te duiken en uit de 'ongewijde pot' dat loon te bemachtigen. Tot op een dag moeder overste en de kosteres me bij zich riepen. Daar lag mijn jas met de hosties... Pa en ma en tante zuster werden gewaarschuwd. Grote schande voor ons gezin. Mijn straf: een hele pot met hosties bij de Kruisheren kopen van mijn eigen geld en oneervol ontslag uit het misdienaarschap.”

CUM LAUDE

“Wat ik zeker niet wilde was naar de lts gaan. Ik wilde de zaak in. Dus werd het de Detail Handelsschool in Den Bosch, waar ik Antoon als vierdeklasser tegenkwam. De resultaten waren goed. Ik slaagde met gemiddeld 8. Ik wilde naar de Middelbare Detailhandelsschool en omdat Den Bosch eerder een negatief advies had afgegeven, had ik me aangemeld in Nijmegen. Op basis van mijn goede eindresultaat mocht ik toen ook weer in Den Bosch blijven, maar dat deed ik dus niet en ben naar Nijmegen gegaan, waar ik drie jaar later cum laude geslaagd ben.”

“Mijn volgende stap was eigenlijk heao, maar ik moest de dienst in. Bij de Luchtmacht. Na de basisopleiding naar Erle (Duitsland), waar ik in het niemandsland het luchtruim moest bewaken tegen mogelijke Russische invallen. Pa had in die tijd al veel last van reuma en kon eigenlijk nog maar weinig. Er werd een verzoek voor ontslag uit dienst op grond van onmisbaarheid ingediend. Het werd ingewilligd en ik stond in de zaak.”

FATAAL INCIDENT

Ties woonde thuis bij vader en moeder. Pa was intussen weer een beetje opgeknapt en ging zijn zus in Vierlingsbeek helpen. Ze was weduwe, had de elektrozaak verkocht en was verhuisd. Van de politie vernam Ties dat zijn vader een ongeluk had gehad, maar de autopapieren niet bij zich had. Of hij die even kon komen brengen in St. Anthonis. In het ziekenhuis in Boxmeer vernam hij van de dood van zijn vader en identificeerde hij het stoffelijk overschot. Zeker drie maanden duurde de afwikkeling van allerlei juridische kwesties. “We moesten verder, dat was ook het motto van mijn moeder”, gaat Ties door. “Antoon en ik hadden een actie bedacht: ‘Twee vliegen in één klap’. We gingen stiekem bij de concurrentie langs, Goossens, Dikse, Peters in Oss, Voermans in Boxmeer, om te kijken hoe zij het deden. Onze folder was in de vorm van een vlieg. Vlieg 1: mooie meubels, vlieg 2: tegen een speciale prijs. We bezorgden de folders zelf.”

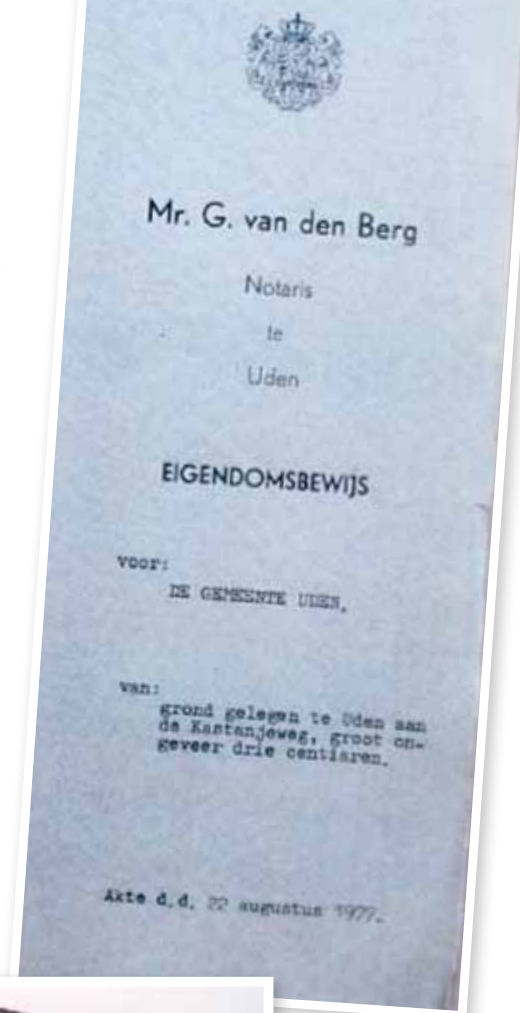

EERSTE AANKOOP

Als één ding duidelijk is in deze tijd, dan is het de enorme drive waarmee de familie Van Donzel met vijf kinderen en twee zaken, de nieuwe situatie tegemoet trad. "Oom Tiny, de aannemer, was overleden. Zijn bedrijf was verhuurd en tante Corry, de vrouw van Tiny, verkocht toen de grond aan ons. Dat was de eerste doorbraak tot de ontsluiting aan de Kastanjeweg. Maar bij ons was altijd de vraag, wat kunnen we er nog van gebruiken.

Mari Giebels, een zwager van Antoon, een bouwkundige, was daarin voor ons de uitkomst. Dit soort vragen werd altijd aan hem voorgelegd. Hij tekende en rekende uit wat mogelijk was. In dit geval, de voorschuren weg halen, de houtloods van een voorgevel voorzien en we hadden weer een winkel. Een mooie aansluiting met het andere pand was gerealiseerd. De ontsluiting van de Kastanjestraat was een feit. Er lag een grote parkeerplaats en we hadden de beschikking over een ruime werkplaats. De winkel werd bestemd voor vloerbedekking en gordijnen." "Toch zonde van dat grote terrein, daar moet meer mee kunnen." Een volgend bouwidee was geboren. Nieuwbouw kwam er: 3.000 vierkante meter, twee etages. Een noodwinkel kwam er, dank zij goede afspraken met huisaannemer Van Lanen.

DOORBRAAK

De opening van het nieuwe pand, met 2500 vierkante meter meubels en slaapkamers was een echte gebeurtenis. De Kastanjeweg groeide in belangrijkheid: het was de ringweg om het centrum geworden en Van Donzel zat op een perfecte zichtlocatie.

De negentiger jaren waren de doorbraak voor de meubelzaak. 'Groeï' was het motto en de doelstelling was om één van de toonaangevende bedrijven te zijn op meubelgebied met authentieke kwaliteit als hoogste goed. De aankoop van de koekfabriek, de creatie van Pronto, het paste allemaal in het beleid.

ONTMANTELING

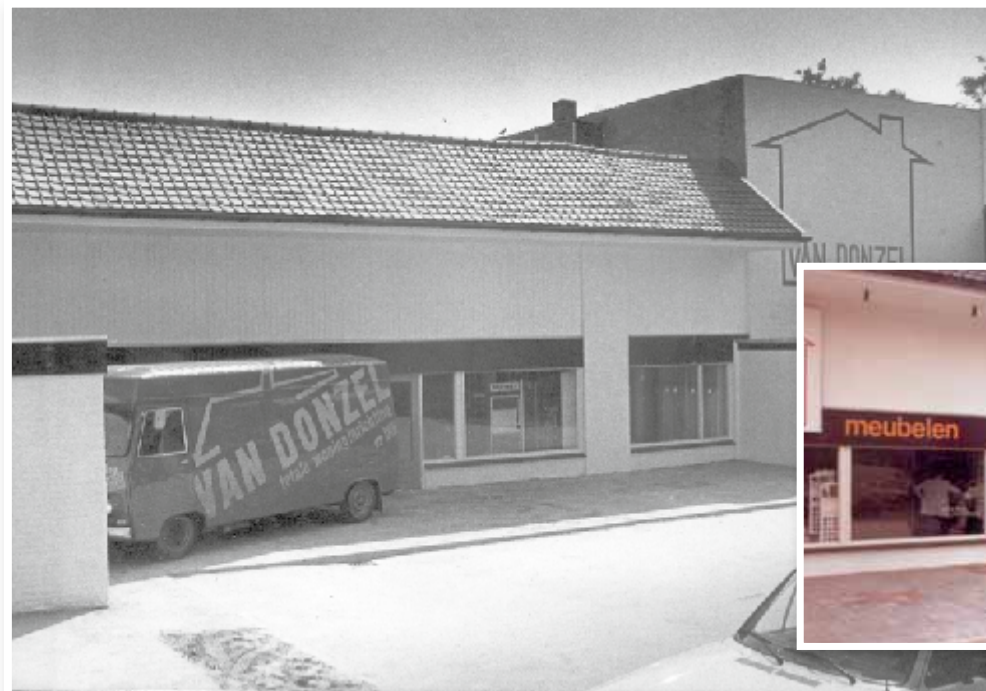
"In 2005 hebben we als broers de knoop doorgehakt en in 2006 onze zaken verkocht aan Lips. De overdracht zou per 1 mei 2007 plaatsvinden. Pronto was al weg, René was inkoper bij IMG. In 2006 heb ik nog 1,5 jaar meegeholpen aan de opbouw van Van Donzel Den Bosch samen met Mark en Ria. Die zaak ging beter lopen. Ik wilde niet ophouden. Zou ik verdergaan in Den Bosch of in Uden. Ik koos voor Uden," vertelt Ties.

SCHOON SCHIP

Een veilingbureau inventariseerde de winkelvoorraden. Ook de meubels waarmee Ties door wilde gaan. Die werden uitgesloten van de openbare verkoop. De rest ging onder de hamer. "Eén van de vervelendste momenten in mijn leven, maar ik wilde schoon schip. De financiële afwikkeling in een familiebedrijf is immers van cruciaal belang."

AFSTAND

De beginjaren van 2000 waren moeilijk. "Bedrijfs-leider Ger de Bruijn vertrok. Het was een aderlating voor me," aldus Ties. "De inschakeling van een headhunter was ook niet meteen een succes. Gelukkig kwam Jeroen, de zoon van Antoon als manager binnen. Het groeide mij boven het hoofd. Ik was er niet best aan toe en moest noodgedwongen afstand nemen. Geheel tegen mijn aard in, maar familie en omgeving hielpen me erover heen te komen. Maar ik kreeg een terugslag. In mijn ogen minder erg, maar het vervolg was heftiger. Ik was geestelijk en lichamelijk totaal uitgeput. Ik heb professionele hulp gezocht en afstand genomen. Want dat is wat je moet doen: afstand nemen."

NIEUW BEGIN

Van Donzel Den Bosch was één van de laatste zaken die nog afgewikkeld moesten worden. Mark van Uden werd als bedrijfsleider naar Uden gehaald. Ria kwam na gezondheidsklachten niet meer terug. In Den Bosch werkte toen alleen nog 'extern' personeel. Het bedrijf werd verkocht aan de firma Hoogenboezem uit Hardinxveld-Giessendam die al een zestal soortgelijke bedrijven had. Ties: "In mei 2007 zijn we in Uden weer begonnen met de intentie het klein te houden. Een bescheiden start met twaalf man personeel."

ENORME WAARDERING

De inzet van Jeroen van Donzel dwingt meer dan groot respect af bij Ties. "Hij wikkeld alle zaken af, ook de financiële kwesties tussen ons als broers, van wie er één zijn vader was. Je moet een ware duivelskunstenaar zijn om iets dergelijks op een voor ieder tevredenstellende wijze af te wikkelen. Alle liquidaties van de bedrijven heeft hij op eenzelfde perfecte wijze afgehandeld."

1000 PROCENT

"Ik wil dit verhaal niet afsluiten zonder te zeggen, dat ik dit alles niet had kunnen waarmaken zonder de steun van mijn vrouw Gerdy. En die was wel 1000 procent. Ze moest haar werk in het ziekenhuis stoppen toen we kinderen kregen. Tussen de kindertjes deed ze toen thuis de boekhouding. Wij zijn opgegroeid met huishoudsters en dat wilden we niet voor onze kinderen. Totdat die naar het voortgezet onderwijs gingen, heeft ze thuis gewerkt. Daarna hier op de zaak, de financiële administratie voor de hele Van Donzel Groep. Ik was er nooit, want Antoon en ik werkten van 's morgens zeven tot half elf 's avonds. Ook voor hem geldt dus dat het zonder Ria nooit zo had gekund. Voor ons stond de zaak nu eenmaal op nummer één. Gerdie bedankt dat je al die jaren achter me hebt gestaan!"

Wachten is op verklaring gemeente Van Donzel Uden koopt koekfabriek

Vat zijn correspondent

UDEN - Van Donzel Woningbouw en Uden heeft koekfabriek Van der Boer-De Ringer gekocht. De koop gaat volgens de gebroeders M. en A. van Donzel alleen door, als de gemeente een verklaring afgeeft dat de grond onder en rond de fabriek aan de Prieur van Miltreus niet te vervallen. De gebroeders hebben inmiddels een voorlopig koopcontract getekend. Ze verwachten dat de koop over een week of drie definitief wordt. De koekfabriek verkoopt per 1 augustus 1990 van Uden naar Gendrop.

"Er is het afgelopen jaar nogal veel vervuiling waargenomen in het centrum. Daarom willen wij een verklaring van de gemeente," legt M. van Donzel uit. De gebroeders zijn ondernemer in het 6.000 vierkante meter grote fabrieksterrein met de opstallen, omdat het terrein direct grenst aan hun woonwijk. Wij willen in de toekomst onze zaak verder uitbreiden. Bovendien zit het er maar uit dat we onze huidige woonwijk nog kwijt raken. De magistron van de fabriek maken nu gebruik voor dat doel te gebruiken zijn," zegt directeur M. van Donzel.

Volgens de twee directies is het niet de bedoeling om het fabrieksterrein of het huidige woonwijk aan de Prieur van Miltreus te laten. Het fabrieksterrein zal een groot aantal woonwijken vormen die uiteindelijk gebouwd kunnen worden voor de bewoners. Maar nu hebben wij niet al die ruimte nodig. Dat is er nog plaats voor een of twee

andere bedrijven. We denken daarbij aan wonen in de zogeheten 'woningbouw-terreinen', maar ook voor jonge mensen," vertelt de beide directies.

'Boulevard'

"Het gaat te ver om al te praten over een woonwijkboulevard. Maar in de directe nabijheid wordt nogal wat kantoor- en winkelruimte gebouwd. Daar mogen ook woonwijken gedeeltelijk worden gebouwd en wonen worden verkocht. Naast ons heeft elektriciteitsbedrijf Van Edeken het pand van Prieur voor vijf jaar gekocht. Daarvoor is drie jaar om. In de Chinese buurt heeft ook nog een flink stuk grond bruik liggen. Als wij elkaar kunnen vinden, zou er best iets te maken ontstaan. We zijn bijvoorbeeld al benaderd door een kantoorbedrijf dat best naar het centrum zou willen verhuizen," aldus M. van Donzel.

Bij de koop ingegrepen zijn ook twee woningen die tussen de woonwijken en het kantoor van de koekfabriek liggen. A. van Donzel: "Je kunt tegen de mensen die daar wonen niet zeggen dat ze eruit moeten. Dat willen we ook niet." Met bouwman Van Asperg die op de hoek van de Prieur van Miltreus en de Kerkweg een woonwijk heeft, heeft de

WERELDKAMPIOEN

Tijdens de wereldkampioenschappen wielrennen in 1978 werd de Nederlandse ploeg op het onderdeel ploegentijdrit wereldkampioen. Eén van de renners van de zegevierende ploeg was de Udenaar Guus Bierings. Bij terugkomst in Uden werd Guus en zijn verloofde in een open koets door Uden rondgereden en werd hem een receptie aangeboden.

GERDY VAN DONZEL, VROUW VAN TIES

Gerdy's zwangerschap van haar eerste kind, Loes, luidde meteen een verandering van de werkkring in. Het ziekenhuis in Oss, waar ze werkte als analiste, kende geen parttime functies. Gerdy moest stoppen. Ze gaat de 'Van Donzel boekhouding' in.

"Ik was niet bekend met boekhouden, cijfermatig natuurlijk wel onderlegd, maar wat ik aantrof was een berg papier, die in elk geval uitgezocht en gesorteerd moest worden." Veel steun ondervond ze van Antoon. Leerde het Victor Lely doorschrijfsysteem, deed de facturatie en de bank en giro van huis uit.

AUTOMATISERING

Toen de kinderen (Pim was er intussen ook) naar school gingen, werd de thuisbaan tijdens schooluren, een kantoorbaan. Met grote waardering praat Gerdy over de hulp die ze van de burens kreeg bij de opvang van de kinderen. "Ze aten daar vaak hun boterhammetje." Begin jaren negentig werd de boekhouding geautomatiseerd. Computers deden hun intrede.

BIJZONDERE POSITIE

"Als vrouw van de baas heb je toch een bijzondere positie", vertelt Gerdy. "Al gingen we - Mirjam, Bert, Inge en Anja - heel collegiaal en kameraadschappelijk met elkaar om - je voelde toch wel - dat de gesprekken soms stokten. En eerlijk gezegd, ik vond ook wel dat ik een voorbeeldfunctie had." De zaak groeide, het liep goed. Voor Gerdy hoefde het niet allemaal zo groot. De kinderen stonden bij haar op de eerste plaats. Met de kinderen ging het goed. Natuurlijk werd er thuis wel eens over de zaak gesproken, maar het was beslist geen hoofdthema. "We konden zakelijk en privé goed scheiden."

EERSTE KLEINKIND

Eind september verwachten Gerdy en Ties hun eerste kleinkind. Gerdy: "Ik hoop dat Ties dan gaat denken aan afbouwen. Mij zal dat gemakkelijker afgaan. Er is nu rust in de zaak. Ik ben blij dat Bert is teruggekomen. Hij is mijn steun en toeverlaat."

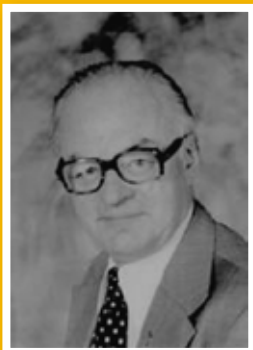
NIEUW POSTKANTOOR

Op 24 november 1978 werd het oude postkantoor aan de Marktstraat, dat sinds 1900 had dienstgedaan, verlaten en een nieuw gebouw aan de Violierstraat werd in gebruik genomen. Voor het publiek werd het nieuwe gebouw een gehele zaterdag opengesteld.

AFSCHEID KLÖSTERS

Op 28 maart 1980 hadden leerlingen en leerkrachten van de Pius X-school in Uden een drukke dag. Op die dag nam namelijk het hoofd der school, Henk Klösters afscheid en dat werd groots gevierd. Hij kwam in 1942 als onderwijzer naar Uden en was er sinds 1946 hoofd. Naast zijn werk zette hij zich in voor vele sportverenigingen in Uden. Ook was hij jarenlang gemeente-raadslid.

ANNE-MARIE VAN DEN HEUVEL-VAN DONZEL

VEEL VRIJHEID

Anne-Marie (1959) werd door de huishoudsters getypeerd als een kletskous en soms een katje. Ze begint te lachen. “Ik praatte misschien altijd wel.”

Als ze terug kijkt op haar jeugd herinnert ze zich één ding: de vrijheid. “We werden ontzettend vrij gelaten. Onze ouders hadden niet veel tijd voor ons. Het werk ging altijd door. We wisten gewoon om 18.00 uur stond het eten op tafel en dan was iedereen er. Ons moeder zei ook altijd ‘Onze zorgen waren geen zorgen’, en daar moesten we het dan mee doen. Ik heb in die tijd besloten dat ik nooit met een zakenman zou trouwen”, lacht ze.

MAATJES

Toen ze een jaar of vijftien was mocht ze voor het eerst uit. De wijze raad die ze van haar oudere broers – Antoon en Ties – mee kreeg was helder: ‘Op tijd thuis zijn, zeker de eerste keer’. “Maar later ging het anders. Ik ging vaak met Ties uit. We hielpen elkaar vaak. Was hij ooit later, dan had ik al doorgegeven dat hij thuis was. We haalden samen ook kattenkwaad uit. We waren echte maatjes.”

VERKOOPKUNDE

De schoolcarrière van Anne-Marie kent eigenlijk geen gekke sprongen. Na de lagere school werd er gekozen voor de huishoud-school. “Verkoopkunde werd mijn richting. Thuis werd daar eigenlijk niet echt over gesproken over wat er allemaal mogelijk was. Als ik aangaf dat je iets leuk vond, dan werd het dat maar.” Het diploma was in 1974 op zak. Dat ze in Duimelot kwam te werken was niet vreemd. “Nee, ik hielp ons moeder wel eens in Duimelot. Hoewel ik etaleren veel leuker vond, werd het toch de verkoopkant.”

VERDRIET

Natuurlijk was er verdriet na het plotselinge overlijden van haar vader in 1975. "Ik was bijna achttien toen het gebeurde. Thuis gingen de zaken door. Ik heb veel gepraat met Antoon. Daar kon ik terecht met mijn verhaal, met mijn verdriet. Dat ik meer en meer in Duimelot ging werken, was een logisch gevolg. Ik hielp ons moeder mee."

VERSCHILLEN

Anne-Marie en haar moeder runden vanaf 1975 samen Duimelot. "Het was een echte babyspeciaalzaak. We hadden eigenlijk een heel breed assortiment. Kinderkleding tot en met maat 176. Je kunt het eigenlijk vergelijken met de spullen van Prénatal, maar de positiekleding hadden we in die tijd niet." De samenwerking met moeder liep niet altijd vlotjes. "We zijn verschillend en dat kwam tijdens het werk ook wel eens tot uiting. Moeder deed vaak dingen op gevoel, ik wilde het uitzoeken en onderzoeken."

SAMEN MET RIA

In de jaren tachtig runde Anne-Marie samen met Ria - haar schoonzus, de vrouw van Antoon - Duimelot. "Fijn werken was dat. Maar in 1981 trouwde ik en later werd ik moeder van twee dochters. Ria kampte in die tijd met haar gezondheid. Het werd dus even anders."

IN MEMORIAM FRANCINO

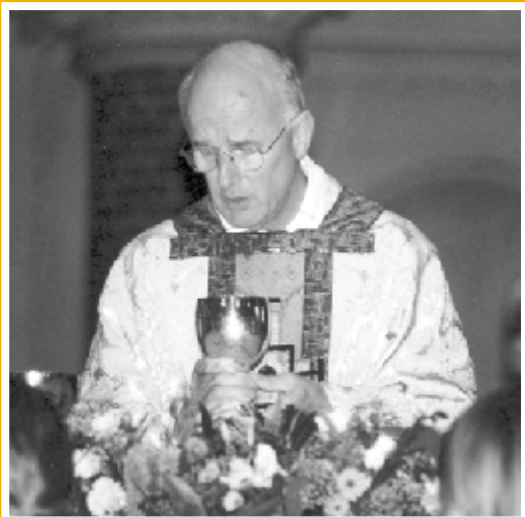
Op Hemelvaartdag 1981 werd bekend dat kruisheer Francino in het klooster in Uden overleden was. Hij werd 76 jaar en woonde meer dan 50 jaar in Uden.

Hij was in Uden en omgeving een graag geziene kruisheer, die naast zijn werk als leraar geschiedenis aan het college nog op veel andere terrein actief was. Zo schreef hij wekelijks een artikel in het Udens weekblad onder de naam PAF.

PASTOOR PONSIOEN

Op 13 augustus 1983 werd in de Petrus-parochie een nieuwe pastoor geïnstalleerd. Het was Inno Ponsioen, die tot die tijd in Tilburg werkte. Hij volgde pastoor Van der Heijden op.

PRÉNATAL

In de jaren negentig werd Duimelot anders. “We konden Prénatal worden. Een grote speler in de markt. We zouden dan een franchiser worden. Het leek ons eigenlijk wel wat. We bleven wel in de Van Donzel Groep maar werden toen Prénatal. Een voordeel was dat we gebruik konden maken van een inkooporganisatie, de klant nog altijd koning was en we konden onze eigen vrijheid houden om bepaalde dingen in te kopen. Zo wilden we bijvoorbeeld wel de kleding uit het hogere segment blijven verkopen.”

‘KAT IN HET BAKKIE?’

Toen de Van Donzel Groep in 2007 besloot om uit elkaar te gaan, stond ook Anne-Marie voor een keuze: doorgaan of stoppen. “Ik vond het eigenlijk wel lekker: een eigen zaak. Bovendien kende ik alles al.

Het leek dus ‘kat in het bakkie.’” Het werd voor Anne-Marie hard werken. “Harder werken dan anders. Je moet dan natuurlijk alles zelf regelen. Ik vond het leuk, maar dat geregeld met personeel vergt ook veel energie.”

“En het liep even anders: in 2008 bleek dat Prénatal werd overgenomen door een Italiaans bedrijf.

Zij hadden een andere kijk op het franchisegebeuren. De vrijheid van de ondernemer verdween.

Zij regelden alles, de ondernemer werd een soort agentschap. Ik moest toen wel gaan kiezen. Wilde ik dit? Mijn ondernemersvrijheid was weg. Dat is niet wat ik wenste. Ik besloot om afscheid te nemen.”

JAMMER

Nog altijd vindt Anne-Marie het jammer dat ze begin 2010 haar carrière beëindigde. “Ik ben toch een Van Donzel, met ondernemerschap in mijn genen. Ik heb hard gewerkt, kende moeilijke tijden maar ging altijd door. Het is jammer dat aan die mooie tijd voor mij voortijdig een einde aangekomen is. Het is nu niet meer mijn winkel. Dat doet ergens pijn, maar het is niet anders.”

TROTS

Trots. Dat gevoel overheerst echter bij Anne-Marie als ze terug kijkt op de 100 jaar die de ondernemers van Van Donzel hebben door-gemaakt in Uden. “Je kunt in die jaren zien dat iedereen vooruitstrevend en ondernemend is geweest. Passend binnen het kunnen van die tijd. Het blijkt dus wel dat het in de genen zit...”

VLOOIENSTOKEN

In 1984 werd voorafgaand aan het ontsteken van het “vlooienvuur” op de Bedafse berg op de eerste zondag van de vasten weer een prachtig spektakel opgevoerd onder de titel “De Roep van de Lente”. Het stuk werd geschreven door de Udense leraar Ad van Duinhoven en opgevoerd door dans- en expressiegroepen van het jongerencentrum de Pul en vormingscentrum “Het Kruispunt”.

ODILIAFLAT

In de schaduw van de Petruskerk en Huize Sint Jan werd in 1984 een complex met 66 appartementen voor bejaarden gebouwd. De eerste bewoners werden vanaf 1 februari 1985 gehuisvest.

DORET VAN DONZEL**PAPA'S MEISJE**

“Mijn jeugd was onbekommerd. Ik herinner me nog heel goed dat ik samen met mijn vader op zaterdagavond naar de Duitse tv zat te kijken. Krimi's, denk ik. Hij vond dat leuk en ik ook. Zo'n gezellig avondje samen. Ma was al naar bed of ergens anders. Ja, ik was pa's meisje”, begint Doret haar verhaal. “Zijn overlijden, ik was toen 14 jaar, was heftig. Er veranderde veel.” Die grote verandering kwam voor de jonge Doret erop neer dat zij van die tijd aan, alles thuis regelde.

ZAKGELD

“René en ik speelden veel samen. Wij woonden toen al boven Duimelot en naast ons werd de apotheek gebouwd. Toen het eenmaal op hoogte was, konden we zo van ons plat dak overwippen. Er was net een cementdek gestort en ook wij zagen dat onze voetstapjes daar eigenlijk niet in hoorden”, lacht ze. “Er werd nog wel wat weggeveegd, maar het was fout. Er moest een nieuwe deklaag op. Wat ik me van het verdere verloop herinner, is dat mijn zakgeld plotseling was gestopt.”

TROTS HEEFT ZIJN GRENZEN

Doret gaf aan wel te willen werken na haar schoolopleiding. Na drieëneenhalfjaar in een damesmodezaak in Zeeland gestaan te hebben, stapte Doret op 1 april 1984 het familiebedrijf binnen. Bij Duimelot was op dat moment geen plaats, waardoor de meubelzaak de enige optie was. Hoewel bij Van Donzel 'specialisme' geen algemeen aanvaard begrip was, ('iedereen moest alles kunnen en doen') waren de gordijnen toch wel haar ding. “Ik vond het een uitdaging om in de winkel te werken. Het was toen allemaal nog veel kleiner. Ik deed de verkoop en daarbij dus ook de gordijnen. Ik was trots op mijn eerste offerte die ik maakte, tot het moment dat me verteld werd dat die op inkooprijzen was gebaseerd.”

PARTTIME

Was ze aanvankelijk fulltime werkzaam, haar kind eiste zijn deel van de aandacht op en Doret ging parttime werken en sprong bij op open zondagen. “Geen haar op mijn hoofd die er aan dacht om me helemaal in het bedrijf te storten”, vertelt ze. “Mijn ouders deden dat en dat heb ik niet als erg prettig ervaren. Ze werkten van ’s morgens vroeg tot ’s avonds laat en dat wil ik mijn kind niet aandoen.”

FAMILIEKARAKTERISTIEK

Ze bleef liever wat op de achtergrond en dan was er nog genoeg te regelen. “Ik ben eigenlijk net zo iemand als ons pa; Ties heeft meer van ons moeder. Echte zakenmensen, recht door zee. Antoon is ook meer als onze pa, al heeft hij niet zo’n gouden handjes als die had, maar hij is erg secuur en heel erg op netheid gesteld. Anne-Marie is weer als ons ma en Ties, maar zachter. We zijn in de loop van de jaren dichter naar elkaar gegroeid. En René is een doener met een vlotte babbel. Met zijn allen zijn we enorm trots dat we 100 jaar Van Donzel zijn. Het is het waard om het te vieren en dagelijks groeit de waardering voor alles wat er in die eeuw is gebeurd.”

IDUNA

In 1986 werd door premier Lubbers het nieuwe bedrijfspand van Iduna geopend. Iduna was het eerste bedrijf dat zich na de Tweede Wereldoorlog in Uden vestigde. Het bedrijf produceert corsetten en beha's onder de merknaam Pastunette.

AFSCHIED SCHAMPERS

Na 22 jaar in Uden burgemeester te zijn geweest ging Gerard Schampers op 1 maart 1987 met pensioen. Hij had zich als burgemeester van Uden zeer ingezet om industrieën naar Uden te halen. Hij werd opgevolgd door Koen Hehenkamp, die per 1 mei als burgemeester aantrad.

ITALIË

Eén van de leukste herinneringen is het uitstapje naar de Italiaanse meubelfabriek van Selva waarmee Van Donzel veel zaken deed. “Met het hele verkoopteam gingen we erheen, met het vliegtuig. In Bolzano zijn we gezellig en met een deel van het team flink uit geweest. Zodanig, dat toen de volgende dag, voor een diapresentatie de luiken gesloten werden, de luiken bij enkele van onze mannen ook dicht vielen. Het is niet te verklaren, maar daarna liepen onze verkopen van het Italiaanse genre ook behoorlijk terug.”

EIGEN WEG

Ook Doret heeft de vraag gekregen of ze verder wilde gaan in de gordijnen en het woningtextiel. “Mijn antwoord was helder: nee, niks voor mij. Ik wil die zorgen niet.” Ze ging haar eigen weg en vond een leuke baan bij de woonwinkel ‘Exclusief Wonen’ in Schijndel. Ze doet er alles wat voorvalt. “Het directe contact met de klanten is weer echt leuk en ik kan mijn creativiteit weer helemaal kwijt.”

UJESE JANUS UIT DE TON

Tijdens de pronkzitting van de Knoerissen hield Ujese Janus voor de twintigste en laatste keer zijn carnavalsbuut. Ujese Janus was een Udense boer, die zijn visie op de samenleving gaf.

Achter deze persoonlijkheid school de rasechte Udenaar Martin van Lanen.

SLOOP BEJAARDENHUIS SINT JAN

In 1990 werd een nieuwe vleugel van het bejaardenhuis Sint Jan gebouwd. Hiervoor moest het oude gasthuis Sint Jan gesloopt worden. Het gebouw was in 1935 gezet door de zusters van Carolus Borromeus, de zo genaamde Duitse zusters.

RENÉ VAN DONZEL**BAND**

“Mijn diepste herinnering uit mijn jeugd is toch het overlijden van mijn vader. Ik was toen 13 jaar. Ik mis hem nog steeds. Ik had het moeilijk, ook op school.” Zo begint René, de jongste van de kinderen van Reggie en Frans zijn verhaal. Hij heeft een speciale band met zijn moeder. “Tot mijn 27ste ben ik bij haar gebleven. We hebben veel steun aan elkaar gehad.” Hij haalde de benodigde diploma’s voor de bouw, volgde de meubelmakeropleiding, deed middenstand. Veel studie in de avonduren. “Ik heb alles gehaald, wat ik nodig had en kon aan de slag.”

OP EEN ANDER

Het vak leer je op een ander, is het gezegde. René vertrekt naar Casper Dekkers in Nieuw Cuijk. Een project- en woninginrichtingbedrijf. Anderhalf jaar keek hij daar in de keuken en leerde de fijne kneepjes. De jaren '80 waren voor Nederland crisisjaren. Het ministerie van VROM had een nieuw probleem aan de orde gesteld: formaldehyde in scholen. De drie broers hadden contact met Henk Pijpers, de directeur van Mobiel en ze losten het probleem ter plekke op in de Udense school De Kei. “Een schot in de roos”, typeert René de oplossing. “Het regende opdrachten. Door het hele land. Oude en nieuwe scholen. Mobiel groeide en wij groeiden mee.”

AFSPRAAK IS AFSPRAAK

Voor alle grote bedrijven werkt René. “Volvo Helmond - het hoofdkantoor in Nederland - had destijds een nieuw kantoorpand neergezet. Wij moesten daar tegels leggen. Dinsdagmorgen hadden we de winkel nog open, dinsdagmiddag waren we gesloten. Antoon, Ties en ik naar Helmond. Die middag werden er tegels gelegd. Ons motto was ‘afspraak is afspraak en we gaan pas weg als het af is.’”

Toch was het altijd niet even gemakkelijk. “Vroeg op voor projecten in Nederland, België of Duitsland. Ik was jong en wilde daar ook wel eens van genieten. Maar je leert ervan.”

“Ik ging eigenlijk aan ons succes kapot”, zegt René. “Mijn knieën en voeten gingen eraan. Ik kreeg het advies om te stoppen met dat werk als ik niet op mijn 40ste in een rolstoel wilde belanden. Mobiel werd intussen verkocht aan General Electric en wij zijn gestopt.”

PRONTO

“Ons meeneemmeubel-project vond zijn start in 1990. Ik werd verantwoordelijk voor het geheel. Eigenlijk ook een sprong in het diepe”, weet René. “Met twee andere ondernemers richtte ik EB (Eigen Belang) op. We moesten fabrikanten benaderen en wilden zelf importeren. We maakten een reis naar Indonesië, legden contacten en deden zaken. Dat was de basis van het succes van Pronto en is dat nu eigenlijk nog. Wij hebben een krachtig signaal aan de meubelmarkt afgegeven.”

Pronto kon met uiterst scherpe prijzen de meubelmarkt op. “We hebben veel gesleuteld aan de formule. Alleen IKEA begreep er wat van. Snel en uit voorraad leveren waren de sleutelwoorden. Trendhopper werd zelfs een beetje bang van ons toen we in een maand OTAC (een zusterorganisatie) overnamen en acht winkels neerzetten. Toen ik stopte, waren er negen Prontowinkels.”

THEATER NAAT PIEK

Reeds jaren had Uden een openluchtspeelgroep, die speelde in het openluchttheater aan de Bosdreef.

Het voormalige PNEM-gebouw werd door deze groep gebruikt voor opslag en repetities. Langzamerhand rijpte het plan om het gebouw om te bouwen tot een binnentheater. In het najaar van 1991 werd dit officieel in gebruik genomen.

KIJKEN NAAR DE KLANT

De opening van Pronto was revolutionair. Iedere meubelfabrikant was aanwezig. En ook de internationale pers. De entourage, de exclusieve op de klant afgestemde meubels, de styling, alles was de oorzaak van dit verpletterend succes. “Maar dat was ook mijn opzet”, legt René uit. “Op de publieksdagen bij meubelshows observeerde ik de mensen. Na een halve dag wist ik genoeg.” Hij is terecht trots dat zijn voorraadbeleid en de eisen aan uitstraling van de winkel nog steeds opgeld doen. “Het is mijn eigen gedachtegoed en dat stemt trots.”

CIRKEL ROND

Pronto wordt verkocht. René wordt formulemanager voor Pronto en doet de inkoop wereldwijd. In september 2007 zegt hij zijn baan vaarwel. De twee jaren die volgende zijn jaren van afbouw en zaken afronden. “De cirkel is rond. Ik startte met het idee het aannemersbedrijf van oom Tiny over te nemen. Nu heb ik mijn eigen bouwbedrijf. Maar ik zou het nog wel een keer willen doen. De ruimte die we kregen om het bedrijf neer te zetten hebben we zelf gecreëerd. Met hard en eerlijk werken zijn we erin geslaagd een naam neer te zetten.”

MARGOT VAN RENS

Vrouw van René.

Gewerkt van 2000 tot 2006

KORT OVERZICHT

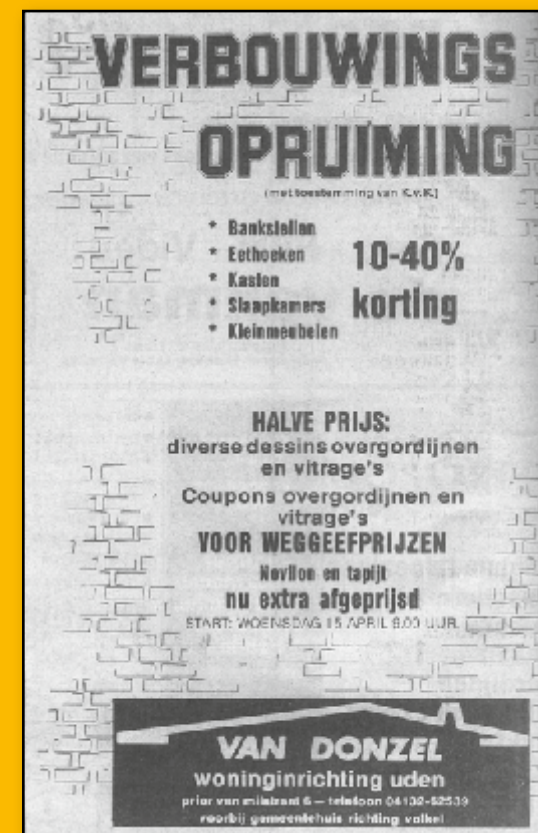
In oktober 1989 leert Margot van Rens René van Donzel kennen. In 1990 gingen ze samenwonen. De voormalige tandartsassistente Margot wist dat ze onderdeel van het familiebedrijf zou worden. Van eerst wat hand- en spandiensten voor Pronto, groeiden de werkzaamheden naar een tijdsbeslag van 20 tot 30 uur per week. Ze bleef parttime werken voor Pronto tot de verkoop in 2006. Den Bosch werd in 2005 geopend. Thuis verzorgde ze de administratie tot en met de finale afwikkeling.

LANGLAUFERS

Margot herinnert zich nog dat er bij de opening van Pronto op 16 december 1991, zoveel sneeuw lag, dat ze mensen op langlauflatten voorbij zag komen. "Toch was het enorm druk."

VIEREN

Samen met Natascha Geerders had Margot een supergezellige tijd bij Pronto. "De verkoop van Pronto was René's beslissing. Ik verdiepte me niet zo in het zakelijke. Maar we wilden allebei wel iets anders. En in loondienst werken trekt ook een wissel op je leven als je altijd zelfstandig hebt gewerkt. René heeft een waarschuwing gehad en het is goed dat hij het nu wat rustiger aan kan doen. Ik kan nu mijn hobby als tuinontwerpster en groendecoraties op onderhoudsbasis uitoefenen. Eén ding is echter niet veranderd: 'Als er wat te vieren is, vieren we het'. Of het nu de personeelsfeesten, verbouwingen en heropeningen zijn en nu het 100-jarig bestaan, het zijn altijd feesten voor iedereen."

DE FAMILIE KON REKENEN OP GEDREVEN ARBEIDSKRACHTEN... MET IEDER EEN TAAK. EN ZIJ HALEN HERINNERINGEN OP...

PERSONEEL VAN DUIMELOT

Duimelot kende vanaf het begin personeelsleden. Van Donzel had met Duimelot de enige babyspeelzaak in de regio in handen. Niet vreemd, dat de winkel een regiofunctie had.

TRUUS SCHEEPENS

Van 1970 tot 1975

Verkoopster.

INRICHTEN

Als een goede echtgenote volgde Truus Scheepens haar man na hun trouwen naar Uden. De baan in Veghel werd opgezegd. "Ik zocht een baan in Uden." Die werd gevonden bij Duimelot. "Hier kon ik mijn energie en liefde voor het vak kwijt in de inrichting en de verkoop van die babyspullen. Ik vond het leuk werk."

Truus, 1^e van rechts

VISSTICKS

Truus werkte niet alleen bij Duimelot. Vaak moest er op vrijdag geassisteerd worden in de meubelzaak. "Zoals bij Van Donzel gewoon was, kon ik altijd mee eten. Op vrijdag was dat stevast witte bonen in tomatensaus met vissticks. Ik houd helemaal niet van vis, maar vissticks gingen er wel in."

RIJKUNSTEN

Met Reggie van Donzel bezocht Truus beurzen, maar de rijkunsten van Reggie werden door de eigen kinderen, noch de degenen die ermee te maken kregen, niet bijster hoog aangeslagen. “Maar je mocht ze nergens op attent maken, en als je dat dan ook niet deed en er werd weer eens een paaltje geraakt, dan kreeg je op je donder dat je niks gezegd had.”

ANKY ZWINKELS-VAN DEN BROEK

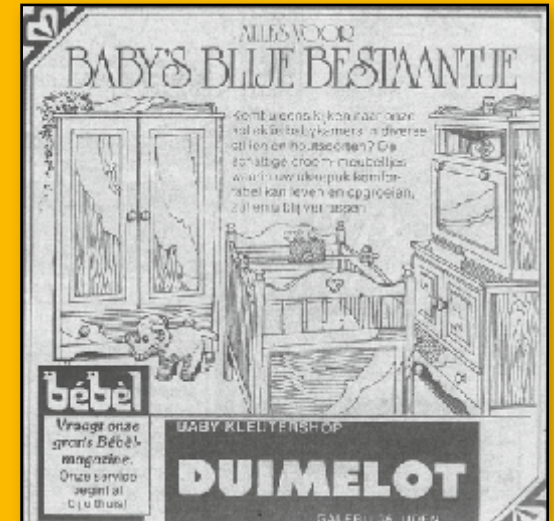
1987 tot 1992 in dienst bij Duimelot.

MAKKIE

“Op 1 mei 1987 reageerde ik op een advertentie voor een verkoopster bij Duimelot. Ik kende iedereen bij Van Donzel, want ik was een vriendin van Doret. De sollicitatie was dus een makkie. Ik kreeg een fulltime baan, 40 uur in de week. De compensatie voor de vrijdagavond, de week-einden en de koopzondagen, was een vrije zaterdag in de maand”, vertelt Anky Zwinkels.

ECHO

“Echt leuk werk was het. Zo mooi als de klanten net in verwachting waren: met de echo in de hand kwamen ze soms bij ons binnen.” Anky heeft anekdotes genoeg. Van een vrouw die vol trots haar getatoeëerde buik liet zien tot moeders die vooraf kwamen kijken en op woensdagmiddag met de hele kroost kleding of andere dingen kwamen kopen.

BABY-KLEUTERSHOP

DUIMELOT

GALERIJ 36, UDEN

Voor baby's blij bestaatje

SPECIALE PRIJS

Moderne kompakte kinderwagen
(tevens reiswag) met handige zijzakken voor baby-bagage.
Kleur- en stoffkeuze naar eigen smaak.

nu **299.-**

Kinderstoel

- met speedband
- div. kleuren
- ook te gebruiken als zitstoel en stoeltje

nu **99.95**

- **Veiligheidsbox** div. kleuren nu **109.-**
- **Koelstra wandelwagen** met originele riemvering div. kleuren nu **159.-**
- **Parapluwagentje** div. kleuren, vederlicht, opvouwbaar, compact nu **69.-**

Laat u eens vrijblijvend voorlichten over ons interessant korting-systeem.

Het nieuwe baby-boekje ligt gratis voor u klaar

EZEL

Vanaf het begin had Duimelot buiten een blauwgele ezel als 'hobbelding' staan. Hij werkte op een kwartje. Regelmatig moest hij opgeknapt worden. Natuurlijk in eigen beheer. Anky: "Er was altijd wel iemand 'die er verstand van had'." De komst van de euro maakte de hobbelezel ongeschikt voor verder gebruik. Geen enkele euromunt paste.

BOEVEN VANGEN

Spannende verhalen heeft Anky ook. "Achter in de winkel was een hokje, afgeschermd door een gordijn. Daar werd koffie gedronken. Daar had ik ook mijn tas staan. Die werd op een dag meegenomen." Zich van geen gevaar bewust ging Anky achter de dief aan, die uit pure angst de tas in de struiken achterliet.

Toch liep het ook wel eens anders af. "Drie stelende vrouwen takelden Reggie van Donzel met een ploertendoder af en ontvluchtten." Bij een ander voorval werd een dievegge door de verkoopsters in haar kraag gevat en vastgehouden tot de politie kwam. Van angst deed de vrouw het in haar broek.

HARTSTIKKE ENG

Veel meer schrik had Anky voor het lappen van de ramen. "Dat was hartstikke eng. Links was er een behoorlijk gat om ook zicht te bieden op de ledikantjes en wiegjes van de benedenverdieping. Daarover werd dan een plank gelegd en zo moesten de ramen van de begane grond gewassen worden. Verschrikkelijk werk."

ANITA DE GROOT

Van 1994/1995 tot 1998 bij Prénatal

Functie: verkoopster

WERKEN VOOR DE LOL

Anita werkte al bij de Babyhallen, dat eigendom was van Prénatal. Babyhallen zocht een nieuwe winkellocatie en de Prénatalwinkel werd overgenomen. Zij kwam rond 1994/1995 als oproepkracht in dienst, daarna in loondienst met een contract van 12 tot 24 uur, dat uiteindelijk uitliep tot 32 uur. Zij zag haar kinderen nauwelijks en dat was de reden om in 1998 een andere baan te zoeken. "Ik werkte eigenlijk voor de fun."

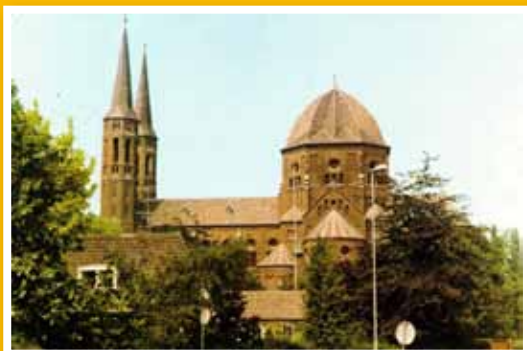
BEKENDE UJENAAR

Het Prénatal assortiment was ruim: bedjes, autostoeltjes, kleren, positiekleding, cadeauartikelen. "Een hele leuke tijd", aldus Anita. "Ideeën aandragen voor de jonge moedertjes. De mensen spraken je daarna op straat nog vaak aan. Je was een beetje een bekende Ujenaar." Wat haar bijzonder aansprak, was dat je zelfstandig kon werken, verantwoordelijkheid werd overgedragen. "Het ging zover, dat we zelfs de kas opmaakten, inkomende goederen controleerden en voor ontvangst tekenden." Het was ook zwaar werk. Goederen kwamen binnen op pallets en werden opgeslagen op de zolder, die bereikbaar was via een smal trapje. "Alles stond vol. We waren echt blij als een actie weer eens voor een flinke opruiming, en dus plaats, had gezorgd. Dat werd gevierd met een ijsje op vrijdagavond na werktijd."

PETRUSKERK

Op 26 november 1976 worden de schijnwerpers bij de Petruskerk ontstoken, waardoor voortaan elke avond de grote kerk van Uden vanaf ver reeds te zien zal zijn. De hoeveelheid licht die hiervoor nodig is is voldoende om de gehele Industrielaan te verlichten. Een berekening laat zien dat dit ongeveer overeen komt met 1 miljoen brandende kaarsen.

MENEER JANSEN

Winkeldiefstal is van alle tijden. Ook de Prénatal-medewerksters kregen er met regelmaat mee te maken. Een intern waarschuwingssysteem werd ontwikkeld. “Als er jatters binnen waren, klonk het door de winkel ‘meneer Jansen vraagt om het rode jasje’. Maar ook intimidatiemethodes zoals dichtbij de verdachten gaan staan, werden toegepast”, weet Anja zich te herinneren.

BIJZONDERE KLANTEN

“We waren altijd blij als we voor iemand een probleem konden oplossen”, vertelt Anita. “Zo hadden we eens een meisje van 17. Ze was zwanger, maar de ouders mochten het niet weten. We hebben haar toch dringend aangeraden naar de huisarts te gaan.” Een ander geval verhaalt van een te vroeg geboren baby. In allerijl werd geregeld dat er toch een kinderwagen beschikbaar kwam.

PERSOONSVERWISSELING

Er stond in Prénatal een team dat goed op elkaar was afgestemd. Allemaal met liefde voor het vak en klanttevredenheid hoog in het vaandel. Nog moet Anita lachen als er weer eens iemand vroeg ‘met welke Van Donzel bende gij getrouwd?’. Ze werd regelmatig verwisseld met Anne-Marie.

Opening Prénatal, 9 maart 1995

DORRET MENGE

Van 1999 tot 2010
Verkoopster bij Prénatal

BLIJE MENSEN

Dorret reageerde in 1999 op een advertentie voor verkoopster bij Prénatal. Haar motivatie: 'Het lijken me blije mensen, vrouwtjes in verwachting, opa's en oma's die in de winkel komen. Daar wil ik graag deel van uitmaken.' Thuis vertelde ze niets van haar sollicitatie, maar toen ze aangenomen was, vond iedereen het leuk.

"Ik had twee kinderen en wist dus wel waar je voor komt te staan als je eenmaal in verwachting bent. Je kunt dan ook prima advies geven." In haar 11-jarige loopbaan bij Prénatal heeft ze heel wat collega's zien komen en gaan. "Maar met wie je ook werkte, er was altijd een prima sfeer."

Laatste personeelsuitje voordat Anne-Marie stopt

HET ZWARE WERK

Mensen zijn soms toch vreemde wezens. Dorret zag een mevrouw met haar zoon binnenkomen. Ze wilde een pakje ruilen. Het bonnetje en de zak van Prénatal had ze bij zich. Het te ruilen pakje had echter een C&A-merkje in de kraag. "Ik ben altijd heel rustig, maar deze vrouw haalde me het bloed onder de nagels vandaan, door maar vol te houden dat het pakje van ons was. Een beetje kwaad vroeg ik haar of ze misschien haar bril vergeten was. Haar antwoord: 'Ik word hier onvriendelijk behandeld'."

Ook Dorret herinnert zich het zware werk. Het sjouwen met de kinderwagens, campingbedjes en andere zaken. "We waren alleen maar met vrouwen daar, maar we begonnen overal eerst zelf aan. Zelfs aan onze eigen winkelverbouwingen."

BEOORDELING

Dorret wil tot slot nog iets kwijt over haar cheffin, Anne-Marie. "Zij was zó gedreven, soms wel eens té. Ze kwam zelfs met een gebroken been werken, meende niet gemist te kunnen worden en we hadden toch al zo weinig plaats." Ook de dubbele kaakholteontsteking staat haar nog levendig voor ogen. "Een bult zo groot als een kleine voetbal hing aan haar kaak, maar niet naar de tandarts willen. Het werd uiteindelijk de kaakchirurg."

4 UDEN SPORTIEF

In 1977 vond in "Barouge" op 31 januari een sportieve bijeenkomst plaats. Theo Verbossen maakte bekend dat Uden een nieuw jaarlijks sportverschijnsel rijker was. Reeds vanaf 1973 werd in Uden een aanzet gegeven om de sport in Uden meer te promoten. De jaren daarna werd dat verder uitgebouwd en in 1977 werd 4 Uden Sportief opgericht.

WEER ZO GOED ALS NIEUW!

wordt Uw oude stoel of bankstel wanneer U hem door ons laat bekleden. 75 jaar ervaring staan borg voor gedegen vakmanschap.

U kunt kiezen uit ruim 300 verschillende stoffen. Ook leder is aan onze collectie toegevoegd. Laat eens vrijblijvend een prijsopgave maken.

En, binnen 1 week klaar.

VAN DONZEL b.v.
woninginrichting Uden
Prior van Milstraat 6 - Tel. 04132-62539

ALTIJD PRETTIG WERKEN

HET OUD-PERSONEEL PRAAT MET VEEL PLEZIER OVER DE VAN DONZEL-TIJD. ZO OOK DE STOFFEERDERS DIE WERKZAAM WAREN BIJ VAN DONZEL. STERKER NOG, VAN DONZEL WAS VOORNAMELIJK BEKEND VAN ZIJN VLOER-BEDEKKING EN GORDIJNEN. MEUBELS VORMDEN TOEN NOG NIET DE HOOFDMOOT. CO DOELEMAN, PIET VAN DONGEN EN MART VAN ZUTPHEN PRATEN OVER DE VAN DONZEL-TIJD.

Co Doeleman

CO DOELEMAN

Van 1983 tot 1997 in dienst.

Functie: allround stoffeerder en woninginrichter

TOELATINGSEXAMEN

Van mei 1983 tot 1 oktober 1997 was Co Doeleman de allround stoffeerder en woninginrichter. "Van huis uit, in Waddinxveen, was ik al vanaf mijn negende jaar met het bekleden van meubels doende. Mijn binnenkomst bij Van Donzel kun je zonder overdrijving curieus noemen. Vanwege het faillissement van mijn toenmalige werkgever zat ik thuis en kluste daar wat bij. Ik had daarvoor materiaal nodig en stapte bij Van Donzel binnen. Ties was bezig met een klant, hoorde wat ik nodig had en vroeg me 'kunde jij dat?'. Mijn eerste opdracht voor Van Donzel was dus tegelijkertijd een soort toelatingsexamen."

PROJECTEN

Co werkte nog met Rien van Osch en Piet van Dongen. De projecten, onder meer in Duitsland, waren zwaar, maar leuk. "Ik deed het graag. 's Maandagsochtend vroeg weg, vrijdagavond thuis." Stofferen was echter zijn grootste hobby. "Dat is iets persoonlijks. Het mooiste karwei dat ik ooit gedaan heb, is het hemelgordijn voor de Vorstenburg, een geweldige draperie die ik samen met Greet, de naaister, heb mogen doen."

BLUNDERS

Direct daarop, geeft Co ruitelijk toe, dat hij ook fouten - 'zeg maar blunders' - heeft gemaakt. "Ik zat toen al meer in het opmeten, dat nam ik over van Antoon. Het overkwam me bij een klant dat alles te kort was. Ik had wel het geluk dat een ander die ik kort daarna had, dezelfde gordijnen moest hebben en daar pasten ze".

LASTIG

Het was niet altijd even gemakkelijk bij de heren Van Donzel. "Ik ging vaak met René op karwei, maar had ook te maken met Ties en Antoon. Niet zelden, kreeg ik van alle drie, als ik 's morgens binnenkwam, afzonderlijke opdrachten. Weleens lastig, maar we kwamen er altijd op de een of andere manier uit."

PROCES-VERBAAL

Altijd leuk die anekdotes. Co vertelt: "Het personeel moest 's morgens vroeg bij elkaar komen. Aan de orde is een bon van de politie. Wie heeft hier zo hard gereden op de Mellesingel, dat er een bon van deze grootte is binnengekomen, brieste Ties. Bleek dat hij zich verslapen had en in vliegende vaart naar het bedrijf was gereden om de poort voor de wachtende personeelsleden te openen en zelf op de bon was gegaan."

VUT

Co Doeleman maakte veel verbouwingen mee. Was getuige van de brand in de Koekfabriek, waarvan hij wakker werd en mede als eerste de daar opgeslagen gasflessen met de brandweer eruit sleepte. Ook van de tweede brand was hij getuige en daarna van de grootscheepse nieuwbouw. Mede door de komst van de automatisering, 'ik zag dat niet zitten en kon mijn calculaties op papier sneller maken dan die anderen met hun computer', koos hij in 1997 voor de VUT.

NOTEERT U EVEN:

vrijdag 22 oktober van 15.00 tot 22.00 uur
 zaterdag 23 oktober van 10.00 tot 22.00 uur
 zondag 24 oktober van 10.00 tot 18.00 uur

in de Schouw
 BRABANTPLEIN 2 - UDEN

Tijdens deze show worden de nieuwste woon en leefstukjes voor u getoond en gedemonstreerd. Verder zal er veel ambachtelijks te zien zijn zoals o.a. Delfts Blauw, schilden.

Zondagmiddag om 3 uur trekking van de Rebus-prijzdraag. Inleveren tot 3 uur.

Komt u ook? 'n bezoek is beslist de moeite waard

GEORGANISEERD DOOR:

VIC v. HEESWIJK
 MARKTSTRAAT - UDEN

PIET VAN DONGEN

In dienst van 1977 tot 1992.

Functie: stoffeerder

'ONS MAM'

"In 1977/78 had ik er al drie jaar werk op zitten bij Wijnakker en Manders in Schaijk. Ik had na de lts de vakschool in Nijmegen gedaan en dacht dat ik alles kon. Ander werk en meer verdienen hoorden daar ook bij. Ons mam zag een advertentie van Van Donzel, waarin ze een stoffeerder vroegen. Ze belde op met de woorden: "Ik heb unne hele goeie." Dat er bij Van Donzel ook zo over dachten, mag blijken uit het feit dat Piet 14 jaar lid bleef van de familie.

TAFELTENNIS

Piet was geen veeleisende werknemer. Hij pakte alles aan, stofferen, gordijnen ophangen, meubels vervoeren en vloerbedekking leggen. "We gingen er flink tegenaan. In de middagpauze zaten Ties, Antoon en ik bij Antoon aan tafel. Een uurtje vrij. Was er tijd over dan speelden we een potje tafeltennis."

'TWE VLIEN IN ÉÉN KLAP'

Van Donzel was in die tijd vooral bekend van de vloerbedekking en de gordijnen. Meubels vormden toen niet de hoofdmoot. Om die wat meer in de belangstelling te plaatsen, werd de actie "Twee vliegen in één klap" gelanceerd, waarin complete wooninrichting werd aangeboden met aantrekkelijke korting. Euvel daarbij was, dat wanneer er bijvoorbeeld een bankstel plus kast afgeleverd moest worden, je eerst de kast bracht en terug naar de zaak, om het bankstel op te halen. De vervoermiddelen (achtereenvolgens DKW, Fiat, Peugeot en de verlengde Peugeot) waren gewoonweg te klein.

KLEIN

Toch was het projectenwerk – waaruit het grootste werk in de jaren tachtig bestond – ‘niet de grootste hobby’ van Piet. “Het was zo massaal. Natuurlijk was het een goede business voor Van Donzel. Ik vond wel dat het ten koste ging van de particulieren. Mijn belangrijkste reden om in 1992 weg te gaan, was dan ook dat ik bij een klein particulier bedrijf aan de slag kon.”

‘DOORDOUWEN’

Het ontbreekt ook Piet niet aan hilarische anekdotes. “Antoon, Ties en ik moesten een zware rol tapijt ergens boven leggen. ‘Doordouwen’, was de kreet. De rol ging door het raam, maar was wel boven.” Een ander verhaal gaat over vitrage die vermaakt moest worden en die over een stoel lag. “Ik pakte die hele bundel op en zag bij het uitpakken op de zaak, dat ik ook de nachtjapon van mevrouw had meegenomen. Je kunt je voorstellen wat dat mij opleverde. Omdat die vitrage dezelfde dag terug ging, kon ik wel vaststellen dat mevrouw hem niet gemist had.”

SCHAATSEND NAAR HET WERK

“De winter van 1985 was streng en op een dag had het zo geijzeld, dat ik niet met mijn fiets vanuit Zeeland naar Uden kon”, weet Piet zich nog te herinneren. “Ik heb dus de schaatsen gepakt en ben over de grote weg naar Van Donzel geschaatst en ik stond dus gewoon om acht uur voor de deur. De ijzel was tegen de avond weg en ik kon dus niet op de schaats naar huis. Dat probleempje werd opgelost.”

**OPRUIMING TOT
50% KORTING!**

Vele showroommodellen, nu tot wel 50% korting!

Sfeervolle hoekbank € 1.590,- Opruimingsprijs: € 1.130,-

(0413) 26 25 39
Prior van Milstraat 6
www.vandonzel.nl

BIJ VAN DONZEL IN UDEN NATUURLIJK!

MART VAN ZUTPHEN

Van 1995 tot 2007 werkzaam bij Van Donzel

Functie: stoffeerder

RASSTOFFEERDER IN NET PAK

Mart van Zutphen (65) heeft behoorlijk wat tegenslagen te verduren gehad, waaronder tweemaal een herseninfarct, maar nu voelt hij zich weer kiplekker.

In mei 1995 maakte hij zijn opwachting bij Van Donzel. Zijn leven lang zat hij in de stoffeerderij. ‘Een man die je om een boodschap kon sturen’, dachten ze terecht bij Van Donzel. En zeer opmerkelijk, niet alleen voor het sollicitatiegesprek, maar ook als hij naar de klanten ging, zelfs op karwei: Mart kwam altijd in nette kleren en kleepte zich ter plekke pas om in zijn werktenue. Toen in juli 2007 een einde kwam aan de stoffeerderij, stopte hij met werken. Af en toe neemt hij nog wat freelance werk aan.

VROEG OP

Mart werkte graag op zichzelf. “Als het spul binnen ligt, heb ik niemand meer nodig”, is zijn statement. Tegen het vroege opstaan, zeker als we projectwerk moesten doen, had ik geen bezwaar. Ties had voor we gingen, altijd de koffie klaar. Ik heb veel in Kamp Lintfort gewerkt. Een paar kilometer over de grens in Duitsland. We bleven daar ook over. Daar was ik minder van gecharmeerd. Ik reed liever op en neer en ik weet zeker, dat je dan toch meer gedaan krijgt.”

MAUWEN

“Normaal begonnen we om acht uur ’s morgens. Ik ben een zeer punctueel mens. Op een zeker moment ben ik pas om vijf over acht begonnen. Dan was dat vroege ochtend ‘gemaauw’ tenminste over”, laat Mart lachend weten.

PRINCIPIEEL

Een akkefietje deed zich voor tijdens een werk in het buitenland met driedaagse overnachting. De twee collega's vertoefden nogal stevig aan de hotelbar in de avonduren. "Ik was vrijdag 's middags direct na de middag klaar met mijn werk en omdat ik met mijn eigen wagen was, zei ik hen dat ik naar huis ging. Ze wilden dat we de superhoge bar-rekening echter met drieën zouden delen. Dat is tegen mijn principes, heb ik ze gezegd. Als volwassen kerels hebben ze het geaccepteerd en we hebben altijd met plezier verder gewerkt."

ADRIAAN VAN BERKEL

In dienst bij Frans als stoffeerder
Veel later in het Logistiek centrum

FELHEID

Adriaan van Berkel, nu 81 jaar oud, is nog niets van zijn felheid verloren. Als hij zijn ambachtsschool-verhaal vertelt, daalt zijn vuist nog met regelmaat op tafel. Een leraar die maar niet snapt dat hij een pengatverbinding in één keer en veel sneller dan de anderen maakt. Werkstukken idem dito. Adriaan leerde veel van zijn oom die een meubelzaak had, maar ook beëdigd taxateur was en vaak op pad. "Hier leer ik niets meer", was zijn conclusie.

BEKENDE VAN POLITIE

Hij gaat bij Frans van Donzel in dienst. "Ik moet toen zo'n 18 tot 20 jaar zijn geweest. Ik kon als stoffeerder beginnen. Vaak voor korte periodes, ik was ook bij Jos en later Fried van Oort, in de Kapelstraat." Zijn leven speelde zich vooral 'in het hout' af, (meubelfabrieken Meprof en de Ster in Geldermalsen), toch komt hij bij Piet Hendriks in de ijzerwaren terecht. "Een miljoen sleutels heb ik minstens gemaakt en tientallen keren bij mensen ingebroken als het cilinderslot kapot was. De politie kende me, in de goeie zin van het woord."

NISSENHUT

We zien Adriaan weer terug in het logistiek centrum, waar de nissenhut zijn werkplaats was. Zijn kennis van hout en houtbewerking was onovertroffen. Hij maakt zich weer kwaad als hij aan de kasten, denkt die Pronto uit Indonesië importeerde. “Dat teakhout had nooit gedroogd en hier ondervonden we de problemen ermee. Ik kon me echt kwaad maken over die inferieure kwaliteit.”

“Ik werd helemaal vrij gelaten. Bij zwaar werk kreeg ik hulp van André en Marcel. Prima gasten om mee te werken. Maar ik stond er alleen. Op een keer werd ik gegrepen door de bandschuurmachine bij mijn stofjas en broek. Gelukkig kwamen na enige tijd Antoon en verkoper Raymon binnen die me verlostten door mijn broek weg te knippen. Dat hadden ze niet veel hoger moeten doen...” Hij heeft vaker ergens tussen beklemd gezeten of in zijn hand gezaagd, en hulp was altijd op afstand.

MOOI KARWEI

“Vier jaar heb ik gewerkt aan de boot van René. Van een wrak werd het een prachtboot.” Toch is hij wat teleurgesteld. “Het is niet alleen het loon waar het om gaat, het is de waardering die het hem doet.”

“Vanaf mijn 50ste mocht ik eigenlijk niet meer werken.” En dan grinnikend: “Tot mijn 78ste heb ik het gedaan. De leukemie stopte me uiteindelijk. En dat doet wel pijn.” Met warme gevoelens denkt hij terug aan zijn Van Donzel-tijd. “Ik heb mooi werk mogen maken.”

- Design
- Fauteuils
- Klassiek
- Leerstudio
- Romantisch
- Slaapkamers
- Woningtextiel

27 JANUARI
OPEN ZONDAG
10.00 - 17.00 UUR

Vele showroom-modellen, nu tot wel 50% korting!

Monitos, fauteuil ~~€ 634,-~~
Opruimingsprijs: € 399,-

(0413) 26 25 39
Prior van Milstraat 6
www.vandonzel.nl

BIJ VAN DONZEL IN UDEN NATUURLIJK!

ALLE HOEKEN VAN HET BEDRIJF

De entree van Annie van den Wijngaard (68) verliep wat moeizamer. Ze begon uiteindelijk in 1988, op voorspraak van Greet. "Ik had gesolliciteerd in de winkel, maar wilde niet thuis werken. Daar was mijn huisje veel te klein voor. Een hele tijd heb ik toen niets meer gehoord. Toen heeft Ties me opgezocht en kreeg ik een plekje achter in een soort garage-box, midden tussen de troep. Knippen kon ik in de winkel. Iedere verbouwing betekende een andere plek, boven, beneden, van de keuken tot in de laatste fase toen ik met een collega in een mooi, ruim magazijn met veel licht werden ondergebracht. Antoon was toen mijn baas. Altijd goeie zin en puntje precies."

Met een goed gevoel kijken beide dames op hun 'Van Donzel-periode' terug. "Ons beroep sterft uit. Welk jong meisje leert nu nog naaien? Vroeger kreeg je naai- en kookles op de huishoudschool, maar die is er niet meer."

ADÈLE EN HANS HECKMANN

Adèle in dienst van 1977 tot 1989

Hans in dienst van 1988 tot 1992

Functie: Adèle als naaister en verkoopster, Hans als chauffeur

COLLEGIAAL

In 1958 ging het echtpaar Heckmanns in Uden wonen. Saillant detail: hun huis werd ingericht door Frans van Donzel. Het duurde echter nog tot 1977 voordat Adèle zich lid van het familiebedrijf kon noemen. Kennen deed ze het bedrijf wel, want als er naaispullen bij haar toenmalige werkgever Huiskens tekort waren, werden die altijd bij Van Donzel gehaald. “Dat ging altijd heel collegiaal,” weet Adèle zich te herinneren.

DOOD KAPITAAL

Toen Adèle eenmaal als naaister bij Van Donzel aangesteld was en de enorme voorraden aan vitrage en velours zag, kon ze de familie daar goed op aanspreken. “Dit is gewoon dood kapitaal, daar moet je anders mee om gaan.” Mede door haar toedoen werd later op order ingekocht.

Naast naaiwerk, hielp Adèle ook in de winkel. Dat leverde haar nog al eens de vraag op ‘met welke Van Donzel bende jij getrouwd?’ Het kleine naaiatelier was echter een doorn in het oog. Thuis werken was de oplossing. Van haar oude werkgever had ze – doordat ze geld toegevoegd had - naaimachines, garens en band in huis.

- Design
- Fauteuils
- Klassiek
- Leerstudio
- Romantisch
- Slaapkamers
- Woningtextiel

OPRUIMING TOT 50% KORTING!

Hawai, draaideurkast ~~€ 1.474,-~~
Opruimingsprijs: € 1.360,-

Vele showroommodellen,
nu tot wel 50% korting!

Hawai, ledikant ~~€ 784,-~~
Opruimingsprijs: € 657,-

(0413) 26 25 39
Prior van Milstraat 6
www.vandonzel.nl

BIJ VAN DONZEL IN UDEN NATUURLIJK!

van Donzel
Leden
WOONCENTRUM

DESIGN

24 maart open zondag
van 10.00 - 17.00 uur

- Design
- Fauteuils
- Klassiek
- Leerstudio
- Romantisch
- Slaapkamers
- Woningtextiel

(0413) 26 25 39
Prior van Milstraat 6
www.vandonzel.nl

BIJ VAN DONZEL IN UDEN NATUURLIJK!

HUISELIJKE SFEER

Adèle rookte als een schoorsteen. “Maar ik heb nooit een gordijn verbrand”, is het directe commentaar. “En ik heb er ook nooit een klant over gehoord. Eigenlijk bracht ik al een soort huiselijke sfeer in, als de gordijnen geleverd werden.” Haar thuisatelier ziet er nog steeds hetzelfde uit als toen ze stopte in 1989, zij het dan dat er nu meer plaats is voor de talloze verzamelingen die het echtpaar heeft. In het oogspringend is een toestel dat Adèle haar ‘verstelbare vensterbank’ noemt. Een eenvoudig apparaat met een vensterbank dat in hoogte en schuinite verstelbaar is. “Had ik maar patent op aangevraagd”, verzucht ze.

VAN DONZEL-FEESTEN

Ook voor de familie Heckmanns zijn de personeelsfeesten van Van Donzel een bron van gezellige herinneringen. “Op het chique feest in Eetem heb ik de eerste kikkerbiljetjes gegeten”, meldt Hans. “En ik zat aan de krab, want dat vonden de anderen enge dingen.” Het middeleeuws feest op kasteel Loevestein en het Piratenfeest op de boot, het Braziliaans feest, ze komen allemaal voorbij en zijn kennelijk onuitwisbaar.

TRANSPORT

Hans komt in beeld na zijn pensionering uit dienst in 1988. "Ik deed eerder ook al wat, maar daarna werd het wat structureler." Hij had een vrachtwagenrijbewijs, maar zat, naar eigen zeggen, toch vooral op de 'Ford met rolluik' en de VW-busjes. Hij had veel contact met de stoffeerders, die hij bevoorraadde. "Daar kwam ik erachter hoe zwaar babykamers zijn." Vaste routes waren naar de Heldense kussenfabriek, naar Leeuwarden ('vooral voor Pronto') en Krommenie, waar de marmoleum opgehaald werd. Veel transport herinnert hij zich voor het projectwerk in Duitsland.

ANJA VAN DOORNIK

Gewerkt van 1990 tot 1998

Functie: 'de Van Donzel Communicatiecentrale'

COMMUNICATIECENTRALE

Anja van Doornik begint in 1990 als receptioniste, telefoniste, verkoop-administratrice en functioneert tevens als opvang voor de chauffeurs. Er stond een bureau met een stapel pakbonnen waar je nauwelijks overheen kon kijken. Ze kreeg een pen in de hand en de opdracht 'zoek het maar uit.' Telefoniste/receptioniste was altijd een functie, waaraan meestal administratieve taken gekoppeld waren. Zij werd de 'Van Donzel communicatiecentrale'.

Voordat ze bij Van Donzel begon, na het faillissement van haar vorige werkgever, had Anja gesolliciteerd bij de politie. Drie maanden werkte ze bij Van Donzel toen ze bericht kreeg dat ze naar de politieschool kon. "Maar het beviel hier zo goed, dat ik ze heb laten weten dat ik er van afzag. Gelukkig vatten ze het goed op."

LUISTEREN

Het eerste jaar ging ze iedere week jankend naar huis. Anja woonde nog bij haar ouders. Moeder kon het niet langer aanzien. "Ga naar je baas, of anders doe ik het", dreigde haar moeder. Anja: "Uiteindelijk ben ik naar Ties gegaan. 'Jij luistert niet', zei ik. Het antwoord van Ties: 'Klopt, zo ben ik'."

DIVERSE PAAS-AANBIEDINGEN

Tweede paasdag geopend van 10.00 - 17.00 uur

- Design
- Fauteuils
- Klassiek
- Leerstudio
- Romantisch
- Slaapkamers
- Woningtextiel

(0413) 26 25 39
Prior van Milstraat 6
www.vandonzel.nl

BIJ VAN DONZEL IN UDEN NATUURLIJK!

- Design
- Fauteuils
- Klassiek
- Leerstudio
- Romantisch
- Slaapkamers
- Woningtextiel

WONINGTEXTIEL

bécé raamdecoratie

(0413) 26 25 39
Prior van Milstraat 6
www.vandonzel.nl

BIJ VAN DONZEL IN UDEN NATUURLIJK!

WORKAHOLIC

Van Donzel Wooncenter had nog geen computers. Ook Anja was niet bepaald in voor die moderne apparatuur. Het was echter onafwendbaar en kort daarna werd ze geconfronteerd met het Uni Living 2 programma.

Anja is geen 'van negen tot vijf type'. Als er werk ligt dat af moet, dan wordt het afgemaakt, zonder op de klok te kijken. Toch kan dat ook wel eens te ver gaan. Zo staat ze op een morgen vroeg aan de deur. Ze heeft een sleutel en kan dus binnen. Zet het alarm af en start de computer op. Wel vreemd dat er niemand is. Dan komt het antwoord uit het apparaat: "Goedemorgen, het is nu zondag." De volgende ochtend om 10.30 uur wordt ze gewekt door de telefoon: "Kom je nog werken?"

DATE CENTER

Het Wooncenter verandert in een date center als Anja kennis maakt met Peter die meubeltransporten rijdt. "We hadden dringend een slaapkamer nodig en ik bel wanneer die komt. Kan wel zeven uur vanavond worden. Ik wachtte hem op en zei: 'Jongen, ik ontvang je met open armen'. Peter ging daarna altijd op Uden rijden. Ik ben ook een dagje met hem op de vrachtwagen meegereden en na een maand gingen we samenwonen. Doret vroeg me nog wel even te wachten met trouwen, want als dat in zo'n tempo doorging, kon ze niet op vakantie. Dat heeft toen nog vijf jaar geduurd." Of het nu een kwestie van wel of niet luisteren was, maar Anja verliet de zaak vanwege een salaris-kwestie. "Als je wat vindt, doe ik niet moeilijk", zei Ties.

GER DE BRUIJN

Gewerkt van 1991 tot 2000

Functie: bedrijfsleider

AANSTELLING

Met de komst van bedrijfsleider Ger de Bruijn op 1 april 1991 waaide er een nieuwe wind door het familiebedrijf. Via via was hij op Van Donzel afgekomen. "Het klikte meteen met Ties, maar het duurde toch nog even voordat mijn aanstelling een feit was." Mogelijke oorzaak was de ziekte van toenmalig bedrijfsleidster Josephine en de onzekerheid of ze volledig zou herstellen.

MAMMA MIA

“Ik was doordrongen van de doelstelling om te groeien en bedacht daarvoor de wildste ideeën. Daaronder valt bijvoorbeeld de eerste koopzondag met het thema ‘Mamma Mia’. Een grote tent bezijden van het pand met daarin onze aanbiedingen. Het werd een succes.” De jaren negentig werden de grote doorstoot van Van Donzel. Waren de tachtiger jaren al geen crisistijd vanwege de grote projecten, in de jaren negentig ging het echt voor de wind. Er werden vaste inkoopprijzen met de fabrikanten afgesproken, een ongekende handelswijze.

BUFFELEN

Tallose acties, zoals een Paasontbijt en een lederwarensow werden er gehouden. “We zagen op onze inkoopreizen dingen en vertaalden die naar onze zaak. Met een hapje en een drankje erbij. We stelden een eigen huiscollectie samen, meubelinruil werd mogelijk als extra service. We hebben een slaapkameractie georganiseerd, waarbij zelfs de concurrentie onze boxsprings kocht.”

Van Donzel werd het Nederlandse verkooppunt van meubelfabrikant Selva, maar, zo werd bedongen, die moest wel meedoen in de presentatie. Aan de PR werd veel aandacht besteed. “De verkoop stond centraal en ik had een enorme steun aan Ties. Het was buffelen, keihard werken, maar er waren ideeën en niets was te dol. Was Ties overtuigd van de haalbaarheid, dan gingen we ervoor, al waren er soms zaken waarvan niemand ooit dacht dat ze konden slagen.”

Op de datum precies na negen jaar kwam er een einde aan het dienstverband, in een zaak die voelde als zijn eigen business.

FAUTEUILS

- Design
- Fauteuils
- Klassiek
- Leerstudio
- Romantisch
- Slaapkamers
- Woningtextiel

Stressless

(0413) 26 25 39
Prior van Milstraat 6
www.vandonzel.nl

BIJ VAN DONZEL IN UDEN NATUURLIJK!

van Donzel
Interieur Advies

Kom snel langs om samen met onze stylist tot een passende woonoplossing te komen.

GRATIS INTERIEUR-ADVIES

- Design
- Fauteuils
- Klassiek
- Leerstudio
- Romantisch
- Slaapkamers
- Woningtextiel

(0413) 26 25 39
Prior van Milstraat 6
www.vandonzel.nl

BIJ VAN DONZEL IN UDEN NATUURLIJK!

MARGOT NIJPELS

Van 1997 tot 2007

Functie: verkoopster

‘MIJN ZAAK’

Tien jaar werkte Margot Nijpels als verkoopster in de meubelzaak. Klassiek en relaxfauteuils waren haar specialisme. Ze maakte de talloze verbouwingen mee en kwam iedere keer weer voor verrassingen te staan. Haar samenwerking met Ties was hecht. “Het was ook een beetje mijn zaak.” Samen bezochten ze de huishoudshows van de fabrikanten, beurzen in Keulen, Parijs en Brussel en kochten nieuwe meubels in. Op zo’n beurs ontmoetten ze ook Peppi Selva, architect en meubelfabrikant in Bolzano. Na de aankoop van de Villa de Slinger richtte hij die in. “Van Donzel was een begrip in de regio op het gebied van klassieke meubelen”, weet Margot. “En ik kon mijn eigen baas zijn op de bovenetage, waar op zo’n 3000 vierkante meter al dat moois was tentoongesteld.”

BLANK

Maar ook in de meubelindustrie veranderden smaken: steeds meer spullen uit Frankrijk kwamen op de markt. “Het fijne kersenhout viel niet zo goed bij onze klanten. Gelukkig was het maar een onderdeel van ons programma. Een andere trend was dat eiken in diverse kleuren beschikbaar kwam.” Terugkomend op de verbouwingen, herinnert ze zich een voorval, waarbij de ploeg van binnenhuisarchitect Mario van Driel, ‘een echte artistieke keling’, betrokken was. “Bij het plaatsen van één van de laatste raster-elementen werd een sprinklerkop geraakt en in de kortste keer stond de zaak blank. De vijver liep over, en het duurde wel enige tijd voordat de brandweer de hoofdkraan had dichtgedraaid en wij aan een enorme opruimklus konden beginnen.”

HUISBEZOEKEN

'Groeien' was het motto van Ties van Donzel in die tijd. Allerlei acties werden gevoerd. Margot herinnert zich de huisvrouwenverenigingen die met een speciale Van Donzel-bus werden opgehaald en in de zaak een complete meubel- en relaxshow kregen voorgeschoteld. "Maar ik deed ook huisbezoeken en adviseerde mensen kosteloos wat voor hen in die situatie de meest optimale inrichting was."

PERSONEELSFEESTEN

Van Donzel legde niet alleen zijn klanten in de watten, ook het personeel kwam aan zijn trekken. Om de twee jaar was er een personeelsfeest, altijd met een thema. "Alles werd geheim gehouden", vertelt Margot. "Pas in de bus kregen we attributen uitgereikt die met het thema te maken hadden." Dat kon te maken hebben met een Braziliaans feest, zeerovers (op een boot) tot meer ondeugende dingen als de Chippendales.

AFSCHEID

"Mijn afscheid in 2007, ik werd toen 65, was groots. Alle fabrikanten waren aangeschreven, er was een geweldige receptie, mooie toespraken en daarna een geweldig buffet. Ik heb tien prachtige jaren gekend, waar ik nog steeds met genoeg aan terug denk."

OPRUIMING
Tot wel **50% KORTING**
op showroommodellen!

26 JANUARI
OPEN ZONDAG
11.00 - 17.00 UUR

- Design
- Fauteuils
- Klassiek
- Leerstudio
- Romantisch
- Slaapkamers
- Woningtextiel

(0413) 26 25 39
Prior van Milstraat 6
www.vandonzel.nl

BIJ VAN DONZEL IN UDEN NATUURLIJK!

- Design
- Fauteuils
- Klassiek
- Leerstudio
- Romantisch
- Slaapkamers
- Woningtextiel

FINALE OPRUIMING

Tot wel 50% KORTING op showroommodellen!

699,-
629,-

(0413) 26 25 39
Prior van Milstraat 6
www.vandonzel.nl

BIJ VAN DONZEL IN UDEN NATUURLIJK!

NARD KONINGS

Accountant

Betrokken bij Van Donzel sinds 1975

VERTROUWENSMAN

Na het fatale auto-ongeluk van Frans van Donzel in 1975 wordt Nard Konings - op aanbeveling van oom Piet van Oyen de accountant van Van Donzel. Zelf omschrijft hij zijn positie binnen het bedrijf niet alleen als betrokken bij alle grote beslissingen, maar veeleer als de vertrouwensman van de familie.

HARMONIE

“Moeders grootste zorg was de familie in goede harmonie bij elkaar te houden en om meteen naar het einde toe te gaan, dat is gelukt. Ik ben zeer gelukkig, dat ik daar mijn steentje aan heb bij mogen dragen.” Hij schetst een beeld van de natuurlijke en geaccepteerde taakverdeling tussen de broers en zusters. “Daar ligt ook het succes. Ze waren en zijn open naar elkaar toe, er waren geen dubbele agenda’s. Natuurlijk waren er wel eens spanningen en moeder Reggie voelde die feilloos aan. Als een kloek waakte zij over haar kroost. Dan verscheen ik ook weer op het toneel. Wat ook meespeelt is het enorme respect dat de kinderen voor hun ouders hebben en in hun geest wilden werken, ieder met zijn eigen capaciteiten.” De samenhang in de familie is enorm sterk. Hoogtijdagen (Kerst, Pasen) werden gezamenlijk bij moeder gevierd. De camping in Maasbommel was een vanzelfsprekende plaats van samenkomst en heilig voor ieder familielid.

GEMAKKELIJKSTE ADVIES

Salariëring, secundaire arbeidsvoorwaarden, uitbreidingen, verbouwingen, verzekeringen en tot slot de verkoop van de panden en verdeling, in alle zaken adviseerde Nard de familie.

Als zijn gemakkelijkste advies ziet hij de beslissing om de zaak te verkopen aan Lips en de afrekening over de werkelijke waarde. “Op het juiste moment en met instemming van iedereen. Een mooie afsluiting met een goed toekomstperspectief voor alle betrokkenen.”

DE MAANDAGAVOND

Wekelijks op maandagavond gingen de broers Antoon, Ties en René bij elkaar zitten om alle voorgevallen dingen te bespreken. Hier werden ook de toekomstplannen voorgelegd en besproken. Bijna nooit werd het overleg op maandag overgeslagen, zo hielden ze elkaar scherp. Opvallend was dat er nooit genotuleerd werd...

DE BUURMAN WORDT GEKOCHT

De nieuwbouw aan de Kastanjeweg was nog maar net klaar, toen de buurman 'De Slingerkoek' te koop kwam. Financieel gezien niet echt een goed tijdstip. Nard Konings werd, als altijd, om advies gevraagd, Zijn oordeel 'Je kunt maar één keer je buurman kopen' was doorslaggevend. Een oppervlakte van 6500 vierkante meter met twee woonhuizen, direct aan het eigen terrein gelegen. Vrij snel volgde het besluit om een assortimentsuitbreiding naar meubels voor de gewone man te realiseren.

In de jaren '90 waren zaken als Trendhopper en Ikea in opkomst. Meeneemmeubels tegen lage prijzen begonnen een opmars. De naam Trendhopper was in de regio al vergeven, reden waarom de familie om zelf een naam voor de nieuwe meubellijn te verzinnen.

OPRUIMING

799.-

Tot wel 50% KORTING op showroommodellen!

Malenda, 3 zitsbank
Comfortabele bank, bekleed met duurzame stof.
499.-

Maro, moderne kuipsteele Atka, moderne ronde tafel
Met stalen trapezotafel.
679.-

Toscana, fauteuil
Duurzame crème stof.
In diverse kleuren en uitvoeringen verkrijgbaar.
475.-

Schouwen, eiken dressoir
Met houten bovenblad.
Bereikbaar ook in lichte en donkere tinten verkrijgbaar.
975.-

(0413) 26 25 39
Prior van Mijlstraat 6
www.vandonzel.nl

BIJ VAN DONZEL IN UDEN NATUURLIJK!

STROOP EN SUIKER

De Slinger Koekfabriek bood plaats aan de diverse meubelstijlen en met een grote opslagmogelijkheid. Noodzakelijk voor dit concept van direct leverbare meubels. In overleg met voorzitter Karelsen werd aansluiting gezocht bij de A-groep. Deze inkoopgroep deed gezamenlijk inkopen in Italië, Tsjechië-Slowakije, Duitsland Zweden en Denemarken. In Duitsland werden ook de voor- en najaarsbeurzen bezocht. Heel Nederland werd afgestruind om voorbeelden te bekijken van meubel-meeneemzaken. Architect Theo Kortbeek uit Etten-Leur, een ervaren formulemanager, werd ingehuurd om samen met de als bedrijfsleider aangetrokken Henk Rovers, de nieuwe zaak vorm te geven. Maar niet nadat met man en macht was gewerkt om de lagen stroop en suiker van de wanden en de plafonds van de koekfabriek te verwijderen. Dagelijks werd er overgewerkt.

PRONTO

Als vermeld moest er een naam bedacht worden voor de meubellijn. Van Donzel deed veel zaken met Italiaanse bedrijven. Telefonisch contact leverde van die zijde altijd 'pronto' op. Naast 'hallo' betekent het woord ook 'snel' en 'direct'. Een meer toepasselijke naam voor het meeneem-meubelconcept is nauwelijks denkbaar. De routing in de winkel zorgde ervoor dat de klant door het hele bedrijf wandelde. De start van Pronto in de voormalige Koekfabriek was een feit.

HENK ROVERS

Werkzaam bij Pronto van 1991 tot 1992

Functie: Bedrijfsleider

EERSTE PRONTO BEDRIJFSLEIDER

Henk was de eerste bedrijfsleider bij Pronto. Zijn ervaringsgebied was tot dan toe de schoenenwereld. Nadat hij bij Nelson nog meer leerervaring had opgedaan, stapte Henk in 1991 over naar Pronto, met de opdracht om een nieuwe marktformule neer te zetten. Een routing door het bedrijf, waarbij alle meubelstijlen aan de klanten gepresenteerd konden worden, was het eerste werk. Direct gevolgd door de inrichting van het magazijn.

NAAMGEVING

Over de naam Pronto is menigmaal gediscussieerd. Een naam als 'Trento' was ook in de race. De associatie met 'Trendhopper' was echter te groot en bovendien was het gevoel, dat 'Pronto' vlotter klonk.

NOODLOT

Toen de eerste succesjes genoteerd konden worden, sloeg het noodlot toe. "Ik kwam op de fiets naar het werk en zag de vlammen al door het dak slaan. Als dat Pronto maar niet is. Als een klein kind heb ik staan te janken." Gelukkig kon Henk de administratie nog uit de vlammenzee redden, waardoor de gedupeerde klanten geïnformeerd konden worden over de onmogelijkheid van uitlevering van de bestellingen.

LAATSTE ACTIES

"De verhuizing naar de noodlocatie aan de Energielaan heb ik nog helemaal meegemaakt. Samen met Peter Slecht, de formulemanager, heb ik de nieuwe zaak ingericht." Eind 1992 vertrok hij naar Beter Bed.

HENK SOMERS

Van alles bij Pronto

TALENT

Op heel jonge leeftijd, 14 of 15 jaar, zien we Henk Somers al bij Pronto aan het werk. In het magazijn, waar hij bestellingen klaar zette en later in de verkoop -zijn talenten ten toon spreidde. Henk kon ambitie niet ontzegd worden. Hij regelde alles, pikte zaken snel op. Een echte duizendpoot. René kon met een gerust hart op inkooppad gaan of andere ‘buitenzaakse’ dingen regelen. Henk pikte de zaken perfect op.

PROMOTIE

Hoewel Henk nog steeds op school zat, lag zijn voorkeur duidelijk bij het werken bij Pronto. Hij kreeg de titel van bedrijfsleider, wat zijn ego streelde en zo mogelijk zijn enthousiasme nog aanwakkerde.

PERSOONLIJKE OVERWINNING

René was dan wel zijn baas, Henk was het gezicht van de winkel. Toen Pronto in handen kwam van Van de Stokker, ging Henk mee. Hij laat weten altijd zeer prettig met de familie Van Donzel gewerkt te hebben. Het succes van de Prontoformule ziet hij ook als een persoonlijke overwinning.

NATASCHA GEERDERS

Gewerkt van 1997 tot 2005 bij Pronto

VAN HORECA NAAR MEUBELS

Als weekend- en vakantiehulp begon Natascha in 1997 bij Pronto. “Leuk gevarieerd werk: klanten helpen, meubels in elkaar zetten, prijzen, accessoires, styling.” Intussen studeerde ze hotelmanagement. “Als kind wilde ik al een eigen hotel hebben, maar de school leverde me alleen maar weerstand tegen het horecavak op.” In 2000 studeerde ze af, maar wilde onder geen beding de horeca in. “Ze boden me hier een fulltime baan aan en daar heb ik geen spijt van gehad.”

PAKKIE-AN

Van de winkel stapte ze over naar de orderadministratie, maar moest op koopzondagen en bij acties meehelpen in de winkel. “De balie was dan meestal mijn werkterrein. Echte verkoop was sowieso niet mijn pakkie-an. Het is raar, maar kantoorprogramma’s, bureaus, kasten en zo, deed ik liever dan bankstellen.”

Pronto verkocht meeneemmeubels en leende daarvoor gratis een busje aan de klant tegen bepaalde voorwaarden. Eén van de voorwaarde: op tijd terug zijn. Een Afrikaan had spullen gekocht, het busje ingeladen en zat vervolgens maar wat te rommelen in de cabine. Het bleek dat hij geen rijbewijs had. “Tegen onze principes hebben we toen de spullen bezorgd.”

TROTS

“Ik heb de veranderingen altijd leuk gevonden. Zelf ben ik twee keer met Pronto verhuisd. Minder prettig vond ik de keren dat ik in de outlet moest zijn. Daar zat je alleen. Maar bij Pronto was het gemoedelijk. Een club van jongelui die elkaar goed lagen. We zagen elkaar ook privé en nog steeds is er contact met de oud-collega's.”

Ze vindt het mooi dat Pronto tot een landelijk merk is uitgegroeid. “Ik ben er trots op dat ik mee aan de basis stond.” Het was voor Natascha een behoorlijk emotionele ervaring toen René de beslissing om Pronto van de hand te doen, bekend maakte. “Als het binnen de familie was gebleven, had ik er nu misschien nog wel gewerkt”. Nog twee jaar heeft ze voor de nieuwe eigenaar Van der Stokker gewerkt.

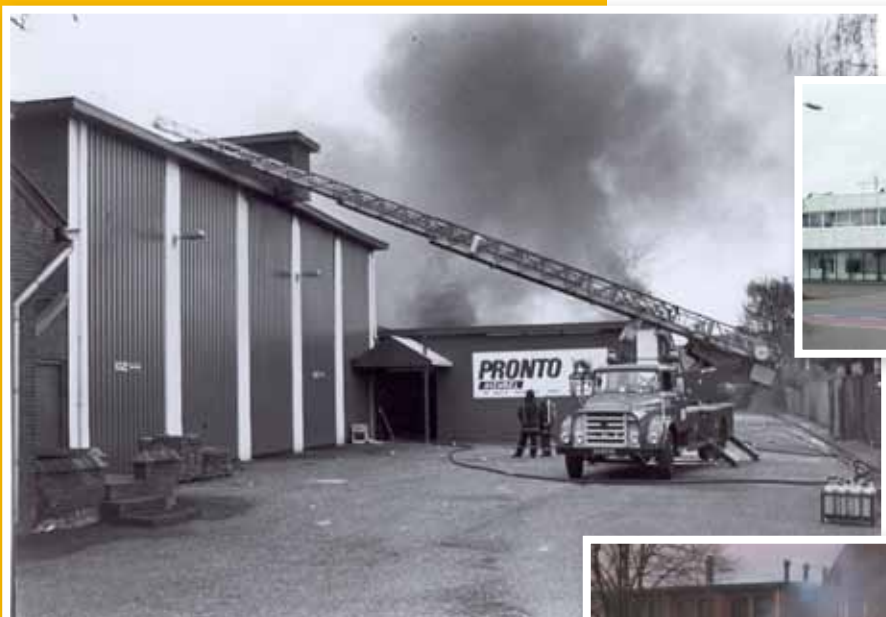

BRAND 1

Februari 1992 slaat het noodlot toe. Ties is - zoals gewoonlijk - vroeg op het bedrijf. Plotseling gaat de buitenverlichting uit. Hij slaat er in eerste instantie geen acht op, net zo min als op het gevoel dat hij brandlucht meent gewaar te worden. Hij doet de deur open en ziet de vlammen op hem af komen. Mobieltjes zijn er nog niet, dus koppelt hij de aanhangwagen af en sjeest naar politiebureau annex brandweer. Schreeuwt : “Brand bij Van Donzel” en vliegensvlug terug naar de zaak. De vlammen slaan al door het dak.

In de opslag liggen papier, lijm en gasflessen. De deur van het pand aan de Kastanjeweg wordt opgezet opdat de brandweer van daaruit de brand kan bestrijden en de bestaande zaak kan behouden. “Je kunt dan verder gewoon niks meer dan wat tips geven.”

ENERGIELAAN

Pronto lag in as. Alleen de voorgevel bleef overeind. Naar een andere locatie moet gezocht worden. Die wordt gevonden in de Energielaan. Tijdelijk ‘gedoogd’ voor een periode van twee jaar.

BRAND 2

Een jaar - 1993 - later ligt bij huisaannemer Tiny van Lanen de stalen constructie voor de herbouw klaar. Na de carnaval zullen de werkzaamheden beginnen. Familie Van Donzel geniet na in de Markthal van de eerste prijs, die in de optocht gewonnen is, als hen het bericht bereikt, dat het pand weer in de hens staat.

Via een deurtje in het werkhuis is er brand gesticht. Geen grote brand. De vlammen zijn snel onder controle, maar de waterschade is enorm. De Villa moet totaal gerenoveerd worden. Een verplichting vanwege het feit dat het pand op de gemeentelijke monumentenlijst staat. Pronto krijgt een jaar langer respijt om op de Energielaan te blijven.

LOGISTIEK CENTRUM

Na twee jaar moest –volgens afspraak- Pronto weer vertrekken van de Energielaan. Volumineuze detailhandel was niet toegestaan, maar het pand mocht wel voor andere doeleinden gebruikt worden. Zo werd het een magazijn, maar een opslag zonder lift, is niet bepaald ideaal. De meubelboulevard boekte progressie. De broers Van Donzel hadden er hun zinnen op gezet dat Pronto aan die boulevard ook zijn plaats moest krijgen.

Seats & Sofa's en Van der Heijden Meubelen zaten er al. Recht tegenover de Boerenbond lag een terrein van 12.000 vierkante meter. Daarop stond de Kruidenij met twee nissenhutten. Het terrein werd gekocht. De afspraak was dat de Kruidenij afgebroken opgeleverd zou worden. Maar het zou niet Van Donzel eigen zijn, als er niet eerst gekeken werd wat er nog mogelijk was met het bestaande gebouw. Mari Giebels liep mee, andere ideeën werden geopperd. Van Lanen maakte de offerte: het logistiek centrum zag het licht na de gebruikelijke karweien van schoonmaken en betonnen vloeren storten. Algemene conclusie en evaluatie: goed besluit en een perfect functionerend centrum voor alle Van Donzel bedrijven, inclusief Pronto.

LET OP!
ALLEN VERBODEN TOEGANG
STUNTPRIJZEN

**GOEDKOOP
UW WONING
INGERICHT EN
DIRECT LEVERBAAR**

**A.E. ZONDAG
MEUBELDAG
11.00 tot 17.00 uur**

STUNTPRIJS
Steighorst Katy 58L.
270cm en 180cm voor
de prijs van **395,-**

STUNTPRIJS
HALF-bezopener van 79L.
HALF geld voor **395,-**

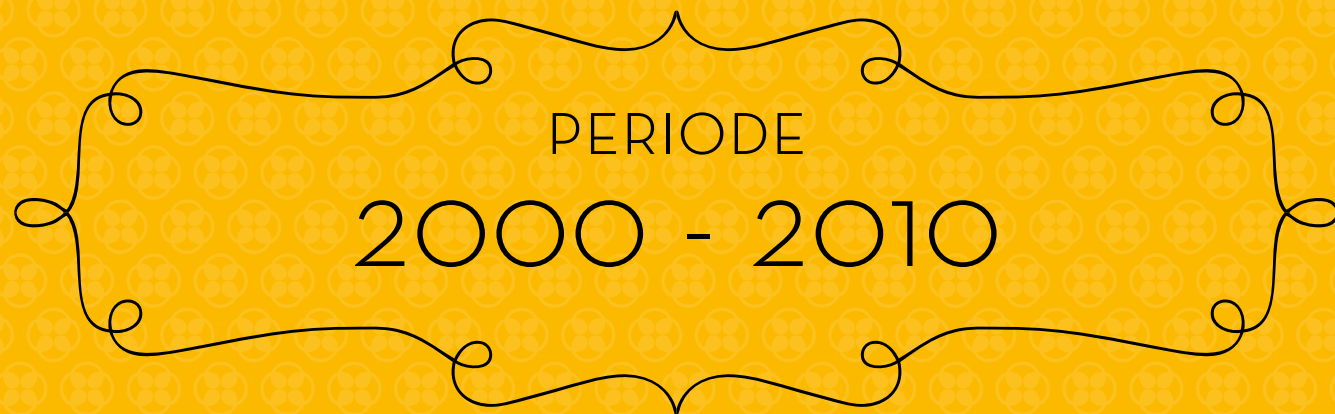
STUNTPRIJS
Rieten stoel van 245,-
dat zit goed voor **125,-**

STUNTPRIJS
Klapstoel **27.50**
In wit-wit-grijs-rood-zwart
4 HALEN ... 3 BETALEN

PRONTO MEUBEL - DE MEEST VERRASSENDE MEUBELZAAK IN
BRABANT. JE HEBT AL SNEL DE WEG ERVAREN GEVONDEN!

PRONTO
• MEUBEL •
PR. VAN MILSTRAAT 12
5402 GH UDEN
TEL. 04133 - 54553

DE LAATSTE MEUBELTRENDS, DIRECT LEVERBAAR

A decorative, hand-drawn style frame with symmetrical, swirling lines that enclose the text.

PERIODE
2000 - 2010

NEDERLAND

Het millennium: men vreesde dat bij de overgang van 1999 naar 2000 computers zouden vastlopen en machines zouden stoppen. Dit alles bleef uit. De komst van de Euro is in 2002 een feit. De munten en biljetten werden in dat jaar gelijktijdig in twaalf landen van de Europese Unie ingevoerd. Onrust in Nederland: zinloos geweld. De moorden op Pim Fortuyn en Theo van Gogh zorgen voor onrust in de samenleving. Het Koningshuis is veel in het nieuws: Prins Willem-Alexander trouwt op 02-02-02 met de Argentijnse Máxima Zorreguieta. Zij krijgen drie dochters. Prins Claus, oud-koningin Juliana en Prins Bernhard overlijden. In Apeldoorn wordt in 2009 (100ste geboortedag van Juliana) een aanslag gepleegd op de familie. In totaal vallen er zeven doden en vele gewonden. Internet is het medium. De mogelijkheden zijn nog niet uitgeput. Het homohuwelijk wordt ingevoerd. De digitale filmcamera maakt een einde aan de oude filmrolletjes. De TomTom - autonavigatie - blijkt dé hit te worden.

In 2007 - 2008 komt er een economische crisis: de hele wereld ondergaat ongekennde problemen. Banken vallen om, de aandelenbeurs keldert, de werkloosheid stijgt... in 2010 lijkt de wereld er weer boven op te komen.

ER GEBEURDE NATUURLIJK ALTIJD WEL IETS BIJ VAN DONZEL. EEN PAAR OPMERKELIJKE GEBEURTENISSEN MOGEN NIET ONOPGEMERKT BLIJVEN...

LEVENDE KERSTSTAL IN VIER BEDRIJVEN

KERSTKIND: GRATIS BABYKAMER

Vanaf 13 december 2002 is Ties van Donzel aan het bouwen aan zijn kerststal bij het Wooncenter. 21 december vertrekken van daaruit Jozef en Maria naar Bethlehem, zoals Prénatal dan heet. Tot vijf uur gaan ze rond in het centrum van Uden. Het eerste bedrijf duurt drie dagen, koren treden op in de op het pleintje gebouwde kiosk. Het tweede bedrijf start op Tweede Kerstdag en is er een kindje geboren op 25 december 2002 en wordt dat bij de kribbe gebracht, dan krijgt de eerstkomende een compleet ingerichte babykamer gratis van Prénatal. Wie de gelukkige is, weten we niet, maar de babykamer is uitgereikt.

DOODSANGST

De engel Gabriël (Noortje Hendriks) daalt ieder uur neer uit de hemel, staat doodsangsten uit, maar moet blijven lachen. Tot 30 december duurt de tweede akte. Diverse koren luisteren het spel op. Op zondag 29 december nog een extra attractie: schaapherder Erik Verstegen trekt met veertig schapen en enkele Heidewachters door het centrum van Uden.

DRIEKONINGEN

De derde akte voorziet in de komst van de drie wijzen uit het Oosten. Dat kan dus niet zonder kameel. Maar daar hangt een prijsje aan: een euro. Bij de ijsbaan is een stop georganiseerd, waar de kameel tankt. De toeloop is dusdanig dat vooraf gewaarschuwd wordt voor wachttijden. En het dier kan ook niet telefonisch worden gereserveerd. Dit bedrijf speelt tot 3 januari 2003.

GRAND FINALE

De drie koningen met kameel, in gezelschap van Jozef, Maria en het Kindeke (‘het enige dat nep is, de rest is levend’, meldt de plaatselijke krant) gaan weer op pad. Koren zingen. Kinderen kunnen zich gratis inschrijven voor een lampionnen-optocht. ‘Kun je er zelf geen maken, dan kun je er altijd een kopen bij Prénatal’, staat in het scenario. ‘Maar er zijn prijzen mee te winnen en dan moet je die lampion natuurlijk wel zelf maken’. De lampionnenstoet met de kerstgroep, inclusief de intussen op aarde neergedaalde engel Gabriël, vertrekt naar de Markthal, waar de prijsuitreiking plaatsvindt.

DE PELGRIMSTOCHT

Sponsoring glas-in-loodramen Petruskerk

Restauratie en vernieuwing van het glas-in-lood in de St. Petruskerk. Dat was de doelstelling van de gelijknamige stichting die de daarvoor benodigde gelden bijeen moest brengen. Zoals gebruikelijk werd de middenstand en het bedrijfsleven benaderd.

Het is Kersttijd 2002. Van Donzel zegt toe. Het is niet zeker, maar de diepgelovige achtergrond van de familie, brengt hen wellicht op het idee om ‘tijdens een voettocht naar Bethlehem’ het kerstverhaal uit te dragen en daarmee geld in te zamelen.

A50

In 2001 beginnen de werkzaamheden voor de aanleg van het deel A50 tussen de Eindhoven en Uden. Een traject dat de bereikbaarheid een boost geeft in deze regio. Met name Mariaheide zag een grote verandering: het dorp werd weer een dorp. Voor de aanleg moesten wel boerderijen opgekocht worden. Uden ligt vanaf 2003 voortaan aan een snelweg.

BRAND BEDIR

Een brand verwoest in 2004 de Islamitische Basisschool Bedir in Uden. De brand is aangestoken. Op de muren van de school waren teksten geschilderd die verwezen naar de moord op Theo van Gogh. Maar ook zou het 'white-power'-teken op de muren staan. Het optreden van burgemeester Joke Kersten wordt hartverwarmend genoemd. Ze was er direct bij en oogde aangeslagen maar wilde wél dat de rust in haar gemeente weer terug keerde. Ook Premier Balkenende bracht een bezoek aan de Bedir in Uden. Later is een 17-jarige Udenaar aangehouden.

ZEVEN ZWARE ETAPPES

Maria en Jozef en een aantal pelgrims, worden 'gestrikt' en aangekleed. De ezel wordt van het dierenparkje geleend. Gezamenlijk trekken ze te voet naar het eindpunt van de eerste etappe, Veghel.

Onderweg worden bedrijven gebeld om de komst en het doel aan te kondigen. Het is een werkzame formule. Bedrijven en particulieren doneren gul. Het eindpunt is stevast het bejaardenhuis, waarin het complete gezelschap, inclusief ezel, ontvangen wordt. Glühwein, kerstliedjes en korte kerstverhalen, zorgen voor de juiste sfeer.

De ezel gaat 's avonds terug naar het dierenpark. Via Heeswijk gaat de volgende etappe naar Schijndel. Stops onderweg bij cafés, blijken ook een welkome bron van inkomsten te zijn. Via St. Michielsgestel gaat het vervolgens, na een ontvangst in de kantine van de Jumbo, naar het bejaardencentrum in Vught.

De vierde etappe eindigt in Rosmalen, nadat men in Den Bosch in de St. Jan door de bisschop Hurkmans is ontvangen en de ezel even tussendoor een van de pelgrims tegen de knie heeft getrapt. In Geffen -de vijfde etappe- staat een kerstviering op het punt van beginnen en wat is dan beter een levende kerstgroep binnen te krijgen? Een optreden en collecte volgen.

Nistelrode, de Stekkerhoek met ontvangst door de pastoor, is eigenlijk een gemiste kans. De televisie was net klaar met hun opnamen daar. Een uurtje eerder en de Pelgrims-tocht van Van Donzel had landelijke bekendheid verworven en wellicht voor nog meer donaties kunnen zorgen.

De laatste etappe voert via Slabroek naar Uden on Ice, met als extra attractie een heuse 30-koppige schapenkudde. Op de Markt wordt een herdertjesmis opgedragen. Radio Brabant is tijdens de gehele tocht de 'huisverslaggever' van de Pelgrimstocht. 15.000 euro kan uiteindelijk aan penningmeester Van Bergen overhandigd worden als resultaat van deze unieke sponsoractie.

SPONSORING

Een echt sponsoringbeleid kende Van Donzel niet en slechts incidenteel werden bijdragen verstrekt. Maar altijd onder het motto 'Als wij wat doen, doen jullie de andere helft'. Als bekende middenstander kom je er natuurlijk niet onderuit, zeker niet wanneer eigen personeelsleden bij je aankloppen. Zo werd een zaalvoetbalteam op verzoek van Ad de stoffeerder, voorzien van shirtjes, waarop een personeelslid van Prénatal hetzelfde vroeg voor het dames-volleybalteam.

VAN DONZEL-BUS

De derde generatie van de Van Donzels is niet echt muzikaal begaafd. Pa Frans sloeg nog de grote trom in de harmonie en moeder Reggy zong in het kerkkoor; de relatie met muziek zat in het carnaval en meer precies met het dweilorkest de Mertplekkers. Ze zochten vervoer voor hun optredens. Van Donzel stelde een echte touringcar ter beschikking, goed voor het vervoer van de instrumenten en een twintigtal supporters, uiteraard beletterd in de Van Donzel-stijl.

ELFSTEDENTOCHT

Met die bus werd de 14e Elfstedentocht van 1986 bezocht. De Mertplekkers traden er op, bij de start en de finish. Met de nodige brutaliteit omzeilden ze wegafzettingen en stonden met de bus gewoon op de eerste rij. Ties van Donzel, met een heuse perskaart op de borst, lag op zijn buik op het ijs om de dapperen op de gevoelige plaat vast te leggen. "Als er nog een Elfstedentocht komt, gaan we er zeker heen", is het beste bewijs dat dit een niet uit te wissen herinnering is.

PRILLEKE OMGEWAAID

Uden hield van zijn bijna 150 jaar oude lindeboom op de Markt, Prilleke genaamd. In 2006 was Uden dan ook in rep en roer toen bleek dat het Prilleke was omgewaaid. Alle evenementen op de Markt werden gehouden onder die boom en daar was nu niets meer van over. De holle stam lijkt daar de oorzaak van te zijn. Een nieuwe boom komt er niet.

UDEN KRIJGT ZIEKENHUIS

In 2000 fuseren de ziekenhuizen in Oss en Veghel: ziekenhuis Bernhoven is geboren. Terwijl Oss en Veghel de mogelijkheden bekijken voor vestiging van een nieuwbouw, komt de gemeente Uden in actie. Uden ligt in het midden van de regio Oss-Veghel. Acties voor behoud van de ziekenhuizen in Oss en Veghel mogen niet baten: Uden krijgt het ziekenhuis. Veghel lijkt het beter te accepteren dan Oss. Men hoopt in 2012 het nieuwe ziekenhuis in Uden-Noord te betrekken.

KNOERISSEN

De band met het carnaval is sterk. De familie Van Donzel is een echte carnavalsvierder. Toen de Udense carnavalsvereniging De Knoerissen dan ook aanklopten voor vervoer van Prins en gevolg, was dat geen probleem, als de Mertplekkers de bus niet nodig hadden. De bus rijdt nog steeds in dienst van de Knoerissen.

ETALAGEWEDSTRIJDEN

Het carnavalsgen blijkt de huidige generatie in elk geval van Pa Frans meegekregen te hebben. In 1970 werden de etalages van Duimelot al op carnavaleske manier ingericht. Er bestond een gezonde competitie met onder andere Steenbergens Groente & Fruit, Max Strik Verf & Behang, Coolen-Strik Schildersbenodigdheden en Ferry van Oort, concullega. Na 1975 werd de traditie voortgezet op de Prior van Milstraat. Menigmaal werden eerste prijzen behaald.

PERSONEELSFEESTEN

'Zonder personeel ben je niets' is een veelgehoorde uitspraak. Personeel waarop je kunt vertrouwen en die het bedrijf beschouwen als iets van henzelf. Samen met Arie van Heeswijk, eigenaar van een zaak van luxe huishoudelijke artikelen en een dierspeciaalzaak en vriend van Ties van Donzel, werden personeelsfeesten georganiseerd. Themafeesten die in het geheim werden voorbereid, waarvan de feestplek aan niemand bekend was en waarvoor de toepasselijke attributen voor het begin ervan werden uitgereikt. Legendarisch zijn het luxe feest, het Bourgondische feest op slot Loevestein, het Piratenfeest op de boot, het Braziliaans en het Franse feest met cancan-dans in Moulin Rouge-stijl. Gezelligheid moest en was troef. Een zekere relatie met de carnavalsgenen van de Van Donzels valt niet te ontkennen...

OVERNAME HEIJMANS

Doordat Van Donzel de Prontoformule aan inkoopvereniging IMG had overgedragen, kon het bedrijf lid worden van de inkoopvereniging. Ook Heijmans in Den Bosch was lid. Heijmans was bezig met nieuwbouw aan de meubelboulevard, maar ging failliet. Het bedrijf kreeg hulp van IMG bij de doorstart, maar een jaar later liep het weer fout.

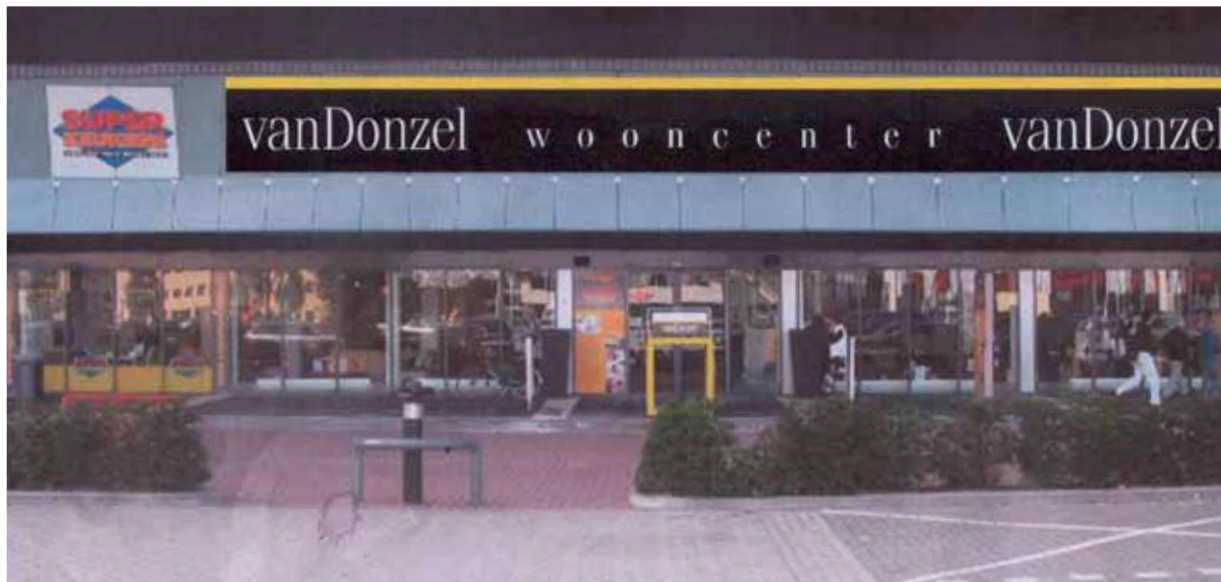
Van Donzel was het dichtstbijzijnde lid en nu deed zich de kans voor om doorgroei te verwezenlijken. Heijmans werd overgenomen. Een werkmaatschappij onder de naam VaDoBo, "Van Donzel Den Bosch", werd opgericht.

AANPASSINGEN

Ria van Donzel en Mark van Uden leidden de zaak in Den Bosch. Vertrouwen in de zaak was aanwezig en geleidelijk aan werden aanpassingen gedaan. Die investeringen rendeerden.

IN DE VERKOOP

In 2006 viel de beslissing om als broers uit elkaar te gaan. Omdat Ties uiteindelijk koos voor Uden, ging de winkel in Den Bosch in de verkoop. Een kleine vier jaar was het onderdeel van de Van Donzel Groep geweest. Hoogenboezem uit Hardinxveld-Giessendam die al een zestal soortgelijke winkels had, werd de nieuwe eigenaar.

FAILLIET

Door de economische crisis ziet ook Uden een van haar grote bedrijven ter ziele gaan: MediaMotion, het voormalige EMI sluit haar deuren. Het bedrijf gaat in 2008 failliet en zevenhonderd mensen, waarvan vierhonderd in vaste dienst, staan op straat.

ROKJES

In 2008 stond het damesteam van de voetbalclub FC de Rakt in het (wereld) nieuws. De dames besloten namelijk om niet in de bekende normale voetbalbroek te spelen, maar in rokjes.

Volgens de reglementen van de KNVB was dat echter niet mogelijk. Het geheel trok veel aandacht, zowel regionaal als landelijk. Internationaal kreeg het zelfs attentie in de vorm van een uitzending op de Chinese televisie.

JEROEN VAN DONZEL

In dienst van 2002 tot 2008

Functie: 'een soort algemeen manager'

NIET VANZELFSPREKEND

De komst van Jeroen – zoon van Antoon – in het familiebedrijf is nooit een vanzelfsprekendheid geweest. “Natuurlijk toen ik tussen de 14 en 18 jaar was heb ik menig schoolvakantie en zaterdag geholpen met allerlei klusjes. Van autowassen tot meubels bezorgen, maar ambitie om te gaan werken bij het familiebedrijf had ik niet.”

Dat hij uiteindelijk toch kiest voor de studie Bedrijfskunde wijdt hij aan het feit dat het ondernemerschap dan mogelijk toch in de genen zit. Na zijn studie is hij gaan werken. Na 4,5 jaar was hij uitgekeken op die baan en toen kwam toch het familiebedrijf in beeld. “Dat was gegroeid. Het was een klein concern geworden, bestaande uit Van Donzel Wooncenter, Van Donzel Woningtextiel, Pronto Wonen, Superkeuken, Prenatal en een logistiek centrum. Het begon aantrekkelijk te worden.”

SPILFUNCTIE

Jeroen kwam in het bedrijf, als vierde generatie. “De doelstelling om de onderneming verder te professionaliseren en van daaruit ook verder te laten groeien, sprak me erg aan. Ik ging er voor.” Zijn functie was moeilijk een naam te geven. “Een soort algemeen manager, en ik hield me bezig met zaken waar Ties, Antoon en René niet aan toe kwamen. Ik had een soort spilfunctie tussen de directie en het personeel. Bij mij kon het personeel terecht en ik kon eventuele gewenste verbeteringen weer doorgeven. Ik was ook een soort vertrouwenspersoon.”

IMPULSEN

Zonder dat Jeroen het wist, stapt hij mogelijk in de meest turbulente tijd het familiebedrijf binnen. Het leek na de invoering van de euro eigenlijk allemaal voor de wind te gaan. “Hier en daar waren er aandachtspunten. Prénatal stond een beetje stil, bij Pronto kampte men met enorme voorraden, de woningtextiel met kwaliteitsproblemen en Van Donzel Wooncenter moest op zoek naar een nieuwe bedrijfsleider. Nieuwe impulsen werden gezocht en gevonden”, weet Jeroen. Een nieuw reclamebureau, de opening van Happy Living in het naastgelegen pand en een samenwerking met SVUwonen in het hartje van Uden. “De grootste impuls was mogelijk wel de aankoop van een pand in Den Bosch, maar bezoekersaantallen op de Bossche woonboulevard vielen tegen. Er moest hard aan getrokken worden om de vestiging niet na een jaar al te moeten sluiten.”

De investeringen werden door de dalende omzet in de meubelmarkt niet terugverdiend, maar er waren ook positieve ontwikkelingen: de groei van Pronto en Prénatal draaide steeds beter.”

KENTERING

Jeroen heeft een enorme belangrijke rol gehad toen de broers besloten om toch het onroerend goed te verkopen aan de Prior van Milstraat/Kastanjeweg. “Opeens werd het mogelijk om het pensioen van de heren Van Donzel veilig te stellen. De heren bleken andere ambities te hebben, ik had aangegeven dat ik niet de ambitie had om het familiebedrijf voort te zetten. Alles kwam in een stroomversnelling: Pronto en Superkeukens werden verkocht, de ontmanteling kende een hoogtepunt met de veiling van alle voorraden van Van Donzel in Uden. Zo’n periode kent natuurlijk spanningen. Natuurlijk heb ik enorm veel geleerd, maar het was zeker niet gemakkelijk om altijd zakelijk, feitelijk en objectief te blijven. Toch denk ik – hoop ik – dat iedereen vertrouwen heeft gehad in mijn rol als ‘onafhankelijke’ vierde binnen de directie van Van Donzel. Ook voor mij was het uiteindelijk belangrijk om in gedachten te houden dat het uiteindelijk de bedoeling was dat we met z’n allen gewoon op de koffie konden bij oma.”

Door de ontmanteling was de rol van Jeroen overbodig bij Van Donzel. Hij zocht een andere baan in Venray en hij viert met veel plezier het 100-jarig bestaan van Van Donzel. Samen met zijn twee zoontjes – stamhouders zoals Oma van Donzel trots meldt – Bram en Tijme.

AHOED

Op 22 januari 2005 werd de zogenaamde AHOED aan de Hyacynthstraat geopend. Dit staat voor Apothekers en Huisartsen Onder Een Dak. Een apotheek en zeven huisartsenpraktijken zijn gevestigd in dit gebouw.

SLUITING KERKEN

In augustus 2008 werden de Pius- en Pauluskerk als kerkgebouwen gesloten. Dit was het gevolg van de terugloop van het aantal katholieken in Uden. Reeds in 2005 waren de parochies van Pius X en Paulus opgegaan in de Petrusparochie.

ANGELIQUE VAN UDEN-BERGMANS

Van 2002 tot 2010 in dienst

Functie: Verkoopster

TOEVAL

Angelique kwam niet uit de meubelwereld. Ze had werkervaring in een kapsalon en verkoopervaring via de Kiosk. Bij toeval liep ze 't Zolderkamertje', een antiekwinkeltje, binnen en zag dat er een verkoopster gevraagd werd. "Harry Verhoeven was toen bedrijfs-leider. We hadden een kort gesprekje. Toen kwam ik erachter dat het van Van Donzel was. Er kwam een officieel gesprek, waar ook Jeroen van Donzel bij was. Mijn achtergrond was niet bepaald een aanbeveling. Ties heeft uiteindelijk de knoop doorgehakt."

LEREN VAN COLLEGA'S

Een contract voor 20 uur per week was de start. Productkennis werd opgedaan met hulp van de collega's Harry Verhoeven, Mark van Uden, John, Erma, Ria en Margot. Niet echt gestructureerd, maar wie wil leren pikt snel iets op. "Toch duurt het wel even voordat je je de productinformatie eigen hebt gemaakt", stelt Angelique vast. "Ik wilde graag de styling in, maar mocht in het eerste jaar nog geen vaasje aanraken. Er waren vaste stylistes in de zaak. Ik moest dus verkopen, maar heb het naar me toe getrokken. In Nijmegen heb ik een module binnenhuisarchitectuur gedaan. Maar wiskunde is niet mijn sterkste kant. In september ga ik weer. Voor hier is basiskennis voldoende."

ROMANCE OP DE WERKVLOER

Ze kreeg een meer dan vriendschappelijke verhouding met Mark. Een relatie die niet bepaald toegejuicht werd door Ties. Hij zegde haar ontslag aan, maar op de laatste werkdag kwam hij daarop terug. Mark werd overgeplaatst naar de zaak in Den Bosch en Angelique kon blijven. Teveel zaken zijn nog niet helder voor Angelique om een duidelijk standpunt in te nemen over de doorstart van Pim en Mark. "Het is wel positief, het is zelfs wel 'ons ding' en ik beschouw het ook als een compliment. Maar het is vooral spannend en een grote uitdaging."

MARCEL STOEL

Van 2002 tot 2007 in dienst

Functie: manusje van alles

MANUSJE VAN ALLES

Marcel Stoel begint in 2002 als magazijnmedewerker en is verantwoordelijk voor de reparaties intern. Zijn arbeidsverleden staat er borg voor dat hij van alles kan. “Ik heb geleerd voor kok, maar mijn vader was terreinmeester op een camping en dan kom je met van alles in aanraking.”

Af en toe bezorgt hij ook bij klanten, maar als Jos van Kempen (zijn voorganger) vertrekt, gaat hij ‘de weg op’, zoals dat in het Van Donzel-jargon heet.

WAARHEID

‘De weg op’ is de kreet voor service aan de klanten. Bij schade na aflevering.

“De bank zakt door, er zitten plooiën in. Dat soort dingen hoor je. Aan mij was het dan die klachten op waarheid te beoordelen. Want, ‘Ze zaten nooit in de bank en toch zakte hij al door.’” Marcel vertelt dat hij in no time door had wanneer de waarheid tekort werd gedaan. “Je keek waar de tv stond, vroeg tussen neus en lippen door of ze een hond hadden, en dan wist je al gauw genoeg hoe de vork in de steel zat en of de klacht al dan niet terecht was.”

Mensen die Van Donzel-meubels kochten hadden een hoog verwachtingsniveau van de kwaliteit daarvan. Maar ook de prijs was en is belangrijk en toen Van Donzel het inkoopprogramma van IMG volgde, werden ook meubels in de goedkopere sector aangeboden. “Het was een kwestie van diplomatie om aan klanten duidelijk te maken dat je niet voor een dubbeltje op de eerste rij kunt zitten.”

SLUITING DICO

In december 2004 vroeg Dico uitstel van betaling aan voor haar fabriek in Uden en sloot ook de fabriek. Eerder was al een gedeelte van de productie overgeplaatst naar Polen en Tsjechië. De laatste banen (tussen de veertig en vijftig) van dit Udenese bedrijf, dat al vanaf 1917 in Uden gevestigd was, verdwenen hiermee.

BURGEMEESTER KERSTEN

In 2004 maakte burgemeester Vos bekend dat hij wegens het aanvaarden van de functie van dijkgraaf Uden zou verlaten.

Uden kreeg een waarnemend burgemeester in de persoon van Mevrouw Joke Kersten.

Hoewel het de bedoeling werd dat zij na het benoemen van een nieuwe burgemeester Uden weer zou verlaten, liep dat anders: zij werd van waarnemend later (gewoon) burgemeester van Uden.

In 2009 nam ze afscheid van Uden.

LEERMEESTER

Als zijn grote leermeester op het gebied van houtbewerking, ziet Marcel Adriaan van Berkel. “Ik had nog nooit de binnenkant van een bank gezien toen ik begon. Maar die man was een kunstenaar op dat gebied.”

Het logistiek centrum, waar Marcel werkte, was een grote werkplaats van 3.000 vierkante meter. Magazijnmeester André Peters had daar de leiding. Een man die zijn zaakjes op orde had en verantwoordelijk was voor de daar werkende naaister, de stoffeers en de chauffeurs, de in- en uitgaande meubels en de voorraad van Pronto. Marcel: “Ook van hem heb ik veel geleerd.” Ook de kantine was er gevestigd. Achter het logistiek centrum stond de nissenhut, de werkplaats van Adriaan van Berkel.

EIND GOED, AL GOED

De geruchten dat Van Donzel zijn zaken zou beëindigen, gingen natuurlijk niet aan het logistieke centrum voorbij. Gaat woningtextiel door? Wat gebeurt er met het personeel? Toen de antwoorden bekend waren, kon het overgrote deel van het personeel vrij snel ander werk vinden. “Het was een mooie tijd, met afwisselend werk. Ik was al eerder in deeltijd voor mezelf begonnen. Voor mij was het zoets als eind goed, al goed”, aldus Marcel.

VAN DONZEL EN DE DOORSTART

ALLES OP EEN RIJTJE

Als rasechte Udenaar was de keuze om een doorstart te maken in Den Bosch of Uden, geen al te moeilijke keus voor Ties van Donzel. Van alle kanten kwamen er adviezen, maar hij had zijn redenen voor de keuze voor Uden op een rijtje. Het huurcontract voorzag in een periode van vijf jaar, tot 2012. Het eeuwfeest van het familiebedrijf kon dus gevierd worden.

Pim had zijn 'opleiding' bij IKEA afgerond. Hij kreeg de mogelijkheid om zelf te beslissen om al of niet door te gaan. Mark van Uden was al 12 jaar in het bedrijf. Hij wilde graag verantwoordelijkheid, maar tussen het bedrijfsleiderschap en mede-eigenaar zijn ligt een immens verschil. Investerings zijn nodig, niet alleen in geld, ook in tijd. Er moeten duidelijke afspraken gemaakt worden over de taakverdeling. Mark is de man van de vloer, Pim zoekt meer de managementkant. Ties: "Mijn ervaring in gezamenlijke bedrijfsvoering is een hulpmiddel voor hen. Ik zal ze met raad en daad bijstaan. Het is een goed team."

KENTERING

Met Pronto is veel importervaring opgedaan. Dat zal ook in de doorstart van pas komen. Teakhout uit Indonesië, bankstellen en fauteuils uit China, relaxstoelen uit Maleisië, meubelprogramma's uit Vietnam. Voorraadbeleid wordt een belangrijke factor. Het vergt investeringen en houdt risico in. Maar ook aan de consumentenkant treden veranderingen op. Mensen willen sneller vernieuwingen. "Als het een jaar of vijf meegaat, is het goed. Aan echte kwaliteit wordt minder aandacht besteed."

INTERNET

Een nieuw winkelconcept is ontstaan. Het internet speelt daarin een steeds belangrijkere rol. Dat is de reden van het ontstaan van www.zitstore.nl. Ties is er echter van overtuigd dat de mensen zich weliswaar op het internet oriënteren, maar vervolgens toch een zaak opzoeken om hun keuze daadwerkelijk te toetsen. Zoals Pronto bedacht is, zo moet ook Zitstore.nl zich nog ontwikkelen.

TWEEDE VLUCHTOORD?

In 2002 zag het er lange tijd naar uit dat Uden een asielzoekerscentrum aan de Munterweg zou krijgen. De bedoeling was dat daar woongelegenheden voor vierhonderd personen zou worden gebouwd. Uiteindelijk werden door de verminderde instroom van asielzoekers in Nederland de plannen afgeblazen.

BOOTHUIS GEVONDEN

Bij opgravingen ten gevolge van de aanleg van de A50 hebben archeologen aan de Schouwstraat de resten van een huis uit de tiende of elfde eeuw na Christus gevonden. De vorm van het huis was heel typisch met bolle zijkanten, dus typisch de vorm van een boot. Reeds langer was bekend dat dit gebied reeds in een ver verleden bewoond werd.

WAT IS WIJSHEID?

De meubelboulevard is nog steeds in een groeifase. Andere zaken gaan graag naar de Industrielaan. Ties is er van overtuigd dat de huidige winkellocatie vroeg of laat verdwijnt. De economische crisis is daarin echter een belangrijke vertragingsfactor. Ontwikkelingen stagneren de ontsluiting van het bestemmingsplan Centrum West. Centrum Oost is zelfs stilgelegd. Lips Vastgoed heeft een plan opgesteld, waarin de mogelijkheid geboden wordt, nog vijf of tien jaar de huidige locatie aan te houden. Eén ding is zeker: Van Donzel blijft in Uden.

Ook nu kent het bedrijven vele gezichten op de werkvloer. Immers, Van Donzel... past bij iedereen.

BERT KUSTERS

Sinds 1997 werkzaam en betrokken

Functie: administratie

MAN TUSSEN ALLEEN MAAR VROUWEN

Vanaf mei 1997 is Bert onderdeel van de administratie. "Gerdy doet het financiële gedeelte, ik de 'Van Donzel-dingen'. Planning, orderadministratie, facturering. In 2005 kregen we Den Bosch erbij. Die zaak werd administratief ook van hieruit (het Wooncenter) afgehandeld." Met veel plezier praat hij over zijn collega's van de afgelopen jaren en het huidige team. "We hadden een echt leuke groep met Natascha, Inge, Mirjam en Margot. We hebben wat afgelachen. En, nee, ik heb er nooit moeite mee gehad dat ik de enige man was in de groep."

JISKEFETGEHALTE

Bij de administratie komen ook de telefoontjes van de klanten binnen die dan weer naar de juiste persoon worden doorverbonden. Niet zelden krijgt de administratie eerst een compleet levensverhaal te horen voordat men met het eigenlijke probleem op de proppen komt. En soms is de communicatie heel moeilijk. Bert: “Stel je voor dat je een ouder iemand aan de lijn krijgt die blind is en haar zus doof. Afspraken maken is dan heel moeilijk. Of een fervent kerkkoorzanger die stevast zijn voice-mail laat horen en dat is een zelfgezongen psalm die in je oren galmt. Maar hij kon mooi zingen.”

VEELEISEND

Bert stelt vast dat de klanten in de loop van de jaren veeleisender zijn geworden, “Vaak accepteren ze langere levertijden niet, verwachten directe reparaties bij klachten en hebben geen begrip voor het feit dat zoiets ook allemaal gepland moet worden. Maar gelukkig is het merendeel wel dankbaar voor de aflevering of de verleende service.” Toen in 2006 besloten was om te stoppen brak er een tijd van onrust aan. Bert wilde zekerheid en besloot elders te solliciteren. In zijn nieuwe baan werd hij belast met de crediteurenadministratie. “Vervelend, saai”, typeert hij die job. “Toen Ties contact met me op nam om terug te komen, heb ik meteen ‘ja’ gezegd. Variatie in het werk is zó belangrijk en het is gewoon prettig werken hier.”

GOED GEVOEL

Met vertrouwen ziet hij de toekomst tegemoet. “Een stuk zekerheid is nu geboden. Pim en Mark gaan door. Ons team op kantoor is weliswaar kleiner, maar deskundig. We kunnen elkaars werk overnemen, wat voor iedereen ook weer rust geeft en continuïteit ook in vakantietijden waarborgt.”

BURGEMEESTER HELLEGERS

Op 6 maart 2009 werd bekend dat Henk Hellegers de opvolger zou worden van vertrekkend burgemeester Joke Kersten. Op 22 april werd hij geïnstalleerd.

JOS VAN ROOIJ

In dienst sinds 1999
Werkzaam in het logistiek centrum

MINDER PRETTIGE AANLEIDING

In 1999 trad Jos van Rooij (63) bij Van Donzel in dienst. Wegens verplaatsing van het bedrijf waar hij werkte en de opheffing van zijn functie, stond hij op straat. "Ik had graag mijn werk daar af gemaakt. Ik was er aan verknocht. Negentien jaar heb ik er gewerkt." Hij kwam in het logistiek centrum terecht en maakte een nieuwe doorstart.

TECHNISCH GEORIËNTEERD

Jos is belast met het technisch onderhoud. Geen onbekend terrein voor iemand die van oorsprong tot instrumentenmaker is opgeleid. Hij test de sprinklerinstallatie en onderhoudt het contact met de brandweer. "Ik vind het leuk om bezig te zijn. Een dag doe ik servicewerk en klachtenbeoordeling. Kan ik het ter plekke repareren, dan doe ik dat. Klachtenbeoordeling hoort er ook bij."

'JE MAAKT WAT MEE'

En natuurlijk zijn er de anekdotes. Over stoelen die wiebelen, waarbij dan blijkt dat het aan een ongelijke vloer ligt, over elektrische stoelen die niet functioneren (omdat de stekker er niet in zit), of een relaxstoel waarbij het voetengedeelte niet meer naar voren komt en er vastgesteld moet worden dat er teveel in gemorst is.

MOPPERAAR

"Je bent hier vrij en je krijgt verantwoordelijkheid. Om prettig te werken heb je dat nodig. Ik word weleens een mopperaar genoemd, maar ik ben erg precies en aan slordigheden heb ik een broertje dood", vertelt Jos.

FAMILIEBEDRIJF

Ook zijn drie kinderen zijn bij Van Donzel ingesprongen. In de weekeinden en op koopzondagen. "Zo zijn ook wij een familiebedrijfje in een familiebedrijf..."

MARTIEN DE BIE

Sinds 2007 terug in het bedrijf

Functie: rijder

‘AS GE OOI VAST ZIT..’

Mei 2007 maakt een kleine ploeg de doorstart. Voor de bezorging zijn flexibele krachten nodig. Niet elke dag hoeft er bezorgd te worden. En het is zwaar werk. Martien stapt als potentiële klant de zaak binnen. Eerder heeft hij als bezorger gewerkt. ‘As ge ooit vast zit...’ Als hij van vakantie terug is, ligt er een brief. Martien de Bie is voor drie dagen per week rijder-bezorger bij Van Donzel.

VAN DE FIJNMETAAL VIA DE SLACHT NAAR BEZORGEN

Martien was van origine gereedschapsmaker fijnmetaal. Toch koos hij niet voor dat beroep, maar ging bij de voormalige PTT werken (vanwege de werktijden), wisselde dat af als slager. Slachtte zelf en beende uit en bezorgde slaapkamers.

Werken ziet hij als een bezigheidstherapie. “Zolang het lijf het aan kan, is het goed. Werken is mijn hobby. En als ik nog een hobby moet noemen, dan is dat op vakantie gaan. Druk leg ik mezelf op. Ik wil gewoon goed werk afleveren.”

DEURSTIJL

Tot zijn recente ervaringen behoort het voorval, dat hij een bank moest afleveren. Maar die paste niet door de deur. Hij maakt de klant daarop attent. “Geef niks. Haal ik toch de deurstijl eruit.” Als hij maanden later weer ter plekke is, toont de klant trots zijn bank die binnen staat. De deurstijl is met schroeven vastgezet...

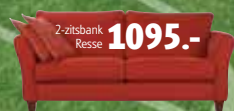

MIRJAM HENDRIKS-DE VOOGHT

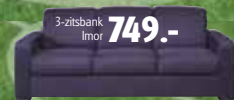
Sinds 1998 betrokken bij de zaak.

Koopzondag 28 maart a.s. - van 10.00 uur tot 17.00 uur!

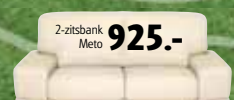
Past dit EK-voordeel ook bij u?

2^{1/2}-zitsbank
van 2224.- voor **1990.-**

2^{1/2}-zitsbank
van 1641.- voor **1398.-**

2^{1/2}-zitsbank
van 2199.- voor **1850.-**

Zo wil iedereen wel op de bank zitten!

Tijdens de bank-zit-weeken vanaf vandaag t/m zaterdag 27 maart 2004 krijgt u de 5e zitplaats gratis. Dit betekent dat wanneer u 5 zitplaatsen koopt, u er maar 4 hoeft te betalen! **Dat zit dus wel goed!**

2^{1/2}-zitsbank
normaal 2799.-

Maak kans op een schitterend verzorgd Orange-VIP-arrangement!
Kom naar onze winkel en vraag naar de voorwaarden!

Iedereen kan scoren? Vraag gerust in onze winkel naar de gehele EK-selectie!

Van Donzel past bij mij

• InHouse (Romantisch wonen) • Happy Design (Betaalbaar Design)
• Touch of Class (Stijlvol wonen) • Siësta slapen • Auping slapen
• Antonio Ricci • Natuzzi • Relax zitten • Woningtextiel • Villa Donzel

vanDonzel
wooncenter

past bij iedereen

Van Donzel Wooncenter Uden Prior van Milstraat 6 Uden. Tel.: 0413 26 25 39 - Fax.: 0413 25 20 45 - info@vandonzel.nl - www.vandonzel.nl

VAN DONZEL?

"Ik woonde toch al een tijdje in Uden, maar had nog nooit van Van Donzel gehoord", zo begint Mirjam haar verhaal. Via het detachingsbureau van Toon Hendriks kwam ze er terecht. Na een sollicitatiegesprek, waarbij ze voor haar ondervragers, Ties, René en Bert Kusters (hoofd administratie) zelf de koffie inschonk en daarna tot grote verrassing aan tafel aanschoof.

ORDERS VERTALEN

Ze werd aangenomen als orderadministratrice. Officieel op 2 november 1998. Kennis van de computer had ze zich zelf eigen gemaakt. "Die administratie op zich was geen probleem, maar dat gekriebel van die verkopers vertalen, en de klanten van wijzigingen op de hoogte stellen, daar had ik een broertje dood aan." Ze ruilde met Bert en ging zich bezighouden met het artikelbestand en het beheer van de website.

HILARITEIT

“Het was vaak lachen, gieren, brullen, maar als je een klant aan de lijn kreeg, moest je toch dat knopje omzetten. Dat ging niet iedereen even goed af en zorgde voor hilariteit, vooral op kantoor. En als er al eens strubbelingen waren, dan werd dat opgelost door een overleg in te stellen. Maar typisch Van Donzel, dat duurde twee of drie keer en het was weer afgelopen.”

ARCHIEF

“Als de kast op kantoor vol was, moesten de mappen ergens anders opgeborgen worden. Dat was een zolder die met een vlizotrap te bereiken was. Eén op de trap, één boven, maar dat ging Ties vaak niet snel genoeg. De dozen werden naar boven gekeild, waardoor we nog meer tijd nodig hadden om alles netjes te rangschikken.”

FAMILIEBEDRIJF IN FAMILIEBEDRIJF

Mirjam en haar man Kees hebben twee dochters, Joyce en Kim. Op open zondagen en andere actiedagen sprongen die in als koffiemeisjes. Kees verleende bij drukte hand- en spandiensten. Kim werkte anderhalf jaar bij Prénatal. “We waren eigenlijk een familiebedrijf in een familiebedrijf”, vertelt Mirjam lachend.

NANDA HENDRIKS

Sinds 2001 betrokken bij de zaak van haar oom.
Loopt nu stage binnen het bedrijf.

‘KINDERARBEID’

Vanaf haar tiende jaar werd nichtje Nanda (19) en haar zusje Noor (16) al ingezet bij Van Donzel. Bij de open zondagen als geschminkte Paashazen bijvoorbeeld. We moesten dan iets lekkers uitdelen aan de klanten. “Bij de levende Kerststal (2002) was Noor engel die omhoog gehesen werd en per se moest lachen. “Ik was gelukkig van de erwtensoep”, herinnert Nanda zich lachend.

Drie jaar geleden kwam ze terug bij de meubelzaak. “Voor de hapjes en de koffie. Ik werkte vooral in de vakanties.”

STAGE

Tot juni loopt ze stage bij haar oom in het kader van haar studie binnenhuisarchitectuur. “Je doet hier veel technische kennis op van de diverse houtsoorten. Het is echt interessant. Als er nieuwe meubels komen, mag ik die op mijn eigen wijze etaleren. Als klanten me wat vragen, sta ik hen natuurlijk ook te woord.” Na haar afstuderen, wil ze als de kans zich voordoet, voor zichzelf of samen met een vriendin een zaak opstarten. Een kwestie van de genen...?

ROBIN BRUKX

In dienst sinds 2009

Functie: verkoper

TOPVERKOPER WORDEN

Robin Brukx is 24 jaar en na drie jaar studie werktuigbouwkunde terechtgekomen bij Van Donzel in maart 2009. “Bij de sollicitatie naar een verkoopfunctie klikte het. Ik kreeg een ‘soort van’ verkooptraining van Ties van Donzel en Mark van Uden. Ik ben er nog lang niet, maar het bevalt me prima. Ik wil hogerop komen, ik wil topverkoper worden. Ik zie toekomst in dit bedrijf en ik wil daar graag bij betrokken blijven.”

JOLINE VAN DEN HEUVEL

Sinds 2009 werkzaam.

Functie: verkoop en styling

STAGE BEVIEL GOED

Vorig jaar studeerde Joline af op St. Lucas. Nu studeert ze binnenhuisarchitectuur in België. "Het derde jaar van de mbo-opleiding is een stagejaar. Je doet twee stages van een halfjaar. Maar mijn stage bij Van Donzel duurde tien maanden. Ik had wel een andere plek, maar dat was niks, en dus ben ik teruggekomen," lacht ze. Ze helpt nu in de weekenden en doet verkoop en styling.

KOOIEN INRICHTEN

Eén van de zaken die Joline naar eigen smaak kan doen is het inrichten van een 'kooi', een hoek van de meubelafdeling. Ze kan daar haar creativiteit kwijt in de opstelling van de meubels, de accessoires, kleuren en wat er verder bij komt kijken. "Natuurlijk overleg je dat met Mark, maar ik kan goeddeels mijn eigen gang gaan."

BETROKKEN

'Bijzonder goed' vindt ze, dat ze mee mag naar meubel- en accessoirebeurzen. "Je wordt er echt bij betrokken." Alle lof ook voor Mark van Uden, die de tijd neemt om haar productkennis bij te brengen. Van hout, van leer, eigentijds of klassiek. "Het idee om de werkweek, zaterdagavond, met een hapje en een drankje af te sluiten, draagt zeker bij aan het gevoel dat we dit met zijn allen doen." Ze wil nu eerst afstuderen. Daarna ziet ze wel wat er op haar weg komt.

Nieuw!

op de Bossche Woonboulevard

Kom kijken en
ontdek
de woonstijl
die bij u past!

past bij iedereen

vanDonzel
wooncenter

www.vandonzel.nl Reitscheweg 8, Bossche Woonboulevard Den Bosch

OPEN ZONDAG**24 april van 11.00 tot 17.00 uur**

alleen in UDEN

Ontdek zelf hoe
10.000 m²
VOORDEEL
ook bij u past!

Ook Superkeukens is open in
 Van Donzel Wooncenter Uden.

vanDonzel
 wooncenter

past bij iedereen

www.vandonzel.nl Prior van Milstraat 6, Wooncenter **Uden**
 Reitscheweg 8, Bossche Woonboulevard **Den Bosch**

MARIJKE VAN DEN AKKER

Sinds 2009 in dienst

Functie: verkoopster**LEST BEST**

Met Marijke van den Akker kwam in november 2009 de tot nu toe laatste medewerkster bij Van Donzel binnen. Haar ouders zaten in de meubelbranche, geen wonder dus dat ze in de meubelzaak als verkoopster werd aangesteld. "Ik heb altijd wel iets met styling gehad, heb ervaring in het omgaan met mensen en advisering en de reacties die ik mijn naaste omgeving krijg als ze horen van deze baan, zijn zonder uitzondering 'dat is echt iets voor jou'. En ja, zo voel ik dat ook."

VOORTEKEN?

Marijke vertelt dat ze met haar man op Slabroek aan het wandelen is, wanneer een mevrouw haar man aanspreekt: 'He, Ties, hoe was het in Spanje?' "Hij lijkt in het geheel niet op Ties, of het moest de lengte zijn. Een tijdje later zat ik bij Ties van Donzel aan tafel. Zou het een voorteken zijn geweest?"

ZWEMMEN OF VERZUIPEN

"Ik kwam op de drukste tijd - zo voor Kerst - binnen en werd in het diepe gegooid. Het was zwemmen of verzuipen. Ik denk dat ik mijn diploma heb gehaald." Na wat extra kennis van de lederwaren opgepakt te hebben van Mark van Uden, voelt ze zich nu als een vis in het water. "Ik werk twee dagen per week en op de koopzondagen. Het is een mooi en overzichtelijk bedrijf en het is leuk werk dat ik bijzonder goed met mijn gezin en hobby's kan combineren."

PIM VAN DONZEL

Nieuwe generatie

ONBEZORGDE JEUGD

Pim van Donzel herinnert er zich niet al te veel van, of wil het misschien niet allemaal prijsgeven, maar het was een onbezorgde jeugd die Pim (1983) met zijn zus Loes (1981) genoot. Samen naar Oma Langenboom waar de grote weilanden vaak ook oefenterrein voor de militairen waren. Op bezoek bij oma Van Donzel, prachtige ervaringen. “Ons ma was altijd thuis als we uit school kwamen. Pa was vaak werken, maar we zagen hem toch ook wel.”

OF TOCH KOK?

“Ik was een vroege leerling, zo heette dat vroeger, (geboren in augustus) en ik wist dat ik met een tussenstap in het mbo een halfjaar vrijstelling kreeg op het hbo, waar ik de faculteit Economie & Management en Retail ging volgen. Eerst heb ik nog overwogen om kok te worden, maar de werkuren die je dan moet maken, bevielen me niet echt.” In 2008 behaalt Pim het diploma. Ikea nam Pim aan als projectadviseur business-to-business. Drieëneenhalfjaar werkte hij daar.

EEN AAP LEREN KLIMMEN?

Tussen de studie door leerde Pim bij andere bedrijven. Bij Ben van Dijk verkocht hij autoradio's, bij Joost van Oort werkte hij - bij de concurrent van Pronto - Trendhopper, als verkoper, magazijnmedewerker. Kortom, als alles wat op enig moment gedaan moest worden. Met vriend Nick ver Haaren werden op zaterdag afleverroutes gereden voor Van Donzel. Hij werkte als verkoper in een outlet van meubels in consignatie, toen oom René binnenstapte en vroeg of hij voor Pronto wilde werken. “Natuurlijk: een Van Donzel-zaak.” Met Henk Somers, de bedrijfsleider, kon hij het prima vinden.

KNAL AANBIEDINGEN!

De DIONNE
Uitgevoerd in puur leer met een PVC frame. Leverbaar in de kleur zwart.

899,-

De GAYA
Uitgevoerd in puur leer. Leverbaar in de kleur zwart met een zwart onderstel.

899,-

De BARNY
Uitgevoerd in leer. Leverbaar in de kleuren zwart, bruin en beige.

899,-

De MAYON
Uitgevoerd in leer. Leverbaar in de kleuren zwart, bruin en beige.

899,-

De GITT
Uitgevoerd in leer. Leverbaar in de kleur zwart met een zwart onderstel.

899,-

De ERNA
In een moderne hoekbank met PVC onderstel uitgevoerd in de kleur zwart en heeft een zwart frame. Leverbaar in de kleur zwart.

1399,-

De NANDITA
In een strakke 3-zits combinatie uitgevoerd in een leer met alu poten. Leverbaar in de kleur zwart.

1299,-

De PARK
In een moderne 3-zits combinatie uitgevoerd in leer met alu poten. Leverbaar in de kleur zwart.

1499,-

De ENJA
In een moderne 3-zits combinatie uitgevoerd in leer met alu poten. Leverbaar in de kleur zwart.

1499,-

De ELMY
In een moderne 3-zits combinatie met handige verstelbare hoofdsteunen. Uitgevoerd in de kleur zwart en heeft een zwart frame. Leverbaar in de kleur zwart.

1599,-

- ✓ Gratis thuis bezorgd!
- ✓ Binnen 5 werkdagen in huis!
- ✓ 5 jaar garantie!
- ✓ Uit voorraad leverbaar!
- ✓ Direct mee te nemen!

A.S. ZONDAG OPEN
van 11.00 tot 17.00 uur

bekijk meer modellen, afmetingen en informatie op onze site of bezoek de showroom aan de Prior van Milstraat 6 in Uden!

Zitstore.nl

dé webstore voor zitmeubelen

- ✓ Gratis thuis bezorgd!
- ✓ Binnen 5 werkdagen in huis!
- ✓ 5 jaar garantie!
- ✓ Uit voorraad leverbaar!
- ✓ Direct mee te nemen!

Want bij Zitstore zit u altijd goed

De PARK is een moderne 3-zits combinatie uitgevoerd in leer met alu poten. Leverbaar in de kleur zwart.

799,-

Bekijk meer modellen op onze site of bezoek de showroom in Van Donzel Wooncenter, Prior van Milstraat 6 in Uden

vanDonzel

HOE UNNE VAN DONZEL IN UJE BLIJFT...

"Ik heb veel met pa en ma gesproken. Ze hebben me geen druk opgelegd." 'Van Donzel' begint steeds meer te kriebelen. "We zijn immers ondernemers. Het is een mooi bedrijf. Honderd jaar is prachtig, ik ben er trots op. Ik wil door naar een volgende mijlpaal. Wellicht met uitbreidingen, meer winkels, meer formules. Samen met Mark van Uden. Het maakt het gemakkelijker, dat onze pa aanwezig is en ons van advies kan dienen. Ik hoop dat hij nog een hele tijd blijft. Hij is het gezicht van Van Donzel. Ik ben nu nog niet de man die op de voorgrond treedt. Ik moet nog kennismaken met al de belangrijke groeperingen waarmee we te maken hebben of zullen krijgen. Dat we het pand nu niet meer in eigendom hebben, is niet zo belangrijk. De huidige plek is perfect. De plannen van Centrum Oost zullen nog wel even op zich laten wachten. Wat me wel voor ogen staat is een zaak van de grootte van weleer." Per 1 april 2010 is Pim 'ingelijfd' bij Van Donzel. De nieuwe generatie treedt aan.

En zo blijft 'unne Van Donzel in Uden'...

**Bij Van Donzel
blijft u goed zitten!**

Hier relaxfauteuil
voor **899,-**

vanDonzel
wooncenter

www.vandonzel.nl Prior van Milstraat 6, Wooncenter **Uden**

HONDERD JAAR

In dit boek hebben we getracht alle gebeurtenissen die te maken hebben met Van Donzel samen te brengen. Wat duidelijk geworden is in de weken van voorbereiding van dit boek is het feit dat vele mensen hebben bijgedragen aan ons familiebedrijf.

Zonder die mensen waren we nooit zo ver gekomen. Maar ook zonder de hechte band tussen broers en zussen was Van Donzel niet waar het nu was. De wil om door te gaan na een trieste gebeurtenis lijkt een rode draad, maar niets is minder waar: nu wij proosten op het 100-jarig bestaan, popelt de vierde generatie om door te gaan. De derde generatie sluit dit boekwerk af, de vierde generatie mag een nieuw boek gaan openen!

We danken iedereen voor hun verhalen en inzet.

Bedankt!

Antoon, Ties, Anne-Marie, Doret en René

COLOFON

Oplage

600 stuks

Uden, juni 2010

REALISATIE

Teksten

Ad en Aranca Janssen

Met dank aan

Heemkundekring Uden

Adriaan Sanders

Wim Rovers

Luciënne Bressers

Stichting Het Uden-archief van Bressers

Stadsdichter Maarten van den Elzen

Vormgeving en druk

BEK Grafische Producties, Veghel